

Neuvrščenost – vest in prihodnost človeštva

Te dni se bomo spomnili pomembne obletnice — 20-letnice prve konference šefov držav in vlad neuvrščenih držav, ki je bila od 1. do 6. septembra 1961 v Beogradu. Njene temelje so pripravili »očetje neuvrščenosti« TITO, NEHRU in NASER, ki so se jim pridružili še SUKARNO in NKRUMAH. Konference v Beogradu se je udeležilo 25 šefov držav in vlad in opazovalci iz treh držav. Sprejeli so izjavo o nevarnosti vojne in apel za mir, deklaracijo šefov držav in vlad neuvrščenih držav ter pismi Hruščovu in Kennedyju.

Ti dokumenti vsebijejo izvirna načela neuvrščenosti, ki so se pokazala enako aktualna in življenjsko pomembna tudi na šesti konferenci, ki je bila pred dvema letoma v Havani na Kubi, kjer so jih v celoti obnovili. O tem je tovariš Tito, ko se je 10. septembra 1979 vrnil iz Havane, dejal:

»Gledano v celoti lahko mirno rečemo, da od beogradske konference sem še nikoli nismo tako odločno branili in uveljavili načel in temeljnih smernic politike in gibanja neuvrščenosti. To se je izrazilo tudi v zelo dobri politični in gospodarski deklaraciji konference. Znova se je potrdilo, da je politika neuvrščenosti ne-

nadomestljivi pogoj neodvisnosti in enakopravnosti držav, uresničevanja njihovih prizadevanj za hitrejši razvoj v miru in svobodi. Politika neuvrščenosti je tudi močna opora osvobodilnim gibanjem. Danes je politika neuvrščenosti resnična gonilna sila pozitivnih sprememb v mednarodnih političnih in gospodarskih odnosih v prid vseh držav in narodov. V tem je njena napredna vloga, pa tudi ogromna odgovornost.«

Te besede tovariša Tita so tudi danes enako aktualne in življenjsko pomembne kot so bile pred dvema letoma, saj je pot iz sedanje težke svetovne gospodarske krize, iz zaostrenih mednarodnih odnosov in za odpravo kriznih žarišč v svetu — edino stvarna in možna tista, ki jo je pred dvajsetimi leti začrtala konferenca v Beogradu in znova odločno potrdila pred dvema letoma konferenca v Havani.

Vse to nam znova potrjuje že večkrat povedano resnico, da je neuvrščenost vest človeštva in tudi njegova prihodnost. Gibanje neuvrščenosti se je doslej in se enako tudi danes zavzema za celovito in pravično ureditev vseh mednarodnih problemov v interesu vseh narodov in vseh ljudi. Če ne bomo v mednarodnih

odnosih šli po tej poti, se ne bo moč izogniti nadaljnjim zaostrovanjem, ki lahko človeštvo pripeljejo do katastrofe, ki pomeni njegov propad.

To pot nam je s svojo genialnostjo in neutrudnim delom začrtal tovariš Tito, pa ne samo nam — jugoslovanskim narodom in narodnostim, temveč vsemu človeštvu. To je bilo povedano tudi v resoluciji šeste konference neuvrščenih, ko so predsedniku Josipu Brozu Titu izrekli posebno priznanje in iskreno hvala za njegov delež pri izoblikovanju načel in ciljev neuvrščenosti, za njegove neutrudne napore pri ohranjanju in krepitvi enotnosti ter solidarnosti neuvrščenih držav in njegov osebni prispevek pri uvajanju bolj enakopravnega, pravičnega in mirnega reda v svetu.

Ob 20-letnici prve konference neuvrščenih naj bo naš prispevek v še odločnejši podpori politiki ZKJ in vodstvu SFRJ ter vsem drugim naprednim silam v svetu, ki se borijo za uresničevanje izvirnih načel neuvrščenosti, sprejetih na prvi konferenci pred 20 leti v Beogradu.

FF

IZ VSEBINE

Kako smo gospodarili v prvem polletju (stran 2)
Festival DZG pred vrati (stran 3)
Holandski luk raste v Stogovcih (stran 8)
Literatura in politika (stran 9)
Se bomo šli na akcijo (stran 11)

Brigadirji odhajajo z delovišča ...

foto: I. kotar

PRED ZAKLJUČKOM MLADINSKIH DELOVNIH AKCIJ

Letos poteka v Sloveniji kar deset mladinskih delovnih akcij, od tega 4 zvezne in 6 republiških. Brigadirji in brigadirke bodo še danes in jutri zavihteli krampe in lopate, potem pa jih bodo odložili do prihodnjega leta.

Večina mladinskih delovnih akcij bo svečano zaključena v soboto, dve pa še v nedeljo, 30. avgusta. Povsod bodo napravili podrobnejši obračun dela, ki bo tudi letos nad vse uspešen. Čeprav še vsi podatki niso zbrani, saj delo v tem času še traja, že lahko ugotovimo, da je letos v več kot 120 mladinskih delovnih brigadah sodelovalo nad 5 tisoč mladih iz vse naše domovine. Opravljali so dela na manj razvitih območjih Slovenije, vanje so vložili nad pol milijona norma delovnih ur, še mnogo večjo vrednost pa imajo najrazličnejše oblike izobraževanja in usposabljanja mladih za delo v svojih sredinah. Vsi ti rezultati kažejo, da so zastavljeni programi na vseh področjih dela in življenja na mladinskih delovnih akcijah v celoti uresničeni, na posameznih področjih pa tudi krepko preseženi.

Svečani zaključek zvezne mladinske delovne akcije »Slovenske gorice 81« bo v soboto, 29. avgusta ob 10. uri v brigadirskem naselju v Dornavi.

„Za kruh in sladkor“

Besede, zapisane v naslovu bomo letošnje in tudi prihodnja leta še mnogokrat slišali in prebrali. Pod tem nazivom bo namreč potekala skrbno pripravljena akcija, s pomočjo katere bomo poskušali uresničiti planske naloge, da bomo namreč do konca srednjeročnega obdobja pridelali na domači zemlji 85 odstotkov Slovincem potrebne hrane.

Pretnutno je največ pozornosti namenjene pripravam na jesensko setev, sicer pa bo akcija „Za kruh in sladkor“ poskrbela tudi za večje količine sladkorne pese, koruze, krompirja in za pridelovanje teh kmetijskih kultur na zemlji in v območjih Slovenije, ki temu najbolj ustrezajo.

Tudi pridelovanje krompirja je ena pomembnih nalog v akciji „za kruh in sladkor“.

Foto: Ivo Ciani

Tako so na našem območju idealni pogoji za pridelovanje pšenice, z izbiro primerne semena in upoštevanjem sodobnih agrotehničnih ukrepov lahko dosežemo nič manjši pridelok kot v naši žitnici Vojvodini. Poleg pšenice imamo idealne pogoje za pridelovanje koruze, sladkorne pese, vrtnin in tako dalje. Dobri pogoji za pridelovanje krompirja so na Gorenjskem, na Primorskem lahko uspešno pridelujemo različne vrtnine — od paradiznika, fižola in tako naprej. Enkrat za vselej se moramo dogovoriti in nehati pridelovati na vsaki zemlji vse vrste tudi neprimernih kmetijskih kultur. Na tak način samo še povečujemo razdrobljenost kmetijskih površin, tržnih viškov, pa kot je znano, na malih površinah ni mogoče dosegati, če seveda izvzamemo vrtnine. Več o akciji preberite na 7. strani!

JB

Razstava „Neuvrščeni“

Ob 20-letnici 1. konference neuvrščenih držav v Beogradu bo Ljudska in študijska knjižnica Ptuj pripravila razstavo „Neuvrščeni“, ki bo na ogled od 1. do 20. septembra v prostorih študijskega oddelka. Razstava, ki si jo lahko vsak prosto ogleda, bo odprta vsak dan od 7. do 19. ure, v soboto od 7. do 12. ure.

Uprava knjižnice

Klopotec — znanilec dobre letine

Povorka s klopotcem, ki jo je v nedeljo, 16. avgusta organiziralo TD Gomila na prireditvi v Gaberniku

Foto: R. Rakuša

Pogosto slišimo letos modrovanja, da že dolgo nismo imeli tako ostre zime in tudi ne tako dolgega in vročega poletja kot letos. Slednje se najbolj odraža v naših kopalščih, ki povsod v letošnji sezoni beležijo rekorden obisk kopalcev. Tudi kmetje so z letošnjim vremenom zadovoljni, če ne bi bilo zimske pozebe v vinogradih in sadovnjakih, če ne bi bilo lansko jesen izredno neugodno vreme, ki je vplivalo na jesensko setev, in morda še katerega če ... bi bila letošnja letina povsod dobra. Kljub temu že dosedanj rezultati kažejo, da bo v poprečju boljša kot je bila v zadnjih nekaj letih.

V vinorodnih predelih na območju severovzhodne Slovenije, zlasti Slovenskih gor in Halož, je klopotec prvi znanilec jeseni in tudi dobre letine. Večinoma postavijo vinogradniki klopotece že v prvi polovici avgusta. Letos v vinogradih, ki jih ni preveč prizadela zimska pozeba, dobro kaže, zlasti sončno in vroče poletje daje upanje, da bo možen sladek in bo iz njega kakovostno vino. Grozdje bo dozorelo nekaj tednov prej kot lani, zato so se letos tudi klopotci začeli oglašati bolj zgodaj in na gosto.

Dosedanji izkop krompirja kaže, da bo donos visok, tudi kuruza in druge poljščine dobro kažejo. Vse to nas upravičeno navdaja z optimizmom, da bo hrane dovolj in da ne bomo popuščali raznim pritiskom za podražitev.

S SEJE PREDSEDSTVA OBČINSKEGA SVETA ZSS PTUJ

Razločiti med lastno in tujo krivdo

Ponedeljkova seja predsedstva občinskega sveta ZSS je bila v celoti posvečena prizadevanjem za večji dohodek in boljše delo.

Doseženi rezultati gospodarjenja ptujskega gospodarstva v prvih šestih mesecih leta so v primerjavi z doseženim v ostalih občinah podravske regije, kritični. Izgube so v tem obdobju dosegle indeks 259,8 v primerjavi z enakim obdobjem leta 1980. Zmanjšalo se je

število OZD oziroma TOZD, ki so poslovale z izgubo, vendar so se le-te povečale v absolutnem znesku.

Celotni prihodek je porasel za 41,3 odstotka, porabljena sredstva za 44,6 in dohodek za 29,5. Slednji raste z nedovoljno rastjo, stroški prav tako rastejo hitreje kot celotni prihodek, kar kaže na neustrezno strukturo ptujskega gospodarstva. Posebno pozornost je predsedstvo namenilo delitvi ustvarjenega dohodka in pri tem opozorilo na hitro rast deleža za skupne službe, ki je porasel za 39 odstotkov, medtem ko je rast dohodka le 29,5 odstotka. V toz bi morali večjo pozornost nameniti tem izločanjem in sploh racionalnosti dela skupnih služb. Če ta izločanja primerjamo z doseženo akumulacijo, so le-ta dosegla njeno polovico. Veliko dohodka so pojedle zavarovalne premije, daje obresti, kar kaže na vedno večjo zadolženost gospodarstva; za te namene je ptujsko gospodarstvo namenilo 122 milijonov dinarjev v prvem polletju; akumulacija pa je ob polletju dosegla 549 milijonov dinarjev. Tako, da ob vsem tem in če odštejemo še izgube, ostaja od dosežene akumulacije le 30 odstotkov.

Predsedstvo je v široki razpravi zajelo vse te probleme in predlagalo vrsto obvezujočih sklepov, ki naj v končni fazi prispevajo k izpolnjevanju fizičnih obsegov proizvodnje, saj v prvem polletju le-ta še vedno za 1 odstotek zaostaja za doseženim leta 1980.

Več o seji bomo poročali v naslednji številki Tednika. MG

N. D.

Lepo cvetoče sončnice na naših poljih dajajo upanje, da cene olju ne bo treba dvigniti, saj so tudi buče dobro obrodile.

Foto: I. Ciani

9. PTUJSKA KULTURNA SREČANJA

V ZNAMENJU FOLKLORE

Odlikovanje, ki ga je predala predsednica SZDL Ptuj Marica Fajt, je sprejel predsednik prosvetnega društva Cirkovce Anton Brglez.

Foto: Kosi

Občuten izpad dogovorjenih sredstev

Pri komunalni skupnosti Ptuj so ob pregledu polletnih kazalcev gospodarjenja oziroma dotoka finančnih sredstev ugotovili, 39 odstotni izpad dogovorjenih sredstev po samoupravnem sporazumu o temeljih plana SKS Ptuj za obdobje 1981—1985 v letu 1981. Plan dotoka bi ob polletju moral doseči 9 milijonov 200 tisoč dinarjev, vendar je bilo zbranih le 5 milijonov 662 tisoč dinarjev ali 61 odstotkov predvidenih sredstev.

Izvršni odbor skupnosti je tudi ugotovil, da so k samoupravnemu sporazumu pristopile vse OZD s področja gospodarstva ptujske občine, ki so s tem sprejele obvezno združevanja sredstev iz čistega dohodka po stopnji 0,29 brez obveznosti vračanja. Zanimivo je, da obvez do sporazuma niso poravnale tudi nekatere večje OZD v občini.

Kljub izpadu dogovorjenih sredstev, je skupnost morala zagotoviti nemoten razvoj oziroma dela na izgradnji vodovodnega omrežja, kot to zahteva letni plan razvoja mreže in tudi zaradi prisotnosti mladinskih delovnih brigad. V te namene je bilo treba angažirati sredstva od drugod, ki pa jih bo potrebno vrniti, sicer bo skupnost ob koncu leta na tem koncu (vodovod) izkazovala negativno stanje.

Da bi prišli do „svojih“ sredstev, se je skupnost obrnila na družbenega pravobranilca samoupravljanja in ga seznanila s podatki nedotoka sredstev.

MG

GRADNJA MOSTOV ČEZ DRAVINJO

Mostovi vidno rastejo

V mesecu juliju so za vedno »padli« stari dotrajani leseni mostovi čez Dravinjo v Trzcu, Doleni in Stogovcih. Namesto njih rastejo novi, ki so betonsko-montažne konstrukcije z monolitno izvedbo upornikov in nosilnih stebrov. Zanje je lokalna skupnost občine Ptuj v svojem finančnem programu za letos rezervirala 19 milijonov 200 tisoč dinarjev. Dela je skupnost zaupala Viaduktu iz Zagreba, ki je specializiran za gradnjo tovrstnih objektov. Iz sklenjene pogodbe tudi izhaja, da bo na

Stogovci: delavci betonirajo desnobrežni upornik

obeh straneh mostov v dolžini 50 m izdelana asfaltirana priključna rampa.

Na vseh treh deloviščih dela izredno majhno število delavcev, ki se zelo trudijo, da bi gradnjo končali do roka, to je 1. oktobra. Sedanji pogled na gradnjo daje optimizem in prepričanje, da rok ne bo prekoračen.

V Doleni: vse je pripravljeno za montažo

Za prebivalce naselij ob mostovih in tudi ostale so ti mostovi nepogrešljiv »dnevni« in življenjski most, ki jih povezuje z ostalimi občani, z njihovim delom in življenjem.

MG

Najdlje je gradnja v Trzcu, kjer že montirajo nosilce

foto: Ciani

KAKO SMO GOSPODARILI V PRVEM POLLETJU 1981

Ze ob obravnavi rezultatov gospodarjenja za prvo trimesečje je bilo ugotovljeno, da stanje na področju gospodarstva v ptujski občini ni zadovoljivo. Ugotovljeno je namreč bilo, da stroški rastejo hitreje kot celotni prihodek, ta trend se je nadaljeval tudi v drugem trimesečju, tako da je rast porabljenih sredstev za 3,4 indekse točke višja kot porast celotnega prihodka, ki je dosegel 141 indeksov točk. Vzrok je v nizki rasti industrijske proizvodnje, ki je dosegla le 99 indeksov točk lanske, porastu cen industrijskih proizvodov za 51,8 % in življenjskih stroškov v višini 48,8 % in ne nazadnje tudi precej visok znesek neplačane realizacije, ker je ta višja za 70,3 indekse točke ali za 95,724 tisoč din. Vsi ti vzroki pa so vplivali na manjšo rast dohodka, ki je porasel le za 30,8 indeksov točk.

PRIMERJAVA JE OTEŽKOČENA

Sam dohodek je v tem letu višje obremenjen z različnimi prispevki kot v preteklem letu, predvsem zaradi prenosa dolžnih prispevkov med zakonske obveznosti (del stanovanjskega prispevka, del prispevka za zdravstveno zavarovanje), ki so se v preteklih letih plačevali v breme čistega dohodka, tako, da je čisti dohodek porasel le 18,8 indeksov točk. Pri tem pa je potrebno poudariti, da se je prenesel del izdatkov, ki so se poprej pokrivali iz čistega dohodka med materialne stroške. Med drugim so to stroški za družbeno prehrano, ki so znašali v letu 1980, 1.789 tisoč din (za takozvano pojačano prehrano na določenih delovnih mestih), medtem ko znašajo letos v prvem polletju 39.645 tisoč dinarjev (za toliko so zmanjšani izdatki v breme sredstev skupne porabe). Sploh je zaradi sprememb v porazdelitvi skupnega prihodka na osnovi sprememb zadevnega zakona primerjava delitve dohodka z lanskim letom otežkočena.

Masa sredstev za čiste osebne dohodke iz delitve je dosegla indeks 132, povprečni izplačani osebni dohodek na zaposlenega pa je povečan za 31,6 indekse točke in je dosegel 9.194 din, povprečno mesečno na zaposlenega v prvem polletju 1980 pa je znašal 6.984 din. Primerjava tudi pove, da je realni osebni dohodek kljub nominalnemu porastu OD manjši za okrog 10 indeksov točk v primerjavi z lanskim letom.

Akumulativna sposobnost gospodarstva se je

v primerjavi s prvim trimesečjem povečala in dosegla lansko letno raven, medtem ko stopnja reproduktivne sposobnosti še ni dosegla lanskeravnih (zaostajanje za 0,2 stopnje). V absolutnem znesku so se sredstva za akumulacijo povečala za 130 milijonov din, sredstva za reprodukcijo (akumulacija + amortizacija) pa za 203 milijone din. Vendar je treba k temu pripomniti, da je del teh sredstev že angažiranih v obveznostih, ki zapadejo v naslednjem obdobju (okrog 32 % ustvarjenih sredstev za reprodukcijo).

ZADOLŽENOST ŠE NI ZASKRBLJUJOČA

Tudi zadolženost gospodarstva trenutno še ni zaskrbljujoča, saj terjatve pokrivajo v celoti obveznosti, vključno temu, da nekatere organizacije združenega dela ob polletnem obračunu izkazujejo izgubo. V prvem polletju preteklega leta je z izgubo poslovalo 8 temeljnih organizacij, ki so skupno prikazale 18 milijonov din izgube, v tem polletju pa 6 temeljnih organizacij, ki so skupno ustvarile 48 milijonov dinarjev izgube. To pa je posebno zaskrbljujoče v primerih, ko gre za temeljne organizacije, ki so začele koristiti nove zmogljivosti (nove investicije) kot je gumarna, mizarstvo in žaga KK, TOZD Gorenje itd. Vse te organizacije bodo morale izdelati sanacijske programe in ugotoviti odgovornost za nastalo izgubo. Sicer so v večini primerov vzroki že znani in so posledica predvsem nevsklajane poslovne politike v samih DO in pa pomanjkljivih programih. Predvsem pa v tem, da investicije ne dajejo pričakovanih oziroma napovedanih učinkov, in s tem dohodka, ki je bil predviden v investicijskih programih. Dokaz, da je temu tako, je izpad fizičnega obsega proizvodnje in ne samo finančnega učinka, torej je le manjši vzrok v spremenjenih pogojih trga in večji vzrok v subjektivni odgovornosti.

Positivno pri vsem tem je, da se tega zavedajo tudi v samih delovnih organizacijah, kot je to razvidno iz poslovnih poročil in so že bili predlagani nekateri ukrepi za izboljšanje situacije. Tako je pričakovati, da vsaj 3 delovne organizacije, ki prikazujejo ob polletju izgubo, te ne bodo izkazovale ob zaključnem računu.

Ivo Granda

TEK PO PTUJSKIH TRGOVINAH

Za oljem, sladkorjem...

V preteklem tednu smo znova navalili na trgovino, na njene police z oljem, sladkorjem... Vzpodbudila nas je nepreverjena novica o novih podražitvah teh živil (baje gre za izsiljevanje proizvajalcev, pa čeprav ne poslušajo z izgubo...) in taki kot smo, smo morali globoko seči v že tako tanko denarnico, da smo dopolnili itak že napolnjene police (vsaj nekateri jih imajo); za druge, že navajene takih novic, pa nakupovanja ni bilo. Čeprav smo v zadnjem času že imeli opravka s podobnimi nakupi, je bilo v preteklem tednu v naših trgovinah izredno živahno; vsem je zmanjkalo olja in sladkorja...

V MIP Ptuj, njeni TOZD Maloprodaja smo od direktorja Jožeta Vaupotiča izvedeli, da so v trgovini takoj sprejeli ustrezne ukrepe in tako omejili pretirano nakupovanje. Za olje, sladkor so določili, da ga je ob enkratnem nakupu mogoče dobiti 2 litra ali 2 kg, pri moki pa je omejitvev 5 kg. Da je teh artiklov v nekaterih trgovinah zmanjkalo je krivo pomanjkanje embalaže, nizke zmogljivosti v pakirnici sladkorja in podobno. Potrebno pa je opozoriti, da je nakup olja mogoče le s steklenicami; kajti če jih ne bo, potem se lahko zgodi, da bo olja v prodaji res zmanjkalo in to samo zaradi pomanjkanja embalaže.

V temeljni organizaciji tudi poudarjajo, da ni nobene bojazni, da bi teh artiklov zmanjkalo, seveda, če ne bo pretiranih nakupov... Torej je del bremena za založenost trgovine s temi izdelki preložena tudi na kupca.

S takimi in podobnimi primeri smo se sicer že srečevali; ob sedanjem pa bi glede na poudarjanje odgovornosti v naši družbi, kazalo, da odgovorni le izprašajo svojo vest.

MG

TGA KIDRIČEVO

Na dnevnih redih vrsta sporazumov

V teh dneh potekajo seje delavskih svetov v TOZD tovarne glinice in aluminija Boris Kidrič v Kidričevem. Dnevni redi sejs so precej obširni, največ pa razpravljajo o raznih samoupravnih sporazumih in pravilnikih. Med njimi je vrsta sporazumov o katerih bodo dokončno sklepali in odločali delavci na zborih, prav tako bodo nekateri pravilniki morali napraviti svojo pot še skozi referendum.

Tako bodo na dnevnih redih samoupravni sporazum o skupnih osnovah za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev v TGA in pravilnik o reševanju stanovanjskih vprašanj TOZD, sporazum o spremembah in dopolnitvah sporazuma o skupnih osnovah in merilih za delitev OD v TOZD ter razprave o osnutku sprememb pravilnika o spremembah in dopolnitvah pravilnika o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD, osebne prejemke in skupno porabo. Nadalje bodo tekla razprave o osnutkih pravilnika o skupnih osnovah za povračilo stroškov.

Ker se bo nabralo, kot običajno še vrsta vprašanj pod razno, lahko vljali bodo še o razpisu za podelitev zlatega in srebrnega znaka ter o pravilniku o uporabi sredstev za reprezentanco.

Ker se bo nabralo, kot običajno še vrsta vprašanj pod razno, lahko ugotovimo obširnost in pomembnost razprav na delavskih svetovih TOZD v TGA Kidričevo. Po končani javni obravnavi pa bodo pravilniki in sporazumi še predmet širokih razprav po sindikalnih delovnih skupinah in na zborih delavcev, nekaj pravilnikov pa bo moralo še na referendum. To pomeni že sedaj obsežne in temeljite priprave na naloge, ki niso niti malo lahke, vendar če bodo vsi delavci temeljito z vsem seznanjeni, ne bi smelo biti na zborih delavcev in na poznejših referendurnih pravobnih težav!

France Meško

KK TOZD KLETARSTVO SLOVENSKE GORICE

Gradnja druge faze predelovalnega centra

Gradnjo predelovalnega centra so razdelili v dve fazi, v prvi so zgradili sam predelovalni center — gre za sodobno prešo in razširili prostore kleti za približno 100 vagonov vina ter skladišče stekleničnih vin za približno 35 vagonov.

V drugi fazi prostore za novo polnilno linijo, ki bo imela zmogljivost okoli 5 tisoč steklenic na uro in z ekspeditom, od koder bodo že od decembra dalje pošiljali vsakodnevne količine vina, s katerim oskrbujejo tržišče. Tako bodo razbremenili sedaj precej prometno Trstenjakovo cesto.

Polnilna linija je nemške proizvodnje in sodi med najboljše tovrstne naprave. Upajo, da bodo tako rešili problem polnjenja svojih vin za naslednjih 10 ali 15 let. Investicijska vrednost druge faze je 60 milijonov dinarjev, od tega bodo okoli 25 milijonov odšteli za opremo.

JB

Prostori za polnilno linijo med gradnjo

Foto: A. Bradec

Z gostijo so pričeli sprevod skozi Cirkovce in ga zaključili s prikazom moderne mehanizacije.

Folklorna skupina Vinko Korže je pričela nedeljsko osrednjo slovesnost ob svojem zlatem jubileju.

ZLATI JUBILEJ FOLKLORE

Globoko in široko so se razpredle korenine ljudskega izročila med Cirkovčani, je dejal na nedeljski osrednji slovesnosti Jože Humar, podpredsednik Zveze kulturnih organizacij Slovenije. Skoraj ga ni krajana, ki ne bi živel v običaji naših dedov in babic, pa naj bo šele na pragu ali v jeseni svojega življenja. Da, ljudje so polni ljubezni do ljudskega izročila, vendar ga brez nekdanjih in sedanjih entuziastov v domači folklorni skupini in v prosvetnem društvu, ne bi mogli ohraniti tako kot so ga. Zato so aktivnim članom folklorne skupine, organizacijam in posameznikom iz nekaterih društev podelili priznanja, plakete so prejele družbenopolitične organizacije in krajevne skupnosti za aktivno sodelovanje, za častnega člana skupine pa so imenovali Staneta Staniča, predsednika ZKO Ptuj.

Cirkovski folkloristi in plesalci pa so ob visokem jubileju s posebnim ponosom prejeli Red zasluga za narod s srebrno zvezdo, ki ga je predala Antonu Brglezu, predsedniku društva, predsednica občinske konference socialistične zveze Marica Fajt. Svoj jubilej so cirkovski folkloristi proslavili z lepim številom prireditve, ki so potekale v okviru ptujskih kulturnih srečanj. Vse prireditve so bile dobro obiskane, pa naj je šlo za razstavo ročnih del, go Vinka Koržeta Micki je treba noža, za srečanje ljudskih pevcev in godcev ali pa za osrednjo ne-

CIRKOVCE

deljsko prireditev. Na tej so se pred dobesedno do zadnjega kotička polno dvorano predstavili folklorne skupine iz Lupoglava, Markovec, Nedelišča, Globasnice, Beltincev, Kamnika, Obreža, Maribora, domača folklorna skupina in Dalmatinska klapa iz Trogira. Posebno gostje iz Trogira so navdušili obiskovalce v dvorani, pa tudi tiste, ki so prireditev spremljali na letnem prireditvenem prostoru pred domom krajanov, saj so organizatorji poskrbeli za kvalitetno ozvočenje.

Kljub dežju, ki je zmotil prireditev, se je mnogo gostov zbralo že opoldne, da bi si ogledali sprevod, v katerem so sodelovale vse gostujoče folklorne skupine, prikazani so bili svatovski običaji, nekdanje orodje in stroji ter moderna mehanizacija, ki je cirkovski kmetje nimajo malo. Ponosno je skozi gosto zaveso dežja stopal sprevod, obdan z brezovim drevoredom. Pa kaj ne bi bili ponosni, ko so v preteklih desetletjih iz Cirkovca na Dravskem polju naredili kraj, ki ga vsakdo rad obišče, kraj, ki ne živi iz dneva v dan. Kraj, ki živi za delo in veselje, za pesem in ples. Kako jim to uspe? »Ker smo veseli in delovni ljudje,« je rekel Anton Brglez, »ker vsi radi poprimemo za delo in se tudi skupaj poveselemo. Letošnji jubilej je sad dolgoletnega

narediti. Posebno si bomo prizadevali, da bi ohranili izvorno ljudsko pesem, ki še živi med našimi starejšimi krajani. Da, še za pesem morajo poskrbeti, za izvorni štajerski plesni korak so že.

dela, ki ga ni moč ovrednotiti. Marsičemu se je bilo treba odreči, da smo si pridobili ugled doma in po svetu. Mnogo pa bo še treba

narediti. Posebno si bomo prizadevali, da bi ohranili izvorno ljudsko pesem, ki še živi med našimi starejšimi krajani. Da, še za pesem morajo poskrbeti, za izvorni štajerski plesni korak so že.

Tekst: N. Dobljekar
slike: Kosi

Tudi mali folkloristi iz Cirkovca znajo urno zasakati pete in zavriskati, da seže do srca.

Toliko ljudi, kot se jih je zbralo v nedeljo na letnem prireditvenem prostoru, je na malokateri prireditvi.

Festival domače zabavne glasbe Ptuj '81 pred vrati

Že v prejšnji številki TEDNIKA smo na kratko zapisali, da so priprave na letošnji — XII. FDZG takorekoč zaključene in da je v teh dneh ostalo le še nekaj organizacijskih nalog, sicer manjših, vendar nič manj pomembnih za uspešno izvedbo prireditve, ki bo v petek — 4. in soboto — 5. septembra na letnem prireditvenem prostoru v Ptuj.

Za prvi večer — lahko ga imenujemo tudi večer ansamblov je sklenjenih 27 pogodb, med nastopajočimi pa je poleg tistih, ki so že naši stari znanci tudi nekaj takih, ki so lani dobili zlate in bronaste Orfejeve značke. Tako bomo med drugimi slišali: Krvavški kvintet iz Cerkele, ansambel Ivana Ruparja iz Škofje Loke, Rogoški instrumentalni kvintet, Oglarje iz Gorenjske, ansambel Slavček iz Novega mesta, Saleški instrumentalni kvintet iz Velenja, Ansambel Jožeta Kotarja iz Raven, ansambel Tonija Hervola iz Brezic, Gornjesavski kvintet iz Gorenjskega, RoKoKo iz Maribora, ansambel Ribn'čan iz Ribnice, ansambel Jožeta Skobernetja iz Brestanice, Dobri prijatelji iz Brezice, ansambel Francija Lipičnika iz Zagorja, Viki Ašič iz Celja, Mavrica iz Dornave in mnogi drugi. Tudi letos se bodo vsi nastopajoči potegovali za bronasto, srebrno in zlato Orfejevo značko in to bodo — poleg občinstva, tudi edine nagrade, ki jim bomo podeljevali na letošnjem festivalu v prvem večeru.

Že lani smo začeli z nekako novostjo in osvežitvijo festivala z drugim večerom — večerom melodij, ki so jih tudi letos prispevali znani slovenski skladatelji, izvajali pa jih bodo ansambel Dobri znanci in popularni slovenski pevci. Ob tem je potrebno zapisati, da je letošnja bera teh melodij dokaj dobra in da se nam obeta zelo prijeten festivalski večer, kiga pripravlja ljubljanska radijska postaja. To je obenem tudi garancija, da bodo vsi posnetki v rednem radijskem programu, festival pa bo snemala tudi televizija.

Sicer pa pogledajmo kdo vse bo sodeloval v drugem večeru z novimi melodijami:

1. Bojan Adamič — Marjan Stare PET JIH JE PABRALU, pel bo Braco Koren,
2. Janez Goršič — Ivan Sivec GLASBA JE MOJE VESELJE (Braco Koren)
3. Vito Muženič-Ivan Sivec VESELJE JE NAŠE DARILO (Rezika Bolha in Dušan Kobal)
4. Boris Frank-Lev Svetek TOČAJKA MINKA (kvartet Spev)
5. Miško Kočvar-Lev Svetek MICIKA (kvartet Spev)
6. Vili Petrič-Ivan Sivec KAJ BI TE LJUBILA (Majda Renko in Milan Golob)
7. Vili Petrič — Ivan Sivec DOLINA DRAVSKA (Majda Renko in Milan Golob)
8. Jože Kreže — Ivan Malavašič SMUČAR (Rudi Trojner)
9. Franci Lipičnik — Ivan Sivec PODOKNICA ZA MAMO (Jelka Cvetežar in Gorenjci)
10. Franci Lipičnik — Ivan Sivec TI SI KOT UGANKA (Jelka Cvetežar in Gorenjci)
11. Emil Glavnik — Manko Golar V GORICE AL PTUJSKE TOPLICE (Neva Švajnzger in Rudi Šantl)
12. Emil Glavnik — Manko Golar VINO (Rudi Šantl, Branko Šantl in Rudi Trojner)
13. Franc Habjan SONCE GREJE ŽE (Sonja Gabršček in Marko Štritof)
14. Franc Habjan KDOR PA V KROPO GRE (S. Gabršček in M. Štritof)
15. Albert Podgornik — Marjan Stare VEČER V PODKORENU (Stane Mancini)
16. Albert Podgornik — Marjan Stare VZEMI ZEMLJO V ROKE (Stane Mancini)
17. Berti Rodošek — Marjan Stare VSAK PO SVOJE NAJ SI POJE (Marjan Roblek, kvartet Studio)
18. Berti in Tatjana Rodošek NIKJER NI LEPŠE, KAKOR TU, KJER SMO DOMA (Agata Šumnik, Braco Koren)
19. Franc Korbar — Elza Budau NEKJE (kvartet Studio)
20. Franc Korbar ORLEK KRAŠKI (Stane Mancini in kvartet Studio).

Na letošnjem XII. festivalu DZG v Ptuj, ki ga organiziramo skupaj z RTV Ljubljana bodo poleg značk še naslednje nagrade: prvi večer — nagrada občinstva za najbolj vedro melodijo v znesku 5000 dinarjev, drugi večer — prva nagrada občinstva 5000 dinarjev, druga 4000 in tretja nagrada občinstva 3000 dinarjev, ki jih bodo dobili avtorji melodij. Posebno nagrado 4000 dinarjev bo dobil še avtor, za najboljše besedilo. Naj zapišemo še to, da se bo festival začel v petek ob 19. uri, prav tako tudi v soboto. Vstopnice pa bodo na voljo ob ponedeljku dalje v upravi Radio-Tednika, v Vošnjakovi ulici 5 v Ptuj.

mš

Končana mladinska poletna politična šola

V soboto je bila končana »Mladinska poletna politična šola« v Tacnu pri Ljubljani. Šole se je udeležilo okrog 600 slušateljev, novinarjev, zunanjih sodelavcev in pripadnikov JLA. Predavanja so potekala v dopoldanskem času v učilnicah po skupinah, nato je bilo tri ure namenjeno za športne dejavnosti, ob 16. uri pa so se ponovno pričela plenarna zasedanja.

Moram priznati, da letošnje leto program ni bil tako natrpan, kot prejšnja leta, saj smo imeli dva večera namenjena za zabavo in sprostitve, en večer pa je bil namenjen Janjiju Kovaču in njegovi »Zlati ptici«. Dva večera smo imeli plenarni zasedanja in to od 20. — 22. ure.

S plenarnega zasedanja v MPPS.

Navadno so nam prvo uro predavatelji podali kratko poročilo, na webino smo slušatelji postavili vprašanja, v drugem delu pa so odgovarjali na naša vprašanja. Moram priznati, da se je velikokrat zgodilo, da predavatelji niso uspeli odgovoriti na vsa vprašanja, ker so navadno porabili že itak več časa, kot je bilo za zasedanje predvideno. Plenarna zasedanja so bila za nas najlepša, saj je bila razprava zmeraj zelo živahna.

Na plenarnih zasedanjih so sodelovali naslednji predavatelji: Zvone Dragan, podpredsednik ZIS, Jože Florjančič, podpredsednik IS SRS, Roman Albreht član CK ZKS, Franc Šetinc, sekretar PCK ZKS, Vinko Hafner, predsednik RS ZSS, Jože Smole, predsednik odbora in član CK ZKJ. Vzdušje na šoli je bilo izredno, saj smo slušatelji vzeli preučevanja dokaj resno. Delo po skupinah je bilo zanimivo, skupina za SLO in DS je izvedla obrambni dan, za COP je izdala vsak dan 2—3 stenske časopise, v tednu dni je izdala tri biltene in izvedla je nekaj radijskih oddaj.

Rečem lahko, da smo slušatelji MPPS zvedeli veliko novega in aktualnega. Vrnili smo se zadovoljni, polni znanja in energije za delo v občinskih sredinah.

Besedilo in posnetek: J. Hvalec

ZMDA SLOVENSKE GORICE 81

OBRAMBNI DAN JE BIL ZANIMIV

Tako bi lahko strnili vse misli in vtise brigadirjev tretje izmene ZMDA »Slovenske gorice«, ki so imeli, v soboto, 22. avgusta 1981 obrambni dan. Pripravili so ga štab akcije, OK ZRVS Ptuj in vojaki ter starešine ptujске garnizije Dušan Kveder-Tomaž. Po jutranji predpostavki napada na brigadirsko naselje v Dornavi, so se brigadirji odpravili v vojašnico Dušan Kveder-Tomaž, kjer jih je starešina Stanislav Omerza seznanil z nalogami mladine v SLO in DS, orisal življenje vojakov in njihovo aktivnost ter sodelovanje z mladinskimi organizacijami ptujске občine. Po predstavitvi dejavnosti in aktivnosti osnovne organizacije ZSMJ v JLA, ki je bolj specifična, glede na svoje naloge, je bil ogled filma o »Mirmo«, kjer je bila prikazana družbena samozaščita in delovanje vseh organov varnosti v krajevni skupnosti, v primeru agresije. Sledil je ogled vojaške opreme in vrst pešadijskega orožja, nakar so brigadirji izvedli orientacijski pohod, ki je obsegal kontrolne točke, katere so morale ekipe odkriti po hoji azimuta, testna vprašanja iz zgodovine, politike, prve pomoči SLO in DS ter preizkus uspešnosti v streljanju z zračno puško in metanju ročne bombe. Po predavanju v Mostju, na mestu boja Sloven-

skogoriške Lackove čete, se je obrambni dan zaključil v Dornavi, kjer so analizirali obrambni

je bilo za predavanje v vojašnici s filmom, še posebno s strani pionirjev, ker imajo le redke mo-

Brigadirji so se tudi preizkušali v večini rokovanja z orožjem

dan in ocenili pripravljenost brigadirjev.

Brigadirje smo po končanem obrambnem dnevu povprašali o vtisih. Liljana Dovhan je pomožni mentor v Pionirski delovni brigadi »Kokrški odred« Radovljica in na ZMDA Slovenske gorice vodi politično Solo za pionirje. »Obrambni dan je bil izredno posrečen in zanimiv. Zanimanje

znosti, da se seznanijo s takimi stvarmi. Vojašnica Dušan Kveder-Tomaž mi je všeč, je prijetna, saj jo obdaja polno zelenja, v spalnicah smo videli lepo urejenost. Pionirji so videli, kako je treba posteljati postelje, vzdrževati spalnice. Pešadijsko orožje je zbudilo veliko zanimanja med brigadirji, še posebno pa so pozornost poslušali razlago o k kom-

pasu in delu z orientacijsko karto, kar jim je kasneje prišlo prav pri orientacijskem pohodu.«

Poldka Hribšek je dijakinja srednje medicinske šole, članica MDB »Maks Pohar« Rdečega križa Slovenije.

»Najbolj všeč mi je bil ogled vojašnice, videli smo orožje proti različnim sovražnim agresijam.«

Preznetila me je urejenost in lep izgled, discipliniranost. Vojaki so bili družabni, veliko so nam povedali o JLA, z njimi smo hitro vzpostavili stik, navezali pogovor, sicer pa z njimi sodelujemo tudi na športnih in kulturnih srečanjih, pa tudi udarniških dnevih.«

Rajko Džurič, komandant MDB »Edvard Kardelj« Belje-Beograd je dejal »Od vhoda v vojašnico pa do zadnjega trenutka je bilo vse dobro organizirano, disciplina in gostoljubnost vojakov naproti brigadirjem. Ogledali smo si prikaz orožja, vojne opreme. Obrambni dan je bil preizkus znanja in veščine, da pokažemo, kako bi se borili, če bi bilo potrebno. Preizkus je dobro uspel. Pripravljati se moramo, kakor je dejal tovariš Tito, kakor, da bo sto let mir, ali jutri vojna.«

Tekst: Drago Papic
Foto: Slavko Djordjevič

PRVI SEPTEMBER PRAZNIK DELOVNE ORGANIZACIJE AGIS

Razvojna pot DO Agis

Povojni razvoj gospodarstva v Jugoslaviji je ustvaril ugodne pogoje za ustanavljanje in razvoj gospodarskih organizacij tudi v Ptuj. Te, za gospodarski razvoj ugodne pogoje, so znali delavci v novo ustanovljeni DO TAP in SIGMA dobro izkoristiti in nastale so dokaj solidne delovne organizacije. V razmerah, ki so nastajale v gospodarstvu in ki so zahtevale vse večje napore za ustvarjanje dohodka in nenehni boj za obstanek si te DO niso mogle zagotavljati večje gospodarske trdnosti. Če so se v

— rast industrijske proizvodnje — 7,8 %
— rast zaposlenosti — 4,7 %
— rast produktivnosti — 3 %
— rast realnih os. dohodkov — 1 %

Razvoj dejavnosti DO AGIS zajema predvsem razvoj novih in sedanjih proizvodov ter razvoj in uvajanje novih tehnologij in prav slednjemu bodo posvečali posebno pozornost.

V DO AGIS posvečajo veliko pozornost družbenemu standardu zaposlenih, saj so zgradili in tudi uspešno uporabljajo lep in sodo-

zom v tej TOZD uspevajo pokrivali potrebe po uvozu repromateriala. Sicer so se tu, kot drugod, pojavile v zadnjem času težave prav z nabavo repromateriala iz uvoza. Vzroki so verjetno povsod enaki in sicer spremembe v uvoznih politikah in ekonomske težave gospodarstva nasploh.

Da bodo lahko še naprej sledili tehnološkemu in tehničnemu razvoju doma in v svetu, načrtujejo posodabljanje tehnologije. Bistveni premik v smeri višje produktivnosti je mogoče le z uvajanjem sodobnih, visoko produktivnih strojev na vseh področjih.

repromateriala, spremljajo TOZD Gumarno težave, kot so nekontinuirana zagotovitev repromateriala iz česar izhajajo izpadi v proizvodnji.

Ob zagotovitvi repromateriala in z zaključitvijo projekta nove Gumarne, z nabavo in instaliranjem novih kapacitet v valjarni, pripravi surovca in vulkanizaciji, bo omogočen normalni proces reprodukcije in rast proizvodnje za okrog 30 %. S to razširitev proizvodnih kapacitet in z vključitvijo sodobnejših tehnoloških in organizacijskih metod, TOZD

primerni poslovni prostori, kjer bi bilo možno tudi v bodoče širiti kapacitete za proizvodnjo vzmetnih elementov. Tako je TOZD Kovinska obdelava preselila proizvodnjo vzmeti na Formin. Sama proizvodnja pa je pokazala, da gre za tehnološko in ekonomsko zaokroženo celoto, za katero se da ugotovljati doseženi dohodek na trgu. Zato je tudi TOZD Vzmetarna začela s samostojnim poslovanjem.

Sedanja proizvodni program temelji predvsem na obdelavi vzmeti in vzmetnih elementov po hladnem postopku, tržne analize pa kažejo zanimanje za vzmetne elemente izdelane po toplim postopku.

Posebej zanimiva so osvajanja vzmetnih elementov za potrebe avtomobilske industrije in to je tudi ena prioritarnih nalog te TOZD. Vsa osvajanja nove proizvodnje bodo realizirali na osnovi lastnih izkušenj ter z lastnimi strokovnjaki.

TOZD PRECIZNA MEHANIKA

V TOZD Precizna mehanika združuje delo 100 delavcev z okoli 40.000.000 din letnega dohodka.

Ze tri desetletja razvijajo merilne instrumente, ter regulacijsko opremo za upravljanje sredstev in avtomatizacijo v industriji in prometu. Zraven tega pa spremljajo tržišče tudi s potrošnim materialom in rezervnimi deli za te instrumente.

Z instaliranimi kapacitetami lahko v popolnosti pokrivajo potrebe po teh instrumentih v domači avtomobilski industriji, prav tako pa je možno plasirati tudi na zunanji trg. Problem nastopa le v nabavi potrebnih sestavnih delov in repromaterialov, kateri so delno vezani tudi na uvoz.

Pri strukturi asortimenta je nosilec domači tahograf, ki ga bo postopoma zamenjal elektronski. Zraven proizvodnje tahografov planirajo v tem obdobju razvoj in proizvodnjo še drugih meril-

želi slediti potrebam sedanjih kupcev na obstoječem programu osvajanja pa žele usmeriti proizvodnjo v takšne izdelke, da jih bo možno vgraditi v vse proizvođaške jugoslovanske industrije tovornih vozil.

TOZD SERVIS MOTORNIH VOZIL

TOZD Servis mot. vozil zaposluje 100 delavcev, ki letno ustvarijo cca 24.000.000 din dohodka.

Nastopa kot najmočnejša servisna organizacija na območju ptujске občine. Dosedanja razvojna dejavnost v TOZD je pa delovne izkušnje zagotavljajo tej TOZD tudi v tem planskem obdobju veliko vlogo na področju avtomobilske in avtokleparških uslug.

Ze sedanje kapacitete TOZD zagotavljajo v veliki meri pokrivanje potreb po avtomobilskih in avtokleparških uslugah. Trgovska dejavnost TOZD pa zagotavlja primeren založenost ptujскеga področja rezervnimi deli, za tipe vozil, ki jih servisirajo v TOZD. Rast celotnega vozila pa napovedana energijska kriza ter rast servisnih uslug zasebnem sektorju, nakazuje TOZD tudi počasno preusmeritev na proizvodni program izven servisne dejavnosti v smeri male avtomatizacije.

TOZD ORODJARNA

V TOZD združuje delo 119 delavcev, ki ustvarjajo letno cca 34.000.000 din dohodka. Nastopa kot nosilka razvoja orodjarstva v ptujski in ormoški občini.

V TOZD Orodjarna že več kot trideset let razvijajo širok spekter različnih specialnih orodij. Največje dosežke pa dosegajo na področju specialnih orodij za preoblikovanje pločevine, vulkanizacije gume, ter tlačno litje barvnih kovin. TOZD Orodjarna v popolnosti uspeva pokrivate potrebe po specialnih orodjih v DO AGIS, z delom prostih kapacitet pa pokrivajo del potrebe za delovne organizacije v ptujski in ormoški občini.

TOZD VZDRŽEVANJE

V TOZD je zaposlenih 137 delavcev, ki ustvarjajo letno cca 26.000.000 din, z nalogo skrbeti za nemoteno izvajanje investicijskega preventivnega in tekočega vzdrževanja osnovnih sredstev v vseh TOZD in DSSS v DO AGIS. Prav tako pa je nosilka preskrbe vseh vrst energetskih virov za TOZD združene v DO AGIS.

TOZD KOMERCIALA

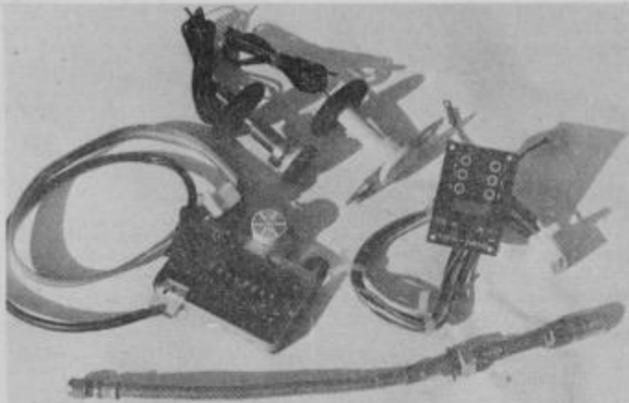
TOZD Komerciala se je organizirala iz bivše delovne skupnosti komerciala. Osnovne funkcije TOZD komerciala obsegajo razen nabavne, prodajne in zunanje trgovske funkcije ter marketinga še dejavnost transporta in aktivnosti na izgradnji tovarne. Načrtujejo pa še centralno skladiščenje repromaterialov in gotovih izdelkov, s čimer bi prispevali k rednejši zagotovitvi repromaterialov.

DELOVNA SKUPNOSTI SKUPNOSTI SLUŽB

V DS skupnih služb združuje delo 233 delavcev z nalogo pospeševanja vseh aktivnosti stalnega razvoja samoupravljanih odnosov in višje strokovnosti dela v DS, kakor tudi v temeljni organizacijah. Da bi bili cilji poslovne politike združenih temeljnih organizacij hitreje dosegljivi in kvalitetni je DS skupnih služb organizirana v sleden organizacijske enote:

- Razvojno tehnični sektor
- služba varstva pri delu
- splošni sektor
- posebno finančno službo
- sektor za organizacijo poslovno informatiko z AOP
- obratno ambulanto
- računovodski sektor

Predstavili smo vam DO Agis z vsemi dosežki in težavami. 1. september praznujejo delavci DO Agis svoj tovarniški praznik in jim ob tem dnevu čestitamo z željo, da dosežli čim boljše rezultate dela in s tem svoje zastavljene cilje.

PNEVKO plod prizadevanj delavcev TOZD PM

jugoslovanskem gospodarstvu pojavile določene težave, ki so terjale večje napore, so se znašli vsi v precej kritičnem položaju.

Ne samo zunanji, temveč tudi notranji problemi so mnogokrat spravljali DO v kritična obdobja. Problemi kadrov, tehnične opremljenosti, problemi obratnih sredstev in pa problemi iskanja najustrežnejšega proizvodnega programa so od delavcev zahtevali včasih več kot so zmogli. S temi problemi so se morali spopadati brez večjih notranjih rezerv. Ze takrat je stabilizacija gospodarstva zahtevala ustrezno prilaganje delovnih organizacij. To je pogojevalo, da se je tudi v TAP in SIGMA začela rojevati miselnost o združitvi.

Na referendumu dne 21/11 1975 je ustrezno z zakonom nastala DO AGIS. Osnovna načela združitve, za katero so se odločili delavci so bila združevanje sredstev, kadrov in delitev proizvodnega programa. To je vodilo do združitve in novo delovno organizacijo s temeljnimi organizacijami združenega dela. Odločili so, da je prav takšen način združevanja najbolj smotrni in gospodarsko upravičen. Danes lahko ugotovljamo, da je bila presoja delavcev upravičena in pravilna, kajti danes je AGIS nosilec kovinske predelovalne industrije v Ptuj.

DO AGIS je organiziran v desetih TOZD in DSSS. Zaposluje 2009 delavcev s skupnimi cilji. Temeljni cilj, ki ga bomo v tem obdobju skupno uresničili, je doseči večji realni dohodek, čisti dohodek in akumulacijo na enoto vložene in minulega dela ter rasti realnega osebnega dohodka. Z enotnim proizvodnim programom razpoložljivimi in planiranimi zmogljivostmi pa želijo doseči tak obsej proizvodnje, ki bi v celoti pokrival potrebe po avtomobilski opremi.

Pri prestrukturiranju proizvodnje v srednjeročnem planskem obdobju bodo dajali prednost naložbam, ki bodo zagotavljale višjo tehnično in tehnološko opremljenost živega dela, višjo stopnjo avtomatizacije proizvodnih procesov, višji dohodek na zaposlenega delavca in vložena sredstva, uporabo domačih surovin, povečani izvoz in varstvo človekovega okolja.

Za plansko obdobje 1981—1985 načrtuje DO AGIS naslednje globalne okvire in porpore razvoja

ben obrat družbene prehrane, ki zagotavlja slehernemu zaposlenemu topel, dietni ali hladni obrok malice.

Od leta 1981 imajo tudi lastno obratno ambulanto, ki zaposlenim zagotavlja zdravstveno in zobozdravstveno varstvo. Načrtujemo tudi izgradnjo nove obratne ambulante s ciljem posodobitve in razširitve dejavnosti, predvsem medicine dela. Skratka, zdravstvene storitve približati delovnemu mestu.

Tudi letnemu odihdu zaposlenih posvečajo veliko pozornost, vendar v mejah možnosti. Skromne naložbe v sklad skupne porabe TOZD ne zagotavljajo večje možnosti za pridobitev lastnih počitniških zmogljivosti v obliki počitniških domov. Z združevanjem sredstev pa zagotavljajo izplačilo regresa za letni odih, ki so ga deležni vsi delavci, zaposleni v DO.

TOZD in DSSS DO AGIS

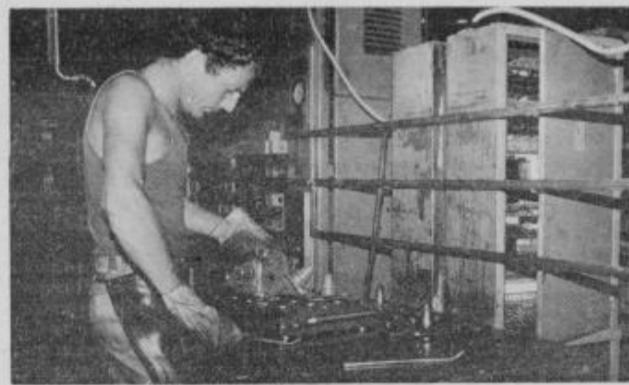
TOZD AVTOOPREMA:
Zaposluje 641 delavcev, ki ustvarjajo letno cca 177.000.000 din dohodka. Proizvaja predvsem dele za avtomobilsko industrijo.

Proizvodni program je po skupinah naslednji:
— oprema za kabine
— zavorni agregati
— proizvodi za gretje, klimatizacijo, ventilacijo in hlajenje,
— ostala oprema.

Zaradi raznovrstnosti proizvodov, ki jih pogojuje predvsem veliko število proizvajalcev transportnih sredstev v Jugoslaviji, je za to proizvodnjo značilno:
— velik asortiment izdelkov
— oprema je pretežno nemanjska
— v proizvodnji je možno hitro uvajati spremembe. Z izvo-

Površinska obdelava — lakiranje v TOZD Avtooprema.

Delo na gumarskih prešah zahteva veliko naporov

V TOZD Avtooprema se ubadajo s težavo, ker so njihova osnovna sredstva zastarela, saj so pod povprečju slovenske in jugoslovanske predelovalne industrije. Zato morajo še naprej vlagati veliko sredstev v investicije.

Predvsem težijo k graditvi nove sodobne galvanike, kajti sedanja ne ustreza več sodobnim normativom in vse večjim zahtevam po površinski obdelavi kovin.

TOZD GUMARNA
Zaposluje 270 delavcev, ki ustvarjajo letno okrog 67.000.000

Sedež POLY uspeh prizadevanj delavcev TOZD Velika oprema.

din dohodka. Proizvodnja TOZD Gumarne je usmerjena predvsem v gumi in gumimetal izdelki za avtomobilsko, elektro, gradbeno in kmetijsko industrijo ter široko potrošnjo.

Zaradi restriktivnih ukrepov na področju uvoza in nabave

zagotavlja trajno povečanje dohodkov in s tem tudi njen nadaljnji razvoj.

TOZD KOVINSKA OBDELAVA

Zaposluje 128 delavcev, ki ustvarjajo okrog 40.000.000 din dohodka na leto. Deluje v sestavi DO AGIS, kot izdelovalka zavornih valjev, oljnih hladilnikov in kovinskih delov za gumi metal proizvode.

TOZD že več kot 10 let razvija zavorne valje, ostali proizvodi pa so novejšega datuma. Dosedaj so dosegli zelo lepe uspehe predv-

Pravilen pristop k delu zagotavlja kvalitetno uslugo v TOZD Servisu motornih vozil

sem v kvaliteti zavornih valjev in si zagotovili mesto na tržišču. Seveda bodo morali tudi v TOZD KO instalirati nove sodobne kapacitete. TOZD KO spremljajo hude težave pri nabavi repromateriala, posebej izrazit je ta problem pri uvozu satovja za oljne hladilnike. Potrebe po oljnih hladilnikih so na domačem trgu krite v celoti. Povsem drugače pa je z zavornimi valji, katerih proizvodnjo bodo morali močno povečati, kar s srednjeročnim planom tudi načrtujejo.

TOZD VZMETARNA

TOZD Vzmetarna zaposluje 66 delavcev z okrog 19.000.000 din letnim dohodkom in je najmlajša TOZD v DO AGIS. TOZD Vzmetarna se je organizirala iz obrata vzmetarne, ki je bila v sestavi TOZD Kovinska obdelava. Izredno zanimiva in visoko akumulativna proizvodnja je nakazala potrebo po povečanem obsegu poslovanja dejavnosti vzmetarne ter je zato bila sprejeta odločitev, da se na lokaciji v Forminu pridobijo

nih in regulirnih naprav, predvsem za potrebe proizvajalcev motornih vozil, kakor tudi za druge namene. Iz tega področja nameravajo proizvajati napravo za kontrolo pritiska v pnevmatikah med vožnjo kar bi naj prispevalo k večji varnosti tovornih vozil v prometu.

TOZD VELIKA OPREMA

V TOZD je zaposlenih 119 delavcev, ki letno ustvarijo okrog 29.000.000 din dohodka. Osnovna dejavnost je proizvodnja bencinskih rezervarjev, glušnikov, sedežev za SAI in ostalo avtomobilsko industrijo Slovenije, ki ni vključena v SAI. Tu so zajeti tudi sedeži za široko potrošnjo, kot je večnamenski sedež POLY.

Večje možnosti prodaja proizvodov se ponuja na področju zelenega plana. Predvsem program traktorskih sedežev, sedeži za gradbeno in kmetijsko mehanizacijo itd. TOZD tudi v bodoče

Ročno obrezovanje gumi izdelkov v TOZD Gumarna

Izrezovanje ogledal v TOZD Avtooprema

Ostro oko in večša roka zagotavlja dobro opravljen servis.

Udarniška akcija za novi telefon

Na območju krajevne skupnosti Juršinci ali točneje na trasi med Juršinci in Gomilo je bilo minulo soboto zelo živahno. Že pred dobrimi štirimi meseci so začeli s pripravami na postavitve okrog pet kilometrov novih telefonskih linij s čimer bi lahko povezali Juršince in turistično Gomilo. Dogovorili so se, da jim bodo na pomoč priskočili vojaki mariborske garnizije, mladinci — delavci ptujske pošte ter člani OO ZSMS iz Juršinc. Nekaj prek 80 se jih je zbralo že zgodaj zjutraj in proti deveti uri je že stala cela vrsta drogogov, zvečer pa vsi — vključno s sestimi na Gomili. Tu je bil tudi zaključek akcije, v prijetnem in vedrem razpoloženju so vojaki in mladi v družbi predstavnikov

JURŠINCI

zali s telefonom. Interesenti so morali že sedaj odšteti 20 tisoč dinarjev, od glavnega voda proti hišam pa še dodatno potrebno poskrbeti za drogove in nekatera druga dela s čimer bo ta znesek še večji. »23 interesentov že imamo in smo denar zbirali po posebnih pogodbah, celotna dela pa nas bodo veljala okrog 1,15 milijona dinarjev. Z udarniško akcijo bomo ta znesek zmanjšali na 530 tisoč dinarjev in lahko računamo, da bomo z novo centralo v prihodnjem letu že tudi resnično povezani s svetom,« pravi Janko Matjašič. In k temu še doda, da so

za naročniška razmerja: »Danes sem tukaj vodja gradbišča s čimer sem zadolžen za uspešno izvedbo akcije. Sedaj imamo pet ekip po deset ljudi, ki kopljejo jame in postavljajo drogove, štiri ekipe pa so zadolžene za izkop jarkov za ozemljitev. Z delom sem izredno zadovoljen in upam, da bomo akcijo v celoti izpeljali.

Marija ROZINGER — mladinka, delavka na ptujski pošti: »Do sedaj, bilo je okrog devete ure dopoldan, smo skopali dve jami in sedaj je že tretja na vrsti. Prijetno se počutimo in čeprav nismo vajeni težaškega dela, so se

liko bolj je odporna in močnejša. Sicer pa bomo še naprej radi pomagali tam kjer bo naša pomoč potrebna. Vsi smo danes tukaj prostovoljci — starešine in vojak.

Milan KORIC — mladi starešina: »Sem zelo mlad starešina v mariborski enoti, šele dobrih deset dni sem v njej. Zvedel sem za to delovno akcijo in se takoj prijavil, da tudi jaz pomagam. Domačini so nas zelo lepo pričakali, skratka lepo je tukaj.«

Saša BABIČ — vojak, doma v Beogradu: »V Mariboru služim kadrovski rok od meseca aprila dalje in to je tudi moje prvo in pravo srečanje s Slovenijo. Nisem pričakoval, da bo sodelovanje z vojaki in civilnim prebivalstvom

Janko Matjašič — predsednik sveta KS Juršinci.

Vojaki in mladinci so složno kopali in postavljali drogove.

Franc Habjanic — referent za naročniška razmerja pri ptujski pošti.

krajevne skupnosti in krajanov s tega območja proslavljali še en uspešen delovni dan. Uspešen zato, ker brez njihove pomoči to območje Slovenskih goric še dolgo ne bi dobilo telefonskih zvez, pa tudi zato — ker se je še enkrat utrdila vez med čuvarji našega mira v nesebični pomoči in delu v krajih, ki so jih sicer spoznavali med vojaškimi vajami, v soboto pa so jih spoznali tudi drugače, v pomoči tistim, ki so je bili potrebni.

Predsednik sveta KS Juršinci Janko Matjašič nam je ob obisku na delovišču povedal, da je področje Senčaka in Zagorčičev oddaljeno od krajevnega središča in tako rekoč brez možnosti za takojšen klic v sili. Zato so se tudi odločili, da bodo ta predel pove-

teden dni pred tem delali skupaj z mladinskimi delovnimi brigadami pri gradnji vodovoda na Kukavi, to je na terenu kjer sta samo dva studenca, vsi ostali pa morajo tudi po nekaj sto metrov daleč po vodo v »grabov« kot rečejo. V Kukavi je 50 gospodinjstev, ki se bodo priključila na vodovod, zbrali pa so 1,30 milijona dinarjev, 2 milijona so si sposodili, takoj pa morajo odšteti 720 tisoč dinarjev. V načrtu pa imajo še na Gomili gradnjo ustreznega vodohrama s čimer bi lahko zagotovili vodo za celotno področje juršinske krajevnosti.

Na delovišču smo srečali tudi nekatere delavce pošte, mlade in vojake, ki so nam rađe volje povedali nekaj svojih vtisov.

Franc HABJANIC — referent

roke že prilagodila nalogi, ki jo opravljamo. Odkar delam na pošti sem prvič na taki delovni akciji in upam, da ne bom zadnjič.

Vitimir DOBRIC — starešina, vodja ekipe vojakov iz mariborske garnizije: »Današnja akcija je plod dobrega sodelovanja s podjetjem za PTT promet v Mariboru in Ptuj ter našo garnizijo. Del svojega programa izvajamo tudi na tem področju in tako smo spoznali, da je komunikacijski sistem še zelo nerazvit, čeprav je nekaka osnova za napredek kraja. Dogovorili smo se, da bomo skupno pomagali krajanom tega območja, da se bodo lahko vključili v slovensko telefonsko omrežje. Zavedamo se dejstva — čim bolj bogatejša je zemlja in razvitejša to-

tako pristno in v tolikem obsegu. Smo tukaj iz vseh krajev Jugoslavije, takorekoč od Triglava do Vardarja. Pomagamo ljudem v njihovih največjih problemih in to je tudi tisto pravo zadovoljstvo, ki ga ob tem čutim.

Božidar TRBIC — iz Ljubljane: »Prijetno se počutim na današnji delovni akciji, delamo skupaj s krajanji, z mladimi. Jaz osebno bi si želel še več takega sodelovanja. Tako spoznavamo kraje in domovino, ki jo kot vojaki tudi čuvamo. Res je, da imamo veliko stikov z ljudmi na kulturnem področju. Da pa ne bi bili samo skupaj v smeju in veselju, je prav, da zavijamo tudi rokave in primemo za kramp in lopato.« mš

Še o pridobitvi v Trnovski vasi

V okviru pridobitev ob občinskem prazniku — 8. avgustu, je slavila tudi Trnovska vas. Mladi so dobili svetli šolski prostor, v katerem bodo lažje nabirali novo učenost. Nič lepšega ni, kot zavest, da je nova šola pridobljena s skupnimi močmi in odreknanji. Za mladi rod pa obveza, da dosledno resničujejo sprejete obveze. Ob otvoritvi je aparat našega so-delavca Ludvika Kotarja, zabeležil naslednje utrinke:

Mladi so olepšali svečani trenutek s prisrčnim kulturnim programom.

Nova šola ni le pridobitev za učence, tudi za učitelje je velikega pomena. Tovarišica Mara Petel je 34 let vztrajala v stari šoli, sedaj se od nje poslovlja. Vse lepe in težke trenutke pa naj ji odtehta podarjena slika.

Igra, igrice . . . polno jih je življenje, ki pa terja tudi resno delo. Lepo so mladi zaigrali — pri tem jih je vodila strokovna beseda Francke Čokl.

Najbolj so se šole razveselili mladi Trnovčani

. . . ki so si jo tudi prvi ogledali.

foto: L. Kotar
tekst: MG

Nekoč so prenašali tovore v koših, danes pa bodo lahko vozili z moderno mehanizacijo.

Nova cesta Doklece — Lipno

Cesta pomeni povezavo s svetom. S samopriskevkom in z lastnim delom so marsikje uredili ceste. Najprej makadamske, ki so jih kasneje ponekod še asfaltirali. V Doklecah, vasi ki spada pod krajevno skupnost Ptujška gora so odprli 3,5 km ceste, ki za haloški kraj veliko pomeni. Zemljišče za cesto so lastniki odstopili zastonj. Dela so pričeli letos marca. Vaščani so opravili nad 3000 prostovoljnih ur. Gradnjo makadamske ceste Doklece—Lipno, v dolžini 3,5 km je vodil šestčlanski gradbeni odbor, s Stanetom Predikako na čelu. Na otvoritvi ceste so bili predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine Ptuj, prisostvovala sta Ženka in Zvonko Šagadin ter predstavniki GG Maribor, ki so za gradnjo ceste veliko prispevali.

Danilo Klajnšek

V PTUJU 17. OBČNI ZBOR SKUPNOSTI Šolskih centrov za blagovni promet Slovenije

Blizu 120 učiteljev bo 27. in 28. avgusta sodelovalo na 17. občnem zboru skupnosti šolskih centrov za blagovni promet Slovenije. Gostitelji srečanja je TOZD gospodarsko upravne šole „Jože Lacko“. Osnovni namen pa je izmenjava pedagoških in vzgojnih izkušenj ter priprava programa za poučevanje mladih trgovinskih delavcev. Med bivanjem v Ptujju si bodo udeleženci zboru ogledali tudi nekatere kulturno-zgodovinske znamenitosti mesta in okolice.

Za trajno obeležbo poteka in vsebine sprejetih zaključkov zboru, se je gostitelj odločil za izdajo biltena, ki so ga finančno podprle nekatere organizacije združenega dela ptujske občine.

MG

Nagrajeni šoferji

foto: JOS

Komunalno opremljanje — še nepoznano?

Enota za upravljanje in razpolaganje s stavbnim zemljiščem pri samoupravnih komunalni skupnosti občine Ptuj dosega lepe uspehe pri opremljanju zemljišč za družbeno usmerjeno stanovanjsko izgradnjo, nasplošno pa se zatika pri opremljanju zemljišč za potrebe individualne stanovanjske gradnje, kjer tudi zakon ni zagotovil izvirnega vira sredstev. Pa tudi drugih sredstev, zlasti še premostitvenih v ta namene ni mogoče dobiti. Sredstva za komunalno opremljanje za potrebe družbeno usmerjene stanovanjske

izgradnje pa so zagotovljena s samoupravnim sporazumom po stopnji 0,78 odstotka od bruto OD. Sredstva so trenutno v največji meri angažirana v soseski Rabeljčja vas — zahod.

Vse več je pritiskov na enoto za naknadno opremljanje parcel; na drugi strani pa ima enota velike težave z oddajo že opremljenih stavbnih parcel, čeprav tudi zakon govori, da lahko gradimo le na komunalno opremljenem zemljišču. Zato bo enota v kratkem ponovila natečaj za oddajo komunalno opremljenih zemljišč v Trubarjevi ulici v Ptujju.

Glede na sedanje stanje, je nujno, da se problem osvetli z več strani in da se opozori na kritične točke izvajanja dogovorjenih in sprejetih meril v družbi, ki bi morale veljati za vse. Sedaj pa niso redki primeri, da si z „vplivi“ skušamo urediti komunalno neopremljenost in to šele v zaključni fazi gradnje. Enota, ki je sicer po življenjski dobi zelo mlada, se mora na tem področju srečevati z ostanki stare prakse. Ima pa tudi natančno opredeljen program opremljanja, ki ne dovoljuje odstopanja; zato bi bil že čas, da tudi individualni graditelji spoznajo prednosti gradnje na komunalno opremljenem stavbnem zemljišču. Čeprav je taka gradnja sicer na začetku draga, pa je v končni fazi le cenejša.

MG

Nagrade za dobre šoferje

Šest vestnih šoferjev Certusove TOZD Potniški promet v Ptujju je pred dnevi prejelo priznanja tovarne avtomobilov in motorjev Maribor za prevoženih 300 tisoč km brez večjih popravil. Ročno uro in priznanje TAM so prejeli Jože Milošič, Jože Panikvar, Franc Mihelec, Franc Širovnik, Franc Bezjak in Luka Varvoda. Vsi nagrajeni šoferji vozijo avtobuse na progi Ptuj—Maribor.

MG

Vztrajno in hitreje iz nerazvitosti

Nerazvitost posameznih krajevnih skupnosti na območju občine Slovenska Bistrica je problem s katerim se vsakodnevno srečujejo prebivalci na teh območjih. O prizadevanjih za kar najhitrejši dvig iz manjrazvitih med razvitejše smo pred nedavnim spregovorili tudi z referentko za krajevne skupnosti pri skupščini občine Slovenska Bistrica Marijo Plavec.

Koliko in katera so nerazvita območja v občini Slovenska Bistrica?

„Nerazvitih območij je v naši občini več, vendar so uradno priznane tri krajevne skupnosti, to so: Makole, Studenice in Laporje, ki ležijo v haloškem predelu bistriške

Marija Plavec

občine. Brez posebnih predsodkov pa bi k njim lahko priključili nekatere pohorske krajevne skupnosti, med njimi tudi KS Kebelec.

Kje so vzroki njihove nerazvitosti?

„Vzrokov je prav gotovo veliko, skoraj vsi pa so objektivnega značaja, predvsem v slabi komunalni povezanosti teh krajev z večjimi industrijskimi središči, neugodna geografska lega in oddaljenost od domače industrije. K temu je potrebno dodati še problem naravnih katastrof, predvsem v KS Makole in Studenice, ki ležijo v veliki večini na območju dravinjske doline. Dravinja pa letno vsaj enkrat poplavi večino polj in travnikov.

MAKOLE

Reka tako uničuje letoletni trud kmetov, ki so prisiljeni, da posamezne pridelke, namesto, da bi jih prodajali, ob koncu leta sami kupujejo. To je tudi skupno s pomanjkanjem industrijskih obratov ter komunalne neurejenosti zaselkov osnovni vzrok prepočasnega razvoja krajev ob Dravinji. Velike površine zemlje tukaj ostajajo zaradi pogostih poplav neobdelane. S tem pa so kmetje prikrajšani za večji del dohodka. Gospodarstvo v teh krajih je zato vsa pretekla leta stagniralo ali celo nazadovalo. Ob spoznanju, da na kmetijah haloških predelov ni pravega dohodka, mladi odhajali v druge, industrijsko razvitejše kraje, doma pa so puščali ostarele in onemogle starše, kar je socialni položaj teh krajev še poslabšalo.

Kakšno je stanje danes na manjrazvitih območjih bistriške občine?

„Kljub velikim prizadevanjem samih prebivalcev nerazvitih območij so bili vidnejši premiki v smeri iz nerazvitosti doseženi pred dobrima dvema letoma, ko je v Makolah pričela delovati tovarna programskih stikal in relejev, ki jo je tukaj postavila Iskra iz Ljubljane. Kmalu za tem so s podobno proizvodnjo pričeli v opuščeni osnovni šoli v Poljčanah. Oba kolektiva tvorita danes samostojni TOZD s prek 300 zaposlenimi in se tako že uvrščata med močnejše delovne kolektive na območju občine Slovenska Bistrica. Njihov razvoj pa se vsako leto širi.

V KS Studenice je v okviru OZD Plastika Litija pričel delovati obrat plastike, prav tako v zapuščen osnovni šoli. Kolektiv danes šteje blizu 40 zaposlenih, v načrtu pa imajo zgraditev nove proizvodne dvoranice, kjer bi zaposlili večje število krajanov. Ob tem je pomembno poudariti, da so v teh obratih dobile delo predvsem ženske, za katere velja, da v bistriški občini le težko najdejo primerno zaposlitev.

Vsi novoustanovljeni kolektivi, tako Iskra v Makolah in Poljčanah

kot tudi Plastika v Studenicah so v letih svojega obstoja odločno posegli v hitrejši gospodarski razvoj krajev in domačij v dravinjski dolini. Hitreje so pričeli z urejanjem komunalnih objektov, predvsem asfaltiranjem cest in z gradnjo vodovodov ter elektrifikacijo oddaljenih naselij. Velik prispevek k temu, da se danes prebivalci teh krajev, med njimi tudi veliko število mladih z večjim zaupanjem vrača v svoje kraje, je tudi regulirana Dravinja med Poljčanami in Makolami. Čeprav regulacija še ni izvršena na celotnem območju pa dosedanja rezultata na tem območju kažejo, da bodo dela v celoti kmalu zaključena. To pa bo pomenilo svetlejšo prihodnost tudi na področju hitrejšega razvoja kmetijstva.

Kje je iskati možnosti za še hitrejši izhod teh krajev iz nerazvitosti?

„Predvsem bo potrebno še naprej skrbeti, da bi v nerazvite krajevne skupnosti pritegnili nove industrijske obrate. Velike rezerve so tudi v organiziraniji obdelavi kmetijskih zemljišč, v višjih predelih pa razvoju živine. Pohvaliti je potrebno tudi prizadevanje

gostinsko turističnega podjetja TOZD Planina—Statenberg, ki si prizadeva prav na teh območjih pospešiti razvoj turizma, za kar obstojajo široke, še neizkoriščene možnosti. Ob številnih naravnih lepota sta tukaj tudi velika kulturno zgodovinska objekta grad Statenberg in samostan v Studenicah.

V iskanju novih oblik, kako pritegniti domačega in tujega turista v te lepe haloške predele je kolektiv hotel Planina—Statenberg našel prav gotovo posnemanja vredno rešitev. Življenje v kraju je popostril z organiziranjem kulturnih prireditev. Nekaj med njimi jih je bilo že izvedenih, druge imajo na programu v prihodnjih dneh in mesecih. Prav gotovo najbolj uspeša je bila nedavna predstava Miklove Zale pri gradu Statenberg. Bila je to prav gotovo poteza kakršnih si v nerazviti KS Makole še želijo, saj je bilo med obiskovalci mnogo takšnih, ki se bodo na Statenberg in v njeno okolico radi vračali tudi takrat, ko si bodo zaželeli miru in oddiha. Prav v razvoju turizma v teh krajih vidijo pomembni delež gospodarstva.

Kako se v ta prizadevanja vključujejo sami krajanji?

„Moram priznati, da so v okviru danih možnosti in gospodarskega stanja v katerem se nahajajo, storili zelo veliko. Ob tem je poh-

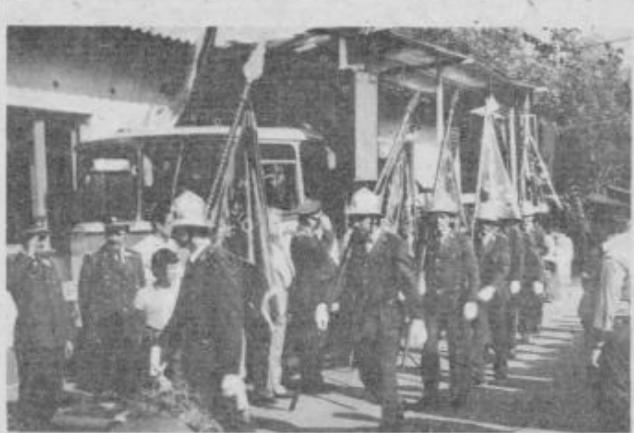
Želja, da bi poplavljeni območja postala preteklost se z vsakim letom bolj irednujejo.

valno, da so veliki delež v prizadevanjih za hitrejši napredek svojih krajev in krajevnih skupnosti prispevali prav sami krajanji z izglasovanji samoprispjevov, dodatnimi prispevki in velikim številom opravljenih prostovoljnih delovnih ur, ki so jih namenili za gradnjo cest, vodovodov, električnega omrežja in tudi drugih komunalnih narav. Prav te dni pa je v teku gradnja primarnega vodovodnega omrežja med kraji Studenice—Globoko, kjer sodeluje tudi mladinska delovna brigada občine Slovenska Bistrica Pohorski bataljon. V njej je prek 40 brigadirjev, od tega 10 iz pobratene občine Svetozarevo, 11 iz občine Čičevac in mladi širšega območja bistriške občine. Pri

gradnji pomagajo tudi vojaški vojašnice Slava Klavora iz Maribora. V akciji gradnje vodovoda aktivno sodelujejo tudi krajanji in mladina iz KS Makole in Studenice.

Koraki prebivalcev krajevnih skupnosti Makole, Laporje in Studenice postajajo vse daljši in hitrejši v smeri iz nerazvitosti. Kljub velikim žrtvam in vlaganjem pa sami tako velikega bremena ne bodo zmogli, zato pričakujejo, da jim bo tudi v prihodnje stala ob strani občinska skupščina Slovenska Bistrica in širša družbena skupnost.

Besedilo in posnetek Viktor Horvat

Predstavniki okoliških gasilskih društev s svojimi prapori na proslavi

Krst novega gasilskega vozila — kombinirani orodni voz

DESTRIK

Kdaj začetek dela v novem vrtcu?

Na skupščinah skupnosti otroškega varstva občine Ptuj so delegati pogosto razpravljali o potrebah po vrtcih, zlasti glasni so bili tisti iz Markovca, Gorišnice in Destrnika. Za novogradnjo v Markovcih in Gorišnici tu vrtce že dela v kletnih prostorih stare šole, denarja ni bilo, pa tudi minuli srednjeročni program ju ni predvideval pred nujno potrebnimi jastji, ki bi jih naj do leta 1985 postavili v neposredni bližini Ljudskega vrta, to je v krajevni skupnosti Boris Zihel v Ptuj. Za sofinanciranje adaptacije prostorov za vrtce v Destrniku, te prostore je krajevna skupnost zagotovila v zgradbi prosvetnega doma, je skupščina skupnosti otroškega varstva sprejela na eni izmed sej sklep, da del solidarnostnih sredstev — 800 tisoč dinarjev v preteklem letu nameni za ureditev teh prostorov. K temu pa bo krajevna skupnost dodala v delu, materialu in denarju vsaj 20 odstotkov. Akcija je uspešno stekla in številna prizadevanja delegatov iz destrniške krajevne skupnosti so vendarle bila uspešna.

Malce se je zatikalo pri nekaterih gradbenih delih, ker v starih zgradbah nikoli ne več kaj je še uporabnega in kaj bo potrebno v celoti zamenjati. Ponagajala pa je tudi zima in tako nekaterih del ni bilo moč opraviti pred spomladjo. V začetku letošnjega leta pa so se spet lotili akcije in tako je bil prostor kmalu urejen, kupljena oprema in nato se je ustavilo. . . . Ustavilo se je pri tistih, za katere so ta prostor uredili. Čeprav prej morda preglasni, so v Destrniku postali sedaj kar nekako zagrenjeni, predvsem tisti, ki so s teli s temi prizadevanji pomagati staršem. Prijav za vpis otrok v vrtce je bilo premalo, nekateri pa so ga s svojim otrokom mahnilo kar v Ptuj. Jutranja vožnja v službo jim je to omogočila pa tudi stiska v ptujskih vrtcih ni bila več taka, da otrok ne bi mogli sprejeti. Tako je še danes in nemalo je tistih, ki svojega otroka peljejo mimo vrtca na kar deset kilometrov daljšo pot. In kako dolgo še tako?

Minuli ponedeljek so se v prostorih krajevne skupnosti Destrnik zbrali predstavniki vzgojnovarstvenega zavoda iz Ptuja, skupnosti otroškega varstva, krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij ter nekateri zainteresirani starši. Ena tretjina vabljenih je bila prisotna na sestanku, ki so ga namenili izključno tej problematiki, v dnevni red pa so vključili tudi ogled adaptiranih prostorov, ki so v neposredni bližini osnovne šole. Skupno so ugotovili, da je takorekoč vse nared za začetek dela in da bi lahko s 1. septembrom letos tudi vrtce v Destrniku uradno odprli.

Na sestanku so nato v razpravi menili, da je sicer vsak začetek težak in tako bo tudi to oviro potrebno s skupnimi močmi, dobro voljo in prizadevanji premestiti. Iz podatkov matične službe je moč razbrati, da je v Destrniku in okolici otrok dovolj za tak kombiniran oddelek od tretjega do sedmega leta starosti, le da bo potrebno navezati še nekaj osebnih stikov s starši in morda bo akcija toliko uspešna, da bi s 1. septembrom vrtce v Destrniku končno predali svojemu namenu.

Morda bo tudi tale kratek zapis še koga spodbudil in opomnil, da je naša družbena skupnost storila svoje, da imajo sedaj tudi starši nekaj dolžnosti in to do svojih otrok, da ne bodo ostajali sami doma in da se primerno pripravijo za šolo in življenje. Ne smemo samo računati — kaj nas bo to stalo, da varstva ne potrebujemo, mislimo tudi na vzgojo svojega predšolskega otroka, na pripravo za šolo in življenje. Ali pa nas bo to ponovno izučilo, da vendarle vrtcev v zunanjih krajevnih skupnostih ne potrebujemo?!

mš

DESET LET USPEHOV

K praznovanju občinskega praznika in prvega krajevnega praznika KS Hajdina so dali svoj prispevek tudi gasilci in vaščani Slovenje vasi. V okviru obeh praznikov in praznovanja 40-letnice vstaje slovenskega ljudstva so minulo soboto in nedeljo praznovali 10-letnico gasilskega društva Slovenja vas.

Deset let sicer ni dolga doba, vendar v razvoju neke dejavnosti lahko mnogo pomeni, še posebej takrat, ko ta dejavnost beleži pomembne uspehe. Tako je bilo tudi pri gasilcih v Slovenji vasi. Društvo so ustanovili 15. avgusta 1971, „strepo pa sta jim nudila“ zakonca Škofič. Članov društva je bilo vedno več, zato je prostor postal pretesen. Dobili so drugega, pa ne za dolgo. Spomladi leta 1972 so že začeli razmišljati o gradnji gasilskega doma.

Vsi so prišli za delo, ne le gasilci, marveč vsi občani. Darovali so les, opravili prevoze in tudi prostovoljno delo. Tako je bil novi gasilski dom v letu 1973 pod streho. Leto kasneje so nabavili najnovejšo opremo in rabljen gasilski avtomobil. Od takrat dalje je bila aktivnost društva usmerjena na operativno in družbeno politično področje. Mnogo so vadili in tudi tekmovali. Sledili so prvi uspehi. Že leta 1978 so mladinci osvojili na republiškem prvenstvu zlato značko.

Slovenjevaški gasilci se ob tem niso uspavali. S pomočjo občanov in družbene skupnosti so razširili dom in v minulem letu nabavili kar dve motorni brigalni. V tem letu pa so nabavili še novi gasilski avtomobil. Občani so se, zavedajoč se pomena gasilstva v miru in izrednih razmerah, ponovno izkazali, saj so za nabavo avtomobila prispevali skoraj 13 milijonov dinarjev.

Prav na dan, ko je društvo dopolnilo 10 let, v soboto 15. avgusta so se gasilci Slovenje vasi in povabljeni gostje zbrali na slavnostni seji. Na seji je sedanjí predsednik društva Ian Metličar prisotnim orisal prehojeno pot razvoja. Pri tem je opozoril na zasluge prvega predsednika Stefana Kurnika in nekaterih drugih, ki imajo velik delež pri razvoju društva.

Na slovesnosti so podelili tudi večje število pismenih priznanj, vsi ustanovitelji pa so prejeli značke za desetletno delo v gasilstvu. Spomnili so se tudi tistih, ki jim ni več dano, da bi s tovariši delili ponos nad desetletnim uspešnim delom. Ludvika Zelenika, ki je vrsto let predsedoval nadzornemu odboru so obiskali pred slavnostno sejo v bolnišnici in mu izročili bronasto plaketo društva.

Slavnosti so nadaljevali še v nedeljo, ko so predali namenu novi gasilski avtomobil in obe

motorni brigalni. Ob tej priložnosti je bil slavnostni govornik Franc Sedič, predsednik sveta KS Hajdina. Govoril je o pomenu gasilstva za razvoj kraja in pri tem poudaril, da gasilski domovi že preračajo ta izraz, saj vse bolj postajajo tudi domovi krajanov. Prav gasilski domovi in društva so skoraj v vseh vaseh središče in gonilna sila vsega dogajanja v kraju tako kulturnega kot interesnega, političnega in samoupravnega. Gasilske enote pa so še posebej tesno povezane komiteji za SLO in družbeno samozavest. Skrbijo za strokovno in varnostno vzgojo in le za marsikaj.

Na vseh teh področjih so izredno aktivni tudi gasilci iz Slovenje vasi, kar dokazuje obilica različnejših pomembnih družbenih priznanj.

Priznanje bronaste plakete Osvobodilne fronte je to prizadevno društvo prejelo tudi za nedeljski prireditvi. Plaketo jim je podelila krajevna konferenca SZDL Hajdina. Sledil je „krst“ novih gasilskotehničnih sredstev, ki s svojimi „botri“ tudi preizkusili, ugotovili, da dobro delujejo in jih s tem dali v namensko uporabo. Ključ od novega avtomobila je prevzel sedanjí poveljnik društva Adolf Furek.

Besedilo in posnetek L. C.

Gradnja nove šole uspešno napreduje

ŠMARTNO NA POHORJU

Krajevna skupnost Šmartno na Pohorju je največja skupnost na bistriškem Pohorju, kljub temu pa so se tukaj vsa leta srečevali s številnimi komunalnimi, oskrbovalnimi in drugimi težavami. Med največjimi je prav gotovo neurejenost šolskega pouka, ki poteka v nad sto let stari šolski zgradbi. Neurejenost šolskih prostorov najbolj občutijo učenci, saj so v večini od šolske zgradbe zelo oddaljeni. Te težave so še posebno očitne v pozni jeseni in zimskih mesecih, ko se premraženi učenci v stari šolski zgradbi počutijo vse prej kot udobno. Da to zelo slabo vpliva na pouk ni potrebno posebej poudarjati, saj se s težavami pri svojem delu v tako urejenih šolskih prostorih srečujejo tudi učitelji.

Odločnost krajanov, pri tem pa seveda tudi pripravljenost, da za razvedro svoje krajevne skupnosti storijo tudi veliko več kot je nujno potrebno, se je pokazala za pravil-

no usmeritev, zato jim je uspelo v zadnjih nekaj letih urediti mnoge krajevne ceste, v zaselkih, kjer so svetili s petrolejkami, je zasvetila elektrika. Posebno velika pridobitev pa je bila v zadnjih letih asfaltirana cesta, s katero je postalo Šmartno povezano z občinskim središčem Slovenska Bistrica.

Med pridobitve, ki se jih tako najmlajši kot tudi njihovi starši še posebno veselijo pa je gradnja nove osnovne šole v Šmartnem na Pohorju. Gradnjo jo iz sredstev tretjega samoprispjevka prebivalcev celotne občine Slovenska Bistrica, namenjen pa je izgradnji vrtcev in šol na območju občine.

Prebivalci Šmartna danes že lahko vidijo kakšna bo njihova šola od zunaj, saj bo te dni že dobila tudi streho. Zgradba, ki jo gradijo delavci gradbenega podjetja Konstruktor TOZD Granit Slovenska Bistrica, bo prav gotovo

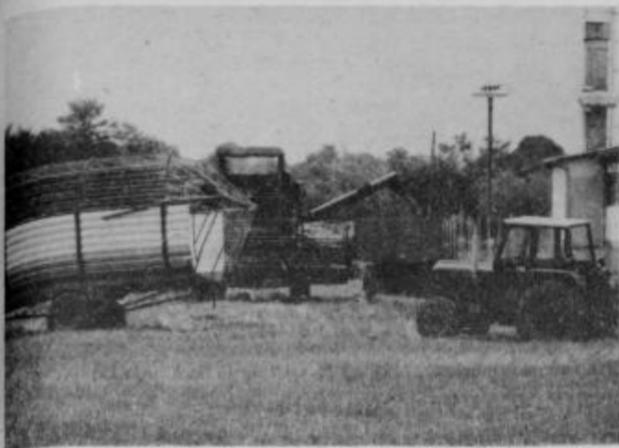

Idilično središče KS Šmartno pričakuje sodoben šolski objekt

velika pridobitev kraja, saj se bo ob tem, da bo za nekajkrat izboljšala delovne pogoje učencem in tudi učiteljem te šole, še zelo lepo vključila v okolje tudi po zunanjem videzu. Nova šola bo imela prostora za okoli 60 učencev in bo

veljala okoli 120 milijonov dinarjev. Pričakovati je da jo bodo predali svojemu namenu na dan praznika občine Slovenska Bistrica, to je 8. januarja 1982.

Besedilo in posnetek Viktor Horvat

Ze sedaj pričejamo bitko za čim večji pridelek pšenice

Foto: L. Kotar

Ekstenzivno kmetovanje ne bo dalo željenih rezultatov

Foto: M. Ozmeč

AKCIJA, V KATERO SE MORAMO VKLJUČITI VSI

„ZA KRUH IN SLADKOR“

Letošnja žetev je bila ena slabših, vzroke poznamo: neugodne vremenske razmere, jeseni, pomankanje umetnih gnojil in tako naprej.

Odkup pšenice, ki bo namenjena za ljudsko prehrano je temu primeren, količine odkupljene pšenice so torej pičle. Komaj 13 tisoč ton nam je uspelo odkupiti. 57 tisoč ton pšenice bomo morali uvoziti za dragocene devize, nekaj je bomo kupili v sosednjih jugoslovanskih republikah. Potrebe naše republike po pšenici so torej nekajkrat večje od količin, ki jih kmetijci namenijo tržišču, možnosti za pridelavo večjih količin pšenice pa so ogromne. V nekaterih predelih republike, sem sodi gotovo naše območje ima prav take klimatske pogoje, kot na primer naša žitnica Vojvodina. Pa teh možnosti žal ne izkoristimo in poleg vsega drugega upvažamo še pšenico — vse skupaj je smešno, pa vendarle žalostna resnica. Žalostna zaradi tega, ker tako je bolj slabimo našo zunanjetrgovinsko bilanco in gospodarsko stanje nasploh. Zadovoljna zato ne more biti celotna naša družbena skupnost niti kmetovalci. Sedanji hektarski donos pšenice na zasebnih kmetijskih površinah je smešno nizek, komajda okoli 25 stotov na hektar, v družbenem in pri naprednih kmetovalcih je donos tudi za 100 odstotkov višji. Stroški obdelovanja so seveda skoraj povsod enaki. Tako tudi pridelovanje pšenice ne more biti dohodkovno zanimivo.

Spoznali smo, da tako več ne gre naprej in pričeli z zelo obsežno akcijo, ki bo zajela vso Slovenijo, od kmetijstva do slehernega družbenega dejavnika. Akcija smo dali naziv „Za kruh in sladkor“. Akcija ni trenutnega značaja, gre za dolgoročno usmeritev, ob koncu akcije vidimo cilj — 85 odstotkov doma pridelane hrane. Poleg pšenice bomo v tej akciji obravnavali tudi setvene plane in plane spravila sladkorne pese,

spomladansko setev koruze, krompirja, oljaric, skratka gre za kompleksno obdelavo, prostorsko določitev in razdelitev posameznih kultur na najprimernejša slovenska območja. Zakaj ne bi na primer krompirja pridelovali tam, kjer najbolje uspeva, razen tega pa tista zemlja ni primerna za gojenje pšenice. Mislim na gorenjske kmetijske površine. Zakaj tudi ne bi na Dravskem in Ptujskem polju ter v Pomurju in še kje prevladovala pšenica, sladkorna pesa in tako naprej?

Plan jesenske setve predvideva, da bomo pšenico zasejali na 6 tisoč hektarjih kmetijskih površin v družbeni lasti. Povprečni pridelek je tu okoli 4 tone na hektar, skupno bi to pomenilo torej 24 tisoč ton pšenice. S pomočjo pospeševalne službe pri kmetijskih zadrugah bi naj v tržno proizvodnjo pšenice vključili 245 tisoč hektarjev zemljišč v zasebni lasti. Če pričakujemo od vsakega hektarja le tono pšenice, bi to pomenilo 25 tisoč ton.

Skupaj torej preko 50 tisoč ton pšenice. „To je neverjetno in nemogoče“ je dejal nekdo na nedavnem posvetu v Ljubljani. Zato bi po njegovih besedah potrebovali vsaj deset let. Osebnostno mislim, da je cilj dosegljiv. Vendar ne brez angažiranja slehernega dejavnika. Največjo nalogo morajo prevzeti na tem področju kmetijske pospeševalne službe in socialistična zveza kot frontna organizacija, ki je prisotna oziroma mora biti s svojo aktivnostjo prisotna v sleherni krajevni in sleherni vaški skupnosti. Prav tu pa so glavni nosilci uredničevanja tega smelega narra.

Površin zasejanih s pšenico ne bo mogoče povečevati v nedogled, kljub številnim hektarjem obdelovalne zemlje, ki jih pridobivamo z melioracijami in drugimi posegi v kmetijstvu.

Uspeh je predvsem oziroma edino v intenziviranju kmetijske proizvodnje, naj gre za pšenico, koruzo, krompir, peso ali karkoli. Sodobni agrotehnični pristopi, ki se mnogokje že uveljavljajo, morajo postati vsakdanost slehernega kmetijskega gospodarstva. S številnimi raziskavami smo že prišli do kvalitetnih semen pšenice, ki so posebno primerna za našo željo in klimatske razmere. Zavedati se moramo, da doma pridelana pšenica ni primerna za setev, hektarski donosi so preveč minimalni.

Uporaba umetnih gnojil in zaščitnih sredstev je prav tako nujna, letos umetna gnojila za setev že prihajajo, s tem torej ne bo težav. Če bomo torej posejali kvalitetno seme, uporabili ustrezne količine primernih mineralnih gnojil in sicer upoštevali vse agrotehnične dosežke sodobnega kmetijstva, bomo kmalu zanikali sedanjo dokaj uveljavljeno trditev, da se kmetu bolj splača iskati kruh v trgovini, kot v slami. Sicer pa, če ne bomo dosegli zažrtanih ciljev, kruha tudi v trgovini ne bo.

Nekaj je letošnji odkup pšenice le pokazal. Namreč to, da je zamenjava pšenice za koruzo za kmetovalce zanimiva. Koruze bo tudi prihodnje leto dovolj, zamenjava bo potekala v istem razmerju in sicer kilogram pšenice za kilogram in 30 dekagramov koruze oziroma v razmerju 1:1 z doplačilom. Pridelovalec pšenice bo razen tega prejel še 20 odstotkov otrobov ali krmilne moke po tržni ceni. Navsezadnje pa bodo pridelovalci z ustrezno pogodbo imeli zagotovljene še nekatere ugodnosti, pridelovali pa bodo tudi za znanega kupca in za vnaprej zagotovljeno razmerje menjave. Letos prvič smo z določljivimi pogojev pohiteli in vsi, ki na tem področju delajo pričakujejo ugoden odziv kmetijstva.

J. Bračič

AKCIJA „ZA KRUH IN SLADKOR“ V PTUJSKI OBČINI

Velike naloge v zasebnem kmetijstvu

Kot pišemo v posebnem sestavku se morajo v akcijo „Za kruh in sladkor“ vključiti vsi družbeni dejavniki, to še zdaleč ni naloga samo kmetijcev. Največje breme odgovornosti je poleg kmetijskih pospeševalnih služb gotovo na odborih za organizirano rastlinsko proizvodnjo pri izvršnih svetih občinskih skupščin. Takšen odbor deluje tudi pri Izvršnem svetu SO Ptuj, doslej pa je bilo njegovo delo usmerjeno predvsem v prizadevanje za čim bolj uspešno pridelovanje sladkorne pese.

Jasno je, da bo odslej delo odbora tesno

povezano tudi z organizacijo pridelovanja drugih kmetijskih kultur, predvsem pšenice, koruze, krompirja, oljaric in tako dalje.

Letošnje leto je bila žetev tudi v naši občini slaba, predvsem nizki so bili hektarski donosi, tako na zemljiščih družbenega kot zasebnega sektorja. Kmetijski kombinat je lansko jesen posejal pšenico na približno 600 hektarjih, nekaj tudi na zemljiščih zunaj ptujске občine, sladkorno peso so letos zasejali na približno 800 hektarjih. V zasebnem sektorju je po oceni bilo pod pšenico kar 3288 hektarjev, kje so tržni

viški, torej ni znano. Za sladkorno peso vemo, da so jo zasebni kmetovalci posejali na približno 180 hektarjih.

Kar se tiče republiških planov, ki so izdelani na podlagi prehranske bilance Slovenije je jasno, da bo kmetijski kombinat uredničil plan, ki predvideva setev pšenice na 800 hektarjih, težje pa ga bo uredničiti v zasebnem sektorju, kjer bi naj vključili v tržno proizvodnjo pšenice kar nekaj nad 2000 hektarjev kmetijskih zemljišč.

JB

LETOŠNJI PRIDELEK HMELJA POVPREČEN

Minuli teden so pri kmetijskem kombinatu v Ptuj prišli z obiranjem hmelja, ki ga pridelujejo skupno na 115 hektarjih. S pridelovanjem »zelenega zlata« se med drugim ukvarjajo tri temeljne organizacije v sestavi Kmetijskega kombinata. Tozdr Dravsko polje ima približno 38 hektarjev

hmeljišč, tozdr Ptujsko polje okoli 64, v Zavrču pa pridelujejo hmelj na 12 hektarjih.

V zadnjih letih je strojno obiranje hmelja skoraj v celoti izpodrinilo ročno obiranje, le tu in tam je še mogoče videti klasično — ročno obiranje. Strojno obiranje je seveda mnogo hitrejšo

opravilo, je pa kvaliteta ročno obranega hmelja nekoliko boljša.

Letošnji pridelek hmelja je, kot so nam povedali, povprečen, pričakujejo okoli 1500 do 1600 kilogramov hmelja na hektar. Ves pridelek odkupi Hmezad iz Žalca, da pa gre za kvaliteten pridelek pove podatek, da je kar 70 odstotkov ptujскеga hmelja namenjenega za izvoz.

JB

Premije pridelovalcem grozdja

V tozdr Kletarstvo Slovenske gorice smo izvedeli, da so pravkar v dogovoru s kmetijsko zadrugo za nakazilo premije lanskoletnim pridelovalcem oziroma prodajalcem grozdja. V okviru poslovne skupnosti so se dogovorili, da pripada od maloprodajne cene vina vinogradniku 51 odstotkov, 31 odstotkov dobijo kletarske organizacije, 18 odstotkov pa prejme trgovina. Doplačila bodo poračunana natančno v omenjenem razmerju. Pridelovalci lahko na podlagi teh podatkov tudi sami izračunajo, kolikšno doplačilo na lansko odkupno ceno grozdja lahko pričakujejo.

JB

Ptujska vina na mednarodnem vinogradniško vinarskem sejmu

Tudi letos so ptujski kletarji poslali v oceno, ki poteka pred vsakoletnim vinogradniško-vinarskim sejmov v Ljubljani svoja vina in sicer gre tokrat za vina letnik 80. Ker je bila lani za vino precej slaba letina so poslali v ocenitev le tri vrste vina in sicer Renski rizling, Souvignon in Traminec. Mednarodna komisija jim je prisodila eno zlato in dve srebrni odličji, to je vsekakor uspeh, če upoštevamo, da je bila kot že rečeno lani slabša vinska letina.

JB

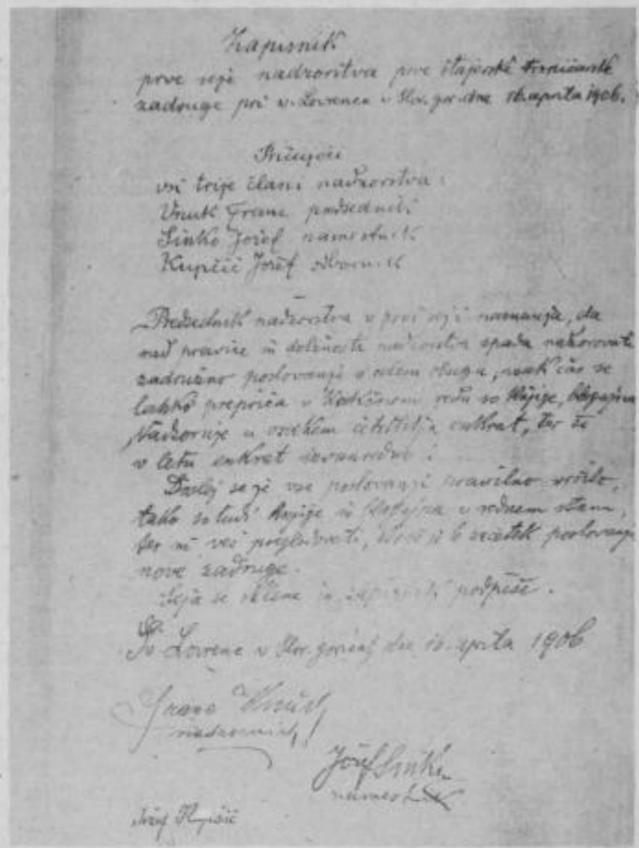

V zadnjih letih se je uveljavilo strojno obiranje hmelja

Foto: I. Ciani

75 let organiziranega trsničarstva v Juršincih

Prav gotovo je to lep jubilej za trsničarje v Juršincih, ki še danes pridelujejo trsne cepilke za svoje vinograde in za široko prodajo. Ta jubilej želijo Juršinci dostojno proslaviti, zato so povabili k izvedbi prireditve in razstave razne sodelavce od čisto strokovnih — KK Ptuj (ing. Glušič, ing. Horvat, ...) Kmetijski inštitut Maribor (mag. Zafošnik), Trsničarska skupnost Juršinci do splošnih, med katerimi je tudi Zgodovinski arhiv v Ptuj, ki je pobrskal po fondih in izbral podatke o vinogradništvu in pozneje trsničarstvu. Med dragocenim starejšim gradivom se nahajajo starejši urbarji gospodstva Ptuj in samostanov, ki kažejo sliko

Prva stran iz knjige zapisnikov nadzornega odbora

vinjskih vrhov in število vinogradov za celotne Slov. gorice. To gradivo se sicer direktno ne nanaša na trsničarstvo, govori pa o vinogradništvu na tem področju, kakor se je razvijalo od srednjega veka dalje.

O vinogradništvu je bilo mnogo napisanega, posebej še za čas, ko je razsajala trtna uš (Univerzitetna knjižnica Maribor), ki je glavni vzrok za organizirano trsničarstvo na območju Slov. goric. O trtni uši so mnogo pisali tudi takratni časopisi ter farna in šolska kronika pri sv. Lovrencu. Slovenski gospodar je pomagal razvozlati problem točne letnice ustanovitve trsničarske zadruge v Juršincih, ki je bila ustanovljena 1905 in ne 1906.

Na voljo so nam bili tudi zapisniki (arhiv Skupnosti trsničarjev in drevesničarjev Juršinci) nadzornega odbora od leta 1906 naprej, žal pa ni sicer ohranjeni zapisniki sej trsničarske zadruge. Pri delu smo uporabljali tudi službene in uradne liste. Po letu 1945 se večina gradiva nahaja med spisi OLO Ptuj in ObLO Juršinci, v arhivu STDJ in med gradivom F. Holca.

Iz tega gradiva so nastali krajši prispevki, ki bodo objavljeni v spremnem katalogu, v katerem bo doberšen del prostora zavzemalo poglavje o trsničarstvu. Važnejši in zanimivejši podatki iz literature, časopisov in originalnih dokumentov bodo v obliki fotografij predstavljeni na razstavi, ki bo v prvi polovici septembra v Juršincih.

K.S-P.

V bodoče več žitaric

V Kmetijsko zadrugo Slovenska Bistrica je vključenih blizu tisoč kmetov kooperantov, ki razpolagajo s skupno 3 tisoč hektarji kmetijskih zemljišč. Največji del je travnatih površin. Med obdelovalnimi zemljišči pa so največ površin posejali s koruzo. Še do pred nedavnim je prevladovalo sejanje žitaric, ki so jih v veliki večini porabili za lastne potrebe.

Letos so na območju občine Slovenska Bistrica kmetje kooperanti poželi pridelek rži na skupno petih hektarjih, sedaj pa so pričeli z žetvijo ovsa, ki so ga kmetje posejali na skupno 11 hektarjih. Tako majhne količine posejanih žitaric so predvsem posledica neurjenega odkupa in nizkih cen teh pridelkov v preteklih letih. Na okoli 50 hektarjih požetih površin pa bodo posejali oljno repico.

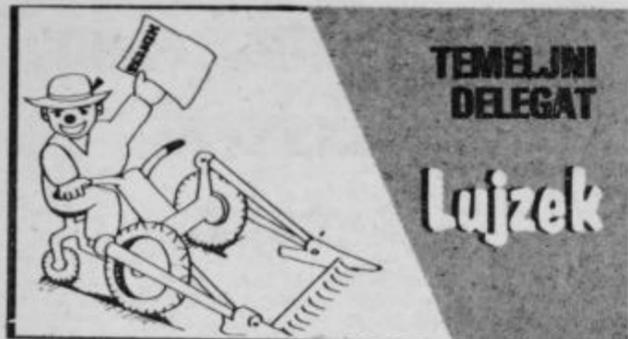
Pri KZ Slovenska Bistrica si v zadnjih letih uspešno prizadevajo močvirna zemljišča izsuševati z melioracijami. Tako pridobljene površine pa usmeriti v večje pridelovanje žitaric. Posebna pospeševalna služba pri KZ si prizadeva, da bi se kar največje število kmetov kooperantov ponovno usmerilo v proizvodnjo žitaric. Predvsem z melioracijo rek in potokov ter večjo načrtnostjo pri pridelavi in odkupu pa bodo takšna prizadevanja tudi uredničili v praksi. Pri kmetijskih zadrugi tudi načrtujejo, da jim bo v prihodnjih letih uspelo usposobiti za kmetijsko proizvodnjo nad 70 hektarjev pogodbenih kmetijskih površin.

Viktor Horvat

Premije vendarle tudi pridelovalcem sladkorne pese

Ni še tako dolgo tega, kar smo poročali, da pridelovalci sladkorne pese v lanskem letu ne bodo prejeli obljubljenih premije 0,20 dinarja po kilogramu čiste pese, ker do določenega roka (31. 12. 1980) niso sklenili pogodbe za pridelovanje pese v letošnjem letu. Minuli teden je bila v Ljubljani seja izvršilnega odbora poslovne skupnosti za sladkor, kjer so po burni razpravi sklenili, da lanskoletnim pridelovalcem vendarle izplačajo obljubljeni regres. Pogoj pa je seveda, da je kmetovalec tudi v letošnjem letu pridelovalec sladkorne pese. To je vsekakor vzpodbuda za večje vključevanje kmetovalcev v pridelavo sladkorne pese, obenem pa dokaz sodelovanja poslovne skupnosti za sladkor s pridelovalci ter tudi dokaz razumevanja za težave, ki to pridelovanje spremljajo.

JB

Dober den! Gnes gdo van toto pismo pišen sen drgoč bojše volje. Po dugocajtni suši nas je drgoč dežek obiska, ki de nan malo polja namoča, posušene mlake napuna no vodovodne izrye namoča. Premoj duši, na našem Suhen bregi smo že fejšt žejo trpeli. Se sreča, da so nan kejko tejko rone jabolke obrodile, ki smo jih sprešali no si z jebelšnico žejo gasili. Tote pijače glih nišče neče preveč piti, če druge tekočine nega pa se glih tak po guti doj posmekne.

Ja, pa v goricah se tudi že grozdeki mehčajo. Tan ge nesta zimška no spomladanska pozeba vsega vničli, so trseki kar lepo obloženi. Do brotve pa je seveda še daleč. Dokič vinska letina neje v polovjokih zapečotena, človik pač nikol ne ve, če de si lahko z vinskim švicom betege vroča. Če de se dale naprej tak toplo kak blo v prejšnjih tjejdnih, te nan letos nede trebalo moštčka cukrati. Ker smo glih že pri cukri, bi vas drogi državljoni pita, ke ste ga te to prejšnji tjejdak tak srackali, ke ste ves cukr no olje v štacunah pokupili. Saj ven, tiste vesti o podražitvah so vas razdrožile. Jaz van zagotovo jamčin, da se cukr no olje nebota podrožla, samo cene bodo koregirane kak se to boj strokovno reče. Pa kaj bi se zato sekirali, saj vete kak poje tista pesmica: Cene grejo gor, standard naš pa doj ...!

To ovi den se na Ptujtu bija no sen si hteja eno nove hlače kupiti. Kop me je skoro fčesnola gdo mi je prodajalka povedala, da koštajo hlače 150 starih jurjof. Zaj pa se sploh ne čudin zakaj je pri nas takšno zanimanje za nudistične kampe. Saj vete to je tista zadeva pri keru moški no ženske v Adamovih no Evinih gvantih okoli hodijo no se v vodi kopljejo. Poleti še to nekak gre, hujdič pa je pozimi.

Se na nekaj bi vas rad spuna: poletna hica je mimo, dopusti pa v glavem pri konci. Vse tisto kaj smo v poletnih mescih zamudli, bomo mogli zdaj z delon notri spraviti. Po delegatskih razpravah poslušani, ke tudi ptujsko gospodarstvo boj na suhi veji visi. Fejšt de trebalo švicati, ke mo ga na zeleno vejo spravili.

Vaš LUJZEK

Od letovišča le bife

Letovišče Grad Borl je bilo vrsto let priljubljena izletniška točka za razvedrilo ob sobotnih in nedeljskih večerih. Po znanih težavah z manjšim obiskom (dograditev Zagorske magistrale) in stanjem gradu je danes na gradu Borl trenutno le bife TOZD Haloški biser, ki ima v obnovljeni stavbi ob gradu tudi sedem sob za nočitev. Obrat v katerem je pet zaposlenih, vodi pa ga Marija Petrovič, je sezonski. To pomeni, da je odprt od aprila do konca oktobra. Obiskujejo ga večinoma gostje od blizu, boljši obisk pa je ob sobotah, saj so poskrbeli za plesno glasbo. Prostora je dovolj, tako pokritega kot zunanega.

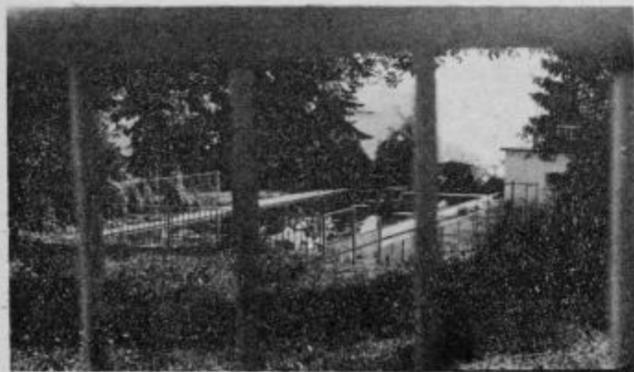
Bife pa je praktično vse (ob domači kuhinji) kar je ostalo od turistične ponudbe prejšnjega letovišča. Grad je zaprt. V teku je namreč priprava projektov za gradbeno sanacijo gradu. Za tem bo sledila ta sanacija, za katero so sredstva opredeljena v planskih dokumentih republike in občinske kulturne skupnosti. Torej le gradbena sanacija. V ponudbi pa je bilo tudi letno kopalnišče z ogrevano vodo. Sedaj sameva zaprt in v precej klavnem stanju. Če je že zaprt zaradi potrebne obnove (ali pa visokih stroškov vzdrževanja), potem bi lahko bilo vsaj očiščeno, bazen pa prazen.

Tako je torej na gradu Borl od letovišča ostal samo bife.

Tekst in foto: I. kotar

Grad sameva zaprt in v čakanju na obnovo

Nekoč je bilo tukaj prijetno kopalnišče, danes pa...

V obnovljeni zgradbi so bife in sobe za nočitev

PROSLAVA IN TEKMA KOSCEV V GABERNIKU

V lepem in sončnem vremenu se je v nedeljo, 16. avgusta popoldne zbralo pred gasilskim domom v Gaberniku veliko število ljudi, da bi skupno proslavili 40-letnico OF in vstaje jugoslovanskih narodov in da bi prisostvovali tekmi koscev, ki je na tem območju že tradicija iz časov delovanja društev kmečkih fantov in deklet v obdobju 1930-1941. Prireditve je nadvse uspela.

K popestritvi prireditve je veliko prispevalo tudi turistično društvo Gomila, ki je organiziralo povorko kmečkih vozil, njeni člani pa so v oblačilih in v opremi, ki so jo uporabljali nekoč v teh krajih ponazarjali razna kmečka opravila, sodelovali pa so tudi v tekmi koscev in pri drugih delih, ki so bila potrebna.

V tekmi koscev si je priboril prvo nagrado Alojz Bec iz Gomile, ostali tekmovalci v košnji pa so prejeli darilne košarice, seveda po vrstnem redu uvrstitve. Za vedro razpoloženje pa je ves čas prireditve skrbel ansambel »Priatelji«. Drugo naj povedo fotografije, ki jih je posnel Rudolf Rakuša iz Obreža, ki je bil nekoč sam član DKFD Središče ob Dravi in je že pred 45 leti fotografiral tekme koscev in žanjic.

H. Hole

Proslavo je začel predsednik GD Gabernik Stanko novak (levo), referat ob 40-letnici OF in vstaje pa je imel Franček Holc (desno)

Foto: R. Rakuša

Holandski luk raste v Stogovcih

Začelo se je lani, čisto po naključju, samo kavna žlička semena je bila potrebna, da je Slavko Gajšek iz Stogovc 31 zasejal podarjeno seme. Lepo se je obnesel. Zato sta se s pospeševalcem Piškom odločila za poskus.

Holandski luk je še sedaj zelen — zrastel je iz semena in ne iz lukca

foto: Ciani

Na 10 arih je stroj posejal holandsko seme, ki sedaj v tem času že kaže na lep pridelek. Malo težav je bilo sicer pri prvem škropljenju proti ozkolistni travi tako, da je bila potrebna ročna obdelava. Od našega rdečega luka se razlikuje po tem, da je odporen proti zimi, da spomladi ne žene, da je manj pekoč in da je njegova doba zorenja podaljšana, saj je še sedaj zelen, medtem ko so ostale — naše sorte luka že pospravljene.

Slavko in njegova žena sta navdušena nad rezultati; prepričana sta, da bosta kmalu imela med sovaščani več posnemovalcev. Ko smo ju pred dnevi obiskali, sta nam pokazala tudi paradižnik, ki je zrastel iz libijskega semena. Sicer pa sta zaljubljena v zemljo in njene sadove, zato je njun pridelek še na tako malem koščku zemlje res bogat in lep.

MG

Prosim za pojasnilo glede hiše na Jelovicah

V 30. številki Tednika ste na 8. strani objavili krajšo reportažo vašega dopisnika Konrada Zoreca pod naslovom: „Hiša na Jelovicah 76 ima svoj vodovod“. Z besedilom sta bila objavljena tudi dva posnetka.

Vsaj upam, da naselje Jelovice v KS Majšperk dobro poznam, saj sem ga pred leti nič kolikorat prehodil po dolgem in počez, pa iz reportaže pa nisem mogel ugotoviti za katero hišo dejansko gre. Tega tudi niso mogli ugotoviti delavci z Jelovic, ki so zaposleni v TOZD Volneni izdelki Majšperk, niti inkasant RTV Ljubljana, ki že precej let pobira naročnino za RTV po vsej KS Majšperk.

Našli smo sicer nekaj podobnosti v sosednjih naseljih, vendar se prebivalci hiše ne ujemajo z besedilom. Prav tako nismo mogli ugotoviti, kdo bi naj bil ta sosed Peter in kje bi naj bila na Jelovicah hiša št. 76, saj vaš dopisnik tudi ni navedel imena in priimka 70-letne kmetovalke. Mislim, da ne bi bilo odveč, da bi v eni od naslednjih števil na kratko objasnili to zadevo.

Lep pozdrav!

Maksimiljan Serdinšek

POJASNILO:

Hvala za opozorilo. Vaše navedbe so točne, vaši dvomi upravičeni. V omenjeni reportaži je resnično prišlo do zemljepisne zamenjave imen naselij. Šlo je dejansko za hišo v Jelovcu 76, KS Makole in ne na Jelovicah. Za napako se opravičujemo.

UREDNIŠTVO

SREDIŠČE OB DRAVI

Letos smo na osnovni šoli Središče ob Dravi ustanovili šolsko zadrugo. Prejšnja leta smo opravljali družbeno koristno delo le občasno, akcijsko. Hodili smo trgati grozdje in okopavati sladkorno peso Kmetijskega kombinata Jeruzalem Ormož, čistili paprike Drogji, urejali in čistili okolja spomenikov in ulic Središča, pospravljali pridelekov privatnim kmetom.

V tem šolskem letu smo na sestanku šolske skupnosti učencev sklenili, da bomo poleg enkratnih in krajskih akcij poskusili še kaj zahtevnejšega. Kmetijski kombinat smo zaprosili za njivo. Izvolili smo samoupravno vodstvo. Razumevanje se je zopet pokazalo pri Kombinat, saj smo dobili mentorja in strokovnega

svetovalca. Dogovorili smo se za kooperacijo s središko oljarno ter za pridelovanje bučnic. Sprejeli smo plan dela. Spomladanska dela: setev in okopavanje smo pravočasno opravili. Okopavali smo dvakrat. Sodelovali smo vsi učenci od četrtega razreda naprej.

Na zadnjem sestanku samoupravnega vodstva, pred pričetkom počitnic, smo določili datum (14 dnevno), kdaj se bomo zbrali, si ogledali nasad in ukrepali, če bo potrebno. Že po prvem ogledu smo morali obvestiti več učencev, ki so se radi odzvali in prišli na delovno akcijo. Odzvalo se je čez 25 učencev. Morali smo obrabiti dolge poganjke, ki so rasli na druge njive.

S trikratno delovno akcijo smo uspeli opraviti vse delo, tudi delo na Kombinatovih poskusnih parcelah.

Ugotavljamo, da bodo buče dobro obrodile. Malo pa nas skrbi, kako bomo jeseni pospravili ves pridelek. Čeprav so naše roke še male, pa jih je mnogo. Poleg tega, da se učimo delati, čisti dobiček bomo namenili za opremo nove telovadnice, ki nam jo bodo zgradili iz samoprispevka občanov. Del sredstev pa bomo namenili za šolske ekskurzije.

Marjana Kočvar
predsednik šolske zadruga

Povorka, ki se je razvila od gasilskega doma na travnik, kjer je bilo tekmovalje koscev. Za konjeniki stopa vodja povorke Jože Matjašič, gasilski veteran in član nekdanjega DKFD Juršinci

foto: R. Rakuša

Po tekmi so se kosci zbrali pri zasluženi »južini« in ob spremljavi harmonike zapeli nekaj pesmi koscev, ki so nekoč odmevale po Pesniški dolini

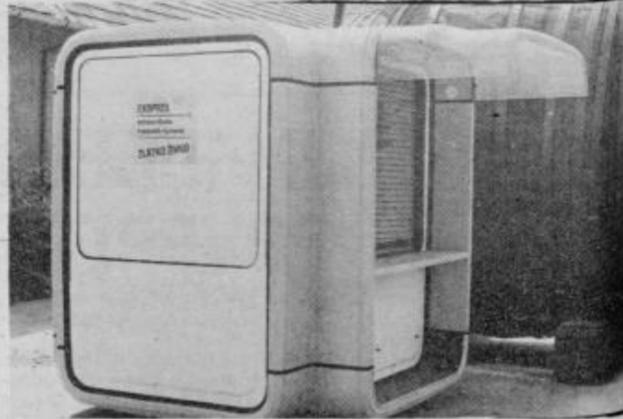
Foto: R. Rakuša

Kmalu več novih kioskov v Ptujtu

Na lokacijah na Titovem trgu, ob Volkmerjevi in Ormoški cesti bo kmalu postavljenih več kioskov, skladno s sprejetim načrtom projekta inženiringa iz Ptuja o prostorski organizaciji prodajnih mest kioskov z urbano opremo, ki ga je potrdil tudi izvršni svet SO Ptuj. V teh kioskih bo mogoče kupiti časopise, sendviče, pijače, cvetlice; v enem od kioskov pa bo urejena ekspres izdelovalnica ključev; predvideva pa se tudi prodajno mesto za loterijo in čiščenje čevljev.

Sredstva za postavitev kioskov je prispevala enota za upravljanje in razpolaganje s stavbnim zemljiščem, ki bo z oddajo dobila vložena sredstva povrnjena.

MG

Kiosk pred blagovnico, v katerem bo ekspres izdelovalnica ključev

foto: JB

DELO MED POČITNICAMI

Letos smo na osnovni šoli Središče ob Dravi ustanovili šolsko zadrugo. Prejšnja leta smo opravljali družbeno koristno delo le občasno, akcijsko. Hodili smo trgati grozdje in okopavati sladkorno peso Kmetijskega kombinata Jeruzalem Ormož, čistili paprike Drogji, urejali in čistili okolja spomenikov in ulic Središča, pospravljali pridelekov privatnim kmetom.

V tem šolskem letu smo na sestanku šolske skupnosti učencev sklenili, da bomo poleg enkratnih in krajskih akcij poskusili še kaj zahtevnejšega. Kmetijski kombinat smo zaprosili za njivo. Izvolili smo samoupravno vodstvo. Razumevanje se je zopet pokazalo pri Kombinat, saj smo dobili mentorja in strokovnega

svetovalca. Dogovorili smo se za kooperacijo s središko oljarno ter za pridelovanje bučnic. Sprejeli smo plan dela. Spomladanska dela: setev in okopavanje smo pravočasno opravili. Okopavali smo dvakrat. Sodelovali smo vsi učenci od četrtega razreda naprej.

Na zadnjem sestanku samoupravnega vodstva, pred pričetkom počitnic, smo določili datum (14 dnevno), kdaj se bomo zbrali, si ogledali nasad in ukrepali, če bo potrebno. Že po prvem ogledu smo morali obvestiti več učencev, ki so se radi odzvali in prišli na delovno akcijo. Odzvalo se je čez 25 učencev. Morali smo obrabiti dolge poganjke, ki so rasli na druge njive.

S trikratno delovno akcijo smo uspeli opraviti vse delo, tudi delo na Kombinatovih poskusnih parcelah.

Ugotavljamo, da bodo buče dobro obrodile. Malo pa nas skrbi, kako bomo jeseni pospravili ves pridelek. Čeprav so naše roke še male, pa jih je mnogo. Poleg tega, da se učimo delati, čisti dobiček bomo namenili za opremo nove telovadnice, ki nam jo bodo zgradili iz samoprispevka občanov. Del sredstev pa bomo namenili za šolske ekskurzije.

Marjana Kočvar
predsednik šolske zadruga

SREČANJE SLOVENSkih PISATELJEV

LITERATURA IN POLITIKA

Znano štatensberško srečanje slovenskih pisateljev so organizatorji lani preselili na Gorco pri Podlehniku, ker je bil grad Štatenberg v izredno slabem stanju. Letošnji organizacijski odbor, ki mu predseduje Tone Partljič pa se mora odločiti, ali se bodo pisatelji zbrali spet na Štatengu. Slovenskobistriški Certus želi ponovnega snidenja z njimi, zato bodo poskušali urediti grajske prostore do te mere, da bo lahko srečanje nemoteno teklo. Kot je povedal Partljič, se bodo o tem dokončno dogovorili v prihodnjem tednu in dodal:

«Ce bomo letos spet v slovenskobistriški občini to ne pomeni, da si ne želimo sodelovanja s ptujsko kulturno skupnostjo in zvezo kulturnih organizacij, lepo so nas sprejeli tudi predstavniki skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij. Sploh pa pisatelji, ki se redno udeležujejo srečanj, poznamo Halozce. Na Gorci pa nam je izredno všeč. Škoda bi bilo, če bi stike s Ptujčani zaradi vrtnice na Štatengu prekinili ali razrhljali. Pri vas dobro deluje literarna sekcija pri ZKO, tudi mentorji so dobri in škoda bi bilo, če se srečanja ne bi udeležili oni in mladi pišeči ljudje. Upamo, da se bodo vabilu odzvali.»

Dokaj ekskluzivno temo boste obdelali na tokratnem srečanju. Kako se pripravljate?

«Seveda je tema dosti ekskluzivna. Če samo pomislim na pismo Tarasa Kermaunerja

predsedniku slovenske socialistične zveze, na težnjo po novi reviji in tako dalje, je ta tema dobro izbrana. Cel svet je spolitiziran in slovenski pisatelj se nikoli ni mogel izogniti družbeni situaciji. Mislim, da je politika naša usoda, zato se trudim, da bi na pisateljski strani dobil kvalificirane referente, ki bi lahko o tej temi govorili. Mislim pa, da bi moral biti prisoten tudi drug partner, to je politika. Vabimo Mitjo Ribičiča, Franca Šalija in druge. Zagotovljeni pa so uvodni referati Bojana Štiha, Jureta Šimundiča iz Splitskega, ki bo govoril o političnem kulturnem delu Josipa Vidmarja. »

Srečanje bo 17. in 19. septembra. Lanskega so se udeležili tudi pisatelji iz drugih republik in iz zamejstva. Kako bo letos? »Smo v tako imenovani stabilizaciji. Vendar imam vtis, čeprav nisem strokovnjak za finance, da bo sedem starih milijonov, ki sta jih prispevali slovenska in mariborska kulturna skupnost, dovolj za izvedbo srečanja. Seveda pa se utegne pri pisateljih, ki bodo pripotovali iz drugih republik, pojaviti problem potnih stroškov. Zato bomo vabili tiste, s katerimi že dolgo sodelujemo, oziroma pisatelje, od katerih pričakujemo tudi plodno sodelovanje v razpravi. Mislim, da bodo prišli pisatelji iz Novega Sada, Kruševca in Zagreba, vabili bomo tudi zamejske Slovence, pa nekaj slovenskih pisateljev in vse mariborske.»

Torej bi vas naj bilo pravšnje število za ustvarjalno delo?

«Ja. Mislim, da so srečanja doslej upravičila svoj obstoj, čeprav niso nikoli prinašala kakšnih presunljivih miselnih globlin.»

Odmev pa vendar imajo?

«Da, odmev imajo tudi kasneje, ko so stvari že objavljene. Upal bi si celo reči, da se revije nekako potegujejo — celo kregajo — kje bi bilo mogoče objaviti boljše prispevke. Lani smo jih objavljali v Sodobnosti, Naših razgledih in v Dialogih. Moram pa reči, da je to srečanje, ki ne prinaša sklepov. Se pa tu vendarle položijo na mizo različna stališča, ki pomagajo jasni določene zadeve. Da ne govorim o fizičnem srečanju ljudi, ki so, kadar pišejo polemike, na videz vsak na svojem bregu. Ko se srečamo pa vidimo, da smo končno vsi za isto stvar, to pa tudi ni malo.»

Ni toliko važno ali bo srečanje v ptujski ali v slovenskobistriški občini. Bolj važno in potrebno je, da na njem sodelujejo mladi ustvarjalci, ki se lahko od starejših in bolj izkušenih kolegov na takem srečanju marsičesa naučijo. Sicer pa želijo pisatelji ob tokratnem »zletu« gostovati z literarnim večerom tudi med ptujskimi občani.

N. Dobljekar

IZ MUZEJSKE FOTOTEKE

Leta 1564 je zavladal nadvojvoda Karel in leta 1565 je ponovno steklo utrjevanje na Ptuj, tokrat na gradu. Dela sta vodila superintendent Francesco Thebaldi in Salustio Peruzzi. Utrdili so predvsem grajsko jedro ter južni in vzhodni plato. Južni plato so utrdili z močnim zidom, tako da je nastala bastija, kamor so lahko nastanili topove ter z njimi zavarovali celo mesto. Zrasla so Karlova vrata, kamor je čez jarek (tega so zasuli v 19. stol.) vodil dvizni most. Na Karlovem portalu so ohranjene še originalne vrtnice, nad vhodom pa nadvojvodov grb. Obzidali so tudi vzhodni plato, kjer se je zid zaključeval pri mestnem opazovalnem stolpu. Z zidom in dvojno vrsto strelnih lin so zavarovali tudi dostop na grad po cesti s severnega pobočja. V južnem delu grajske stavbe so oblikovali bastijo, v njeni notranjosti pa sezidali kazemate.

Tudi grajsko jedro je doživelo prenovu. Dozidali so mu renesančno stopnišče, vse trakte povezali z nadstropnimi arkadami, severni trakt pa podaljšali.

Najlepši dosežek utrjevalnih del na gradu pa predstavlja portal, ki vodi z južnega platoja proti grajskemu jedru. Načrte zanj je izdelal Slustio Peruzzi, ki je s tem delom dokazal visoko stopnjo umetniške zrelosti. Portal je zaradi pretehtanosti in elegantnosti sestavljen ena najlepših stvaritev renesanse na Slovenskem. Atiko z Lesliejevim grbom so portalu dodali v 17. stoletju.

Grajski kompleks je z utrjevalnimi deli v 16. stoletju dobil docela novo podobo, ki se je skoraj nespremenjena ohranila do danes. V 17. stoletju so njegov videz dopolnili vzhodni stolp in oba vzhodna grajska trakta, v 18. stoletju pa prizidek Karlovega portala, hlevi na vzhodnem in žitnica na severnem platoju.

Marjeta Ciglienečki

Peruzzijev portal na gradu. Okrog leta 1570 ga je sezidal Salustio Peruzzi. Portal je eden najlepših primerkov renesančne arhitekture na Slovenskem. Fototeka kulturnozgodovinskega oddelka št. 283

Jezikovno razsodišče (35)

Jezikovno nepregledani oglasi

Dne 4. marca 1981 je bil objavljen talo oglas: „Vozniki avtomobilov — pri pranju osebnih vozil je vaks izključen iz programa, ki ni ničesar drugega kot da hitreje vodo odstranjuje ter žep izbremenjuje. V megli so stekla slabo vidna, ker je tudi nevarna vožnja. Uporabljamo pa zelo dober šampjon Cet, znane tovarne Zlatorog Maribor. Tudi doljni rob vozila oljno zaščitimo proti rjavenju, se pripravimo našemu obisku...“

Jezikovno razsodišče je že nekajkrat obsodilo jezikovne nemarnosti, natisnjene v obliki raznih prospektov in navodil za uporabo, večidel priloženih posameznim tovarniškim izdelkom. To pot gre za podobno besedilo, vendar objavljeno v enem od slovenskih dnevnikov.

Vemo, kakšne težave imajo uredniki in pisci, ko morajo vsak dan sproti pripraviti za cele knjige jezikovno in strokovno ustreznih besedil. Ali je potem kaj čudnega, če nekatere rubrike puščajo jezikovno preveč nepregledane? (Nekatere včasih celo namenoma, na primer polemike, ker naj pisec vsak sam v celoti odgovarja zanje.)

Med jezikovno premlato pregledane rubrike se dostikrat vtihotapijo tudi oglasi. Ker pa narava oglasa zahteva kar največjo opaznost in učinkovitost, je škoda, ki jo napravijo jezikovno pomanjkljivi oglasi in reklame, še posebej velika, saj jih vidi veliko oči in se (tudi zaradi ponavljanja) bolj vtisnejo v zavest. Zato bi takih besedil ne smeli puščati nepregledanih, tudi če so „plačana“.

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.
Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

SREČANJE S ČLANI KUD „FRANCE PREŠEREN“ IZ BURSCHIDA

OKREPLJENO SODELOVANJE

Pred kratkim so se v Ormožu srečali člani upravnega odbora društva iz Burscheida, katerega pokrovitelj je občinska konferenca SZDL Ormož in vsi odgovorni družbeno-politični delavci občine. Ta srečanja so že tradicionalna in so običajno v poletnem času. Ob srečanju, ki je bilo 10. avgusta je bilo največ besedi o gospodarski situaciji v občini, republiki in v Jugoslaviji, s posebnim poudarkom na dogodkih na Kosovu. Naši delavci na začetnem delu v tujini pa so se seznanili tudi z možnostmi zaposlovanja oziroma odpiranja obratov drobne obrti.

Posebno skrb so namenili tudi pregledu izpolnjevanja sprejetega programa sodelovanja, ki je zlasti duhovnega značaja. Pri občinski konferenci si, kot je povedal sekretar Martin Kramar prizadevajo za poglobljeno sodelovanje med zvezo socialistične mladine iz Ormoža in šolo dopolnilnega pouka v Burscheidu. Oboji si želijo, da bi se razširilo dopisovanje med otroki ormoške občine in te šole. Sodelovanje se odvija tudi pri organizaciji letovanj otrok in njihovih staršev v počitniških domovih ormoških delovnih organizacij, ki kažejo pri tem veliko zanimanja. Za izboljšano sodelovanje na kulturnem področju ima občinska konferenca premlato sredstev, zato si prizadeva, da bi v sodelovanju z Mariborom, ki ima društvo v bližnjem Hildnu, tudi to vprašanje urediti. Pričakujejo, da bo prihodnje leto, ko je društvo nosilec priprav na osrednjo proslavo dneva mladosti za bližnja društva, že prisotna kaka domača folklorna skupina.

Člani upravnega odbora iz Burscheida so med obiskom v Ormožu bili deležni velike pozornosti delavcev TOZD Gosad iz Središča ob Dravi in farne KK Jeruzalem Ormož v Središču. MG

(11. nadaljevanje)

POLJČANE (PÖLTSCHACH), DVOR, STOLP

Nepreverjena lokacija na holmu Gradišče, blizu župnijske cerkve v Poljčanah. Po ljudskem izročilu na hribčku v Zgornjih Poljčanah, ki so mu rekli Schlossberg. Občina Slovenska Bistrica.

Poljčane ob rečici Dravinji so se bržčas razvile na antični lokaciji in so bile v srednjem veku kot križišče poti tudi pomembnejše središče, kar potrjuje med drugim celo z napisom graditelja Iringa izpričana romanska cerkev. Tu je potekala meja zbelovskega deželnega sodišča in tu je bila tudi mitnica. Spričo tega je verjetno, da je 1251 imenovani Friderik Poljčanski posedoval tu svoj dvor. Stolp v Poljčanah, ki je bržčas tudi imel značaj dvora, podobnega tistemu na Koblju, pa je izpričan pozno in to samo enkrat. O njem je beseda v Kroniki grofov Celjskih, ko njen anonimni pisec opisuje boje med Celjani in Habsburžanom Friderikom V. Takrat (1439) so se Celjani z Vitovcem na čelu najprej povzpeli na grad Zbelovo, ki so mu prizanesli, nato pa so zavzeli poljčanski stolp in ga razdeljali: Darnach schlugk er sich für Ergkenstein... und für einen thurn genand Poeltschach, zwischen Studenitz und Planckenstein gelegen, der eines Grefflein vas. Grefflein pomeni v tem kontekstu Gresslein — Grasel; Ulrik Grasel je bil takrat oskrbnik deželnoknežnjega gradu Zbelovo, kateremu je bržčas pripadal tudi poljčanski stolp. Graslji, ki nastopajo od 1300 dalje, so v okolici Poljčan prvi izpričani 1429, že 1387 pa sta brata Hana in Rudolf Grasel prodala svoj stolp v Celju Celjanu Hermanu II. Po 1478 so posedovali Graslji tudi stolp v Slovenski Bistrici, že l. 1500 pa so izumrli.

V ravnini, Pragersko I, blizu strnjenegega naselja Pragersko. Občina Slovenska Bistrica. Stanovanja.

Gospodje Pragerji so znani od 14. stoletja dalje, vendar se ne omenjajo v zvezi z našim dvorom. Zametek pragerskega dvora imenja je nemara povezan z Ožbaltom Pragerjem, ki se je 1541 poročil z Marto, vdovo Hansa Aigla na Gromperku. Ta mu je prinesla v zakon svoj posest pri Zgornji Poljskavi. Gromperško imenje je 1580 kupil Kristof Prager z Jamnika, ki je verjetno pozidal prvotno pragersko graščino. Med poznejšimi lastniki se omenja Jurij S. grof Dietrichstein. Njegov zet, štajerski krvni sodnik dr. Johann Mathias Popp, je 1715 prodal svobodni dvor Pragersko — Edelsitz Pragerhof, ki se takrat prvič izrečno omenja, baronici Mariji Julijani pl. Wildenfels, roj. bar. pl. Wintershofen. 1740 si je Pragersko pridobil Kamilo baron pl. Berlendis, 1766 Jožef J. Felber in mariborski okrožni glavar Kajetan pl. Langenmantel, 1768—1808 rodovini Pfliegerisch—Schmell, nato Anton pl. Formacher in Julius grof Attems, 1900—1946 dr. F. Glančnik. Takrat je stavba postala last SLP. Zdjaj so v njej stanovanja.

Graščina je preprosta pravokotna, štirikrnlina, enonadstropna stavba s skromnim pravokotnim notranjim dvoriščem. K zasnovi se s sprednje strani prislanja očitno mlajši vhodni stolpič; v njem je bila nekdanj v nadstropju urejena kapela. Fasade so v pritličju zaradi močno povečanih oken spremenjene, v nadstropju pa so malone povsod ohranjeni originalni profilirani baročni okviri. Obokana veža v vhodnem stolpu nas pripelje do preprostega kamnitnega, polkrožno sklenjenega baročnega portala; na njegovem sklepnem kamnu je napis: CONTE LVDOVICVS ANDZELERY. Močne lesene vratnice so okovane z

dr. ivan stopar

gradovi na ptujskem območju

masivnimi zakovicami. Vhod drži skozi vezni trakt na dvorišče, ki je na dveh straneh v pritličju opremljeno z dvodelnimi arkadami. Arkade počivajo na masivnih slopih, hodnika sta opremljena z banjastima obokoma. Nadstropja, v katerem so namesto arkad urejena okna, je ločeno od pritličja z gredo. Pritličje je podobno kot arkadna hodnika delno še opremljeno z banjastimi oboki. Nekdanj je rabilo za kleti in kuhinje, danes je večidel predelano v bivalne prostore. V nadstropju je obokan (križno) le hodnik, ki na dvoriščni strani povezuje vse štiri trakte. O freskah v nekdanji kapeli ve izročilo, vendar o njih ni več sledu. Stavbo obdajajo ostanki parka.

Zasnova in predvsem arhitekturni detajli postavljajo nastanek stavbe v zgodnjo baročno dobo. Poznejše prizidave niso bistveno prizadele njenih temeljnih značilnosti.

PTUJ (PETTAU), GRAD

Na skalnem hribu nad istoimenskim naseljem. Občina Ptui.

Grajski hrib je bil zaradi svoje dominantne lege posejlen že v halštatski dobi, izkopali pa so tudi ostanke poznoantične bazilike in kastele. Pri ptujskem gradu imamo torej opraviti z enim redkih srednjeveških grajskih objektov, kjer je izpričana antična fortifikacijska kontinuiteta. Še več, na lokaciji je bilo ugotovljeno tudi staroslovansko pokopališče. V naselju pod gradom je stala prva arhivalno izpričana zgodnesrednjeveška cerkev na slovenskih tleh, ustanova Pribinovega sina kneza Koclja iz 9. stoletja.

Ptujsko območje je bilo že pred l. 1000 pod oblastjo salzburških nadškofov. Zaradi bližnje ogrske meje, ki ni bila preveč trdno določena, so bili spopadi med mejašem nekaj vsakdanjega. Drug drugemu so požigali vasi in plenili, prebivalce pa vlačili v ujetništvo in včasih celo v sužnost. Za seboj so puščali le opustošeno zemljo. Ko so se notranja nasprotja v nemški državi ublažila in so se vihr investiturnega boja polegile, je salzburški nadškof Konrad I. sklenil z ogrskim kraljem Stetanom II. mr. Po tem miru ni samo prišla »nadškofova zemlja (na Štajerskem) od starega blagostanja, temveč vsa Mejna grofija se je takrat napolnila z vami, gradovi in kmetovalci...« Da bi še zaneprej obvaroval mir in utrdil svoje posesti na južnem obrobju države, je zato nadškof med leti 1131—1147 pozidal na meji več utrdb, med katerimi omenja Konradov kronist poleg Lipnice in Brestanice tudi Ptuj: »V Ptuj

je bil star, a dolgo časa razrušen grad. Nadškof Konrad ga je dal na novo popraviti tako, kakor se to še dandanes vidi« — Bethowe antiquum exitit castrum, sed dirutum multis temporibus, atqus ab illo sicut hodie cernitur, reedificatum est«. Konrad je torej v Ptuj na novo pozidal prvotni, zgodnesrednjeveški ali nemara antični grad — utrdbo.

Kot fevdni lastniki salzburškega ptujskega gradu nastopajo Ptujski gospodje. Prvi med njimi se kot priča salzburškega nadškofa Konrada v Brežah že 1137 omenja Friderik I — Friderich de Bethowe, ki nato pogosto nastopa v raznih listinah vse do 1161. Tega leta nastopi prvi Friderik II. — Friderich de Pettove, ki ga srečujemo do o. 1178. Na tretjega Friderika naletimo prvič 1180, ko se omenja kot Friderich puer de Pettowe in ga spremljamo do o. 1222. Ptujski gospodje so si sčasoma ustvarili na slovenskem Štajerskem izjemen vpliv, ki je trajal vse do 1438, ko je njihova rodovina izumrla.

Ptujski grad je bil v srednjem veku izjemno pomemben tako kot središče fevdalne posesti salzburške cerkve v Podravju kot zaradi veljave Ptujskih gospodov in svoje izjemne strateške lege. To potrjuje že droben podatek, da je bil ptujski grad poleg Stubenberga in Wildona edini na takratnem Štajerskem, ki je moral ob potrebi zagotoviti za deželno brambo po 200 orožoročenc, medtem ko so jih morale ostale gosposčine zagotoviti le slabo tretjino ali celo manj. Po tej plati so Ptujčani prekašali le Pfannberški, ki so morali zagotoviti kar 300 mož. Ob vsem tem pa preseneča, da se grad v srednjeveških virih sorazmerno redko neposredno omenja. Po že citiranem sporočilu Konradovega življenjepisca o njem o. sto let v virih ni glasu. Šele 1235, ko nastopi ptujski vitez Herman — dominus Hermannus miles de Betov, se omenja tudi grad, kjer je bila zadevna listina izdana: in castro domini Hermanni. Vendar pa v starejših listinah naletimo na nekatere objekte, ki so neposredno ali vsaj posredno povezani z gradom. 1203 je salzburški nadškof Eberhard II. prepustil admontskemu samostanu dvor v Ptuj — locum curtis in Bettowe — od katerega ni potrebno plačevati davka. 1222 je bila na papeža Honorija III. naslovljena prošnja, naj dovoli avstrijskemu vojvodi, odvetniku mesta Ptuj, prenesti kovnico denarja iz Graza v Ptuj, s tem, da bodo vsi dohodki od mitnine, novcev in sodstva v Ptuj skupni za nadškofa in za vojvodo. Potlej je tu še listina, ki sporoča, da so 1230 s soglasjem salzburškega nadškofa Eberharda pričeli zidati dominikanski samostan na mestu dvora, ki ga je menihom podelila plemenita gospa Matilda, vdova po rajnkem Frideriku starejšem iz Ptuj. In še ena listina je zanimiva v kontekstu problematike ptujskega gradu. 1246 je salzburški nadškof zastavil svoje dohodke v ptujskem uradu — de suo officio in Bettowe — Hartnidu Ptujskemu. Grad tu ni posebej omenjen.

Tu omenjeni objekti, dvor iz 1203, Matildin dvor, kovnica in urad, so za nadrobnejšo analizo statusa in funkcije ptujskega gradu nesporno pomembni in jih zato tu omenjamo, obenem pa odpirajo vprašanja, ki jih tu ni mogoče razreševati. Z našega »leskikalnega« vidika je zato zanimivejša darilna listina iz 1247, izdana za nemški viteški red, v kateri spet nastopa Herman Ptujski, ki smo ga srečali že v listini iz 1235, vazal Friderika Ptujkega. V tem dokumentu je omenjen tudi castrum minus, »manj« grad oz. manjši grad, kar pomeni, da je sočasno obstajal tudi osrednji veliki grad, »castrum maius« — quod Hermannus de Pettouia de castro minori fidelis noster villam, que Hermanstorf nuncupatur...

Nadaljevanje prihodnjik

Motiv s trase

foto: I. kotar

Brigadirski život

Ustajanje u četiri sata za sveto je pravi šok oni koji neju komandant zapisuje u svoj blok.

Fiskultura »Uf kud baš sada kasnije ćemo se ustati pa ćemo bolje tad.

Odlazak na trasu muka je to prava kako svi otiči kad ih pola spava.

U autobusu sad svako drema i misli kako mu se lopata sprema.

Sa sjedišta su se prilepili kao muha u medu jedva čekaju da ništa pojedu.

Seti se...

Seti se mene ove noći, ili neke druge.

Seti se svega što je bilo, ili bolje zaboravi sve, odmah ili kasnije tako da ti bude lakše.

A ja ću se svega sećati, večeras ili večno, jer ima mnogo toga u životu što će gorko biti i gitati s jecaima i suzama.

Seti se ako možeš jednog brigadirskog leta 81, male brigadirke, koja ti slepo veruje i pogledom te prati dok odlaziš.

Seti se ili zaboravi odmah ili kasnije tako da ti uvek bude lakše.

zvezna
MDA
slovenske '81
gorice

mi BRIGADIRJI

Radni dan jednog brigadira

Pre izlaska prvih sunčevih zraka, zvuči pesma: „Hej, haj, brigade“ ogašavaju početak jednog novog radnog dana. Sanjivih, čupavih glava, brigadirki još nezakopanih, pertli na patikama još nevezanih izleze brigadiri iz svojih spavaona.

U zboru komešanje. Još nisu svi tu, a treba već krenuti na jutranju gimnastiku. Jedan, dva, jedan, dva. I dokle tako!

Sada je umivanje na redu. Pljuštanje vode se čuje, peškiri se dodavaju, sanjivi pogledi se bude, počinju se raspoznavati drugovi, nameštaju se kreveti.

Brzo zbor! Brigade, mirno! Pozdrav zastavi! Hej Slovani. . . . Mirno. Pravač trpezarija. Klopa. Au, ne volim ovo, uzmi moje.

Sitih ili praznih stomaka uzimaju se kramponi i lopate. Odlazak na trasu, pesme se prolama iz svih grla. Pred nama je novo osvajanje puta, kopanje kanala. Slavni početak, prvi kamen je bačen, prva

zemlja izneta, otkopan ogroman panj. Brže, brže. . . Prašina se digla, znoj se cedi sa lice ali se zemlja izbacuje iz kanala, ruke ne prestaju da rade. Savladaju se metri i metri, kanal postaje sve duži, širi i dublji. Još samo malo i marendi. Devet i pedeset, devet i pedeset pet. . . još samo pet minuta i klopa. Punih stomaka s mukom se prihvatamo alata in počinjemo s radom. Sta je sa pesmom? Dizo počinji! Pesma, rad, pesma, smenjuju se. . . Vode!

A onda: „Skupljaj alat, zbor, pravac autobus!“ Vraćamo se u naselje, a tamo tek nastaje zbrka. Nikad nema tople vode za kupanje to onako prljavi idemo na ručak. Ispred trpezarije otegli se redovi. A kako i ne bi kada su svi gladni posle napornog udarničkog rada.

Posle kratkog odmora počinju brigadirski aktivnosti. Niko ne može da zapamti kada počinje koji kurs, kada je sastanak neke komisije pa zbog toga referent za tehničku kulturu ima pune ruke posla.

Zastava se spušta. Iako promukli, s poñosom pevamo „Hej Slovani“.

Večera. Tanjiri su obavezno pregledani, u njima ne sme ništa ostati. Odakle se čuje muzika? To počinje brigadirsko veče. Ruka je u ruci. Pogledi se sreću. Muzika, igra, pesme. . . A onda zvuk gitare zamre. Odlazi se u spavaone, razmeštaju kreveti, priprema za poverčje. „Hej, haj brigade!“ odzvanja pustim naseljem označavajući kraj jednog brigadirskog radnog dana. Poverčje, brigadiri, lepo spavajte i naravno nešto lepo sanjajte.

R. L.J.

Susret sa akcijom

Akcija, žuljevi na ruci, kubici iskopane zemlje, volja kao čeli, mladost koja bukt, drugarstvo do groba, trenuci koji se večno pamte in pesma, grlata pesma iz snažnih grla, radost što zrači iz svakog oka, snaga što pokreće nepokretno, ta spaja nepremostivo.

Akcija i ja. Moj prvi susret snjom, prvi utisci koje ću u večnost poneti, prvi drugarski pozdrav, zajednički ručak, prvi akcijaški dan, dlanovi koji peku, žuljevi što pucaju, znoj što se cedi sa čela, norma koja se treba postići, dostići se udarništva, umor koji nam lomilo telo, san što se spušta pre poverčja.

Ja i akcija. Život pun uzbudjenja, iznenadne ljubavi, a onda patnja, suze u dolazećem sumraku, ruka pružena ruci, san koji se nespušta na snene oči, budjenje osmehom ili tupo, sanjavo lice i trčanje na jutranju gimnastiku, a onda poljupci, poljupci, sigurnost ruka koja će te prigrliti, pomoći, nova osećanja in stara sećanja, ako se probude in ovom vrtlogu, jer ih je potisnuo život devojke brigadira.

Vsaka brigada ima na trasi svoj prapor

foto: I. kotar

SUSRET SA BRIGADOM „NIKO ROJS“

Subota 8. avgusta 1981. Dan kao i svi ostali od kada smo u naselju, ali ipak za našu brigadu „Edvard Kardelj“ malo zabavniji. U subotu se vraćala brigada „Niko Rojs“ sa SORA i naša brigada kao jedna od najboljih

Delo na trasi v senci stare hišice, obdane s sadnim drevjem

foto: I. kotar

imala je zadatak da dočeka tu brigadu. Mi smo u subotu kao i obično otišli na trasu, a posle nismo se vratili u Dornavu, u naše brigadirsko naselje, već smo otišli u Lenart.

„Niko Rojs“ je brigada iz Lenarta. Tu smo imali odličan ručak, posle ručka dosta muzike i plesa. Imali smo i tu čast da prisustvujemo dodeli udarničkih značaka i priznanja koja je brigada „Niko Rojs“ osvojila.

Posle svega toga morali smo se vratiti u naselje.

Kopanje jarka za vodovod skozi grmovje

foto: I. kotar

BRIGADIRSKI VEČER OB TABORNEM OGNJU

Po večerji smo se svi polni pričakovanja odpravili med grmovje in koruzo, da bi tam preživeli enega od večerov, kakršne lahko doživis samo v brigadi.

Kres je kmalu zagorel. Brigadirji smo kmalu posedli okoli ognja, vendar žal zelo narazen drug od drugega, tako, da smo bili razkropljeni in brez stika med seboj. Na ta način je bila ustvarjena negativna okoliščina, ki je motila izvedbo programa. Program je bil sicer dobro pripravljen, vendar so bili brigadirji preveć pasivni. Sodelovali so le tisti, ki so sedeli najbliže prostoru, kjer se je program izvajal. Ostali, ki so sedeli malo dlje niso niti vedeli za kaj gre. Tako je ves program izvenel nekam v prazno. Vzdušje večera je bilo s tem osiromašeno. Vrnili smo se tako rekoć praznih src. Pričakovali smo vznemirljivo vzdušje, namesto tega pa smo komaj čakali kdaj se bomo zarili vsak pod svojo odejo.

Kadar bomo spet pripravljali tak brigadirski večer, bomo morali biti bolj organizirani in bolj povezani med seboj, saj nam bo le tako uspelo ustvariti vzdušje, ki ga bo vsak brigadir še dolgo potem obdržal v spominu.

V poletni vroćini se je treba med delom tudi odjezati

foto: I. kotar

V brigadirskem naselju v Dornavi

foto: I. kotar

POSJET PTUJU

Nedelja 9. avgusta 1981 išli smo u Ptuj. Bili smo u muzeju, to je u starom zamku u kojem su vekovima živele obitelji, koje su vladale u ovim krajevima. Videli smo stare tapiserije, sagove, slike naprocenjene vrednosti, stari nameštaj koji nas je oduševio. Staro oružje sakupljeno u muzeju predstavlja dio velikog starinskog bogatstva. Pošto smo završili obilazak muzeja otišli smo do obližnje kafane gde smo se malo osvežili hladnim pićem. Vratili smo se u naselje Dornava na ručak i posle podne pošli na kupanje. Dobro okupani i izmorneni pošli smo u naselje, da se dobro odmorimo za sledeći naporan radni dan.

Po napornem dopoldnevu malica izredno tekne

foto: I. kotar

KAKO JE BILO V ČAKOVVCU

Najprej smo se vozili, vozili in peli, in peli in spali. Najlepše je bilo, ko je šofer pokazal svojo umetnost, in je vozil malo levo in malo desno od poti. To je za nas še vedno najvećja avtobusna zabava, saj se v takih trenutkih počutimo kot opice v cirkusantskem vagonu, ko je vlak na ostrem ovinku.

No ja, potem smo pa izstopili in nekoliko stali v zboru. Minuto kasneje smo se že sprehajali po naselju Čakovec in preklinjali tisti drobnii pesek, ki onemogoća pobeg še tako dobremu tekaču. Eno uro smo tako neplanirano izgubili s tem sprehajanjem. Potem se je začel nogomet in malo kasneje odbojka. Rezultati so že znani. Odbojkašice smo se zaklele, da bomo na domačem terenu zmagale. Našim nogometašem pa lahko samo čestitamo.

No, po tekmi smo imeli še nekaj minut za zafrkavanje s čakovskimi brigadirji (in brigadirkami seveda). Potem pa smo se morali že naložiti v avtobus. Vendar se še nismo takoj odpejali, saj so nas

čakovski veseljaki s svojo »plehmuziko« tako navdušili, da smo spet poskakali na sveži zrak in se zbrali okoli njih. Pritisnili smo še nekaj fotografij, potem pa smo jo kar na hitro odkurili v svojo naselje, saj smo bili že pošteno lačni.

Našo lakoto je dokazovalo strahovito dretje na avtobusu, ki ni ponehalo, dokler se nismo v naselju do sitega najedli. Seveda se nam je zdelo O. K. in zdaj komaj čakamo, da pridejo brigadirji iz Čakovca k nam na obisk.

Na udarničkem dnevu so brigadirjem pomagali veterani in krajani KS Juršinci

foto: I. kotar

Što volim kišu

Kao i svakog jutra, tako i tog dana probudili su nas u 4. sata zvuci pjesme »Hej, haj, brigada« pjesme koju brigadiri najviše vole i mrze. Vole, jer govori o njima, a mrze jer je vezana uz rano ustajanje (a zna se: ko rano rani ceo dan je pospan) i na spavanje, baš kada su partuzani najaktuelniji. Dakle, odjeknuli su zvuci te pjesme. Prvo bacamo pogled kroz prozor. Tmurno je. Izgleda biće kiše. Divno. Fiskultura zatim doručak. Padaju prve kapi. Zašto ne počne jaće. Stajali smo i posmatrali grupu ljudi koji su odlučivali o našoj sudbini. Cemu smo se mogli i nadati? Ulazimo u autobus. Pravač trasa. A tamo vlažno, hladno, pasje vrijeme. Kako su teški lopata i kramp. Vraćamo se umorni i prljavi u naselje. Odlazimo pod hladan tuš (Treba biti sretan i naleteti na toplu vodu), a zatim na ručak u kojem se prepoznaju ostaci doručka. Poverčje smo dočekali kako ko (najvećii broi u krevetu)

Sledeći put kišo jaće padaj!

Rada

BRIGADIRJI MDA „DUŠAN KVEDER-TOMAŽ“

Še bomo šli na akcijo

Že precej časa je minilo odkar se je vrnila mladinska delovna brigada »Dušan Kveder-Tomaž« Ptuj, ki je sodelovala na Zvezni mladinski delovni akciji v Crni gori v Kotorju.

Bili so zelo dobri, saj so dobili priznanje druge dekade, trak akcije in vsa možna priznanja, ki jih je moč dobiti na akciji. Brigadirji so se z akcije vrnili zelo zadovoljni. Kljub vročini in težkemu delu so dosegli vse norme in jih celo krepko presegli. Vendar tudi sedaj, ko so preživeli eno akcijo, brigadirji ne počivajo. Sodelujejo na udarniški dnevni na zvezni mladinski delovni akciji Slovenske gorice.

Kakšno je bilo življenje v Kotorju je težko povedati in opisati v besedah, saj moraš akcijo doživeti in preživeti. Tokrat bi akcijo predstavili v slikah in ne v besedah.

Besedilo in posnetki: J. Hvalec

Kotor — pogled na stari del mesta

DELO NA TRASI

Delo na trasi nam gre še kar dobro. Sedaj zasipavamo kanale. Nekateri z lopatami lovijo žabe ali pa jih zasipavajo. Vsi komaj čakamo, da pride malica. Imamo pa zelo prijaznega šoferja, ki nas vsak dan popelje na delovišče. V ponedeljek zjutraj nas je presenetil dež, ako je bila ura pol sedmih je že prenehala in smo lepo odhiteli na traso. Zemlja je bila povrh trda, zato je bilo težko pričeti z delom. Delali pa smo do pol enih. Vsi smo se napravili v dolge hlače in jopice, saj je bilo zjutraj zelo hladno, a ko je bila ura deset je bilo zelo vroče, in tako je bilo tudi meni žal, da nisem vzela kratkih hlač. Delo je prihajalo h koncu in ob pol enajstih je bila malica, ki smo jo vsi težko pričakovali. Po malici smo delali še uro in pol in nato smo se zopet odpeljali nazaj v naselje.

Drugi dan pa zopet veselo na delo.

Brigita

Ponedeljek in čebele

noter, je slednjic le pripeljal avtobus.

Delali smo po skupinah in zemlja je bila zelo težka. Kar naenkrat me pokliče trasko in me odpelje k Robertu, ki je delal blizu čebelnaka. Nekaj časa sem kar mirno in

zagnano kopal, kar naenkrat pa zaslišim brenčanje okoli ušes in veste, kaj je bilo čebela. Ta čebela si je poiskala cilj na meni in me picila — brez usmiljenja! Jaz pa sem se seveda preselil na drugi konec trase, kjer me je že vsa

preplašena in tudi opikana čakala naša Zora. Nič kaj bolje se ni godilo tudi Robertu in Jožu. Le Janko jih je kar v zraku klofutal z lopato in odnesel nepreluknjano kožo.

A le za ta dan, kajti naslednji dan je bilo treba delo zaključiti tudi tam.

Igor Čeh

Ni pomembna narodnost, pomembno je prijateljstvo

Najmlajši, sudeleženelec akcije, ki je star šele 15 mesecev.

Stolp na katerem se je ustavila ura v trenutku, ko je Kotor prizadel potres

Sam sredi lopat, krampov in samokolnic

Brigadirji se pripravljajo na predstavo

Popoldanski tek na kratke proge

Prihod v naselje. Šprint v kopalnico, kjer moraš imeti močne kornolce, da se prerineš do tuša. Nato v spalnico, pa v zbor in na kosilo. Tu zmečeš vase, kar ti položijo na pladenj, pogledaš na uro in že hitiš na prvi sestanek.

Na sestanku v miru prežvečiš kosilo. Potem te čaka tečaj, kjer poslušáš samo z enim ušesom, z mislimi pa že odhitiš na morebitni naslednji sestanek ali v partizane.

Ze je tu ponovno zbor, spuščanje zastave. V zbor pridrviš zadnji trenutek, poslušáš pridige komandanta in štabovcev, sledi spuščanje zastave in zopet tek za večerjo. Po večerji je na vrsti kakšna brigadna konferenca ali pa sestanek ZK.

Ko pretečeš vso to pot z vsemi ovirami, te čaka še šprint na cilj: posteljo ali ples v ritmu disca.

Takšen trening imamo vsak dan, že mesec dni. Postali smo že pravi dirkači — kopije Roka Kopitarja. Še v spanju nas tlači mora, da »slaufamo« po stopnicah gor in dol, nekateri pa so zelo uspešni v vožnji z »biciklom«.

Irena Beinar

Delovni dan brigadirja

Se zvočnik začuje
pesem se žuje
„Hej haj brigade“
treba je vstati
„Hej, haj brigade“
treba je spati.
Je vstati težko
zaspati še težje.
A glej si ga zlomka
ta zvočnik je nor
Saj moram vstati
slovo postelji dati,
telovadbo spoznati
pozdrav zastavi dati
ter odjadrat na delo.
Tam froce poslušati.
Ajaj, me glava boli,
ko v naselje prifrčim.

Tedaj je tu krožek
obvezen tečaj,
sestane je nujen . . .
Da, skoraj si utrujen
A, glej si ga zlomka,
spet treba je v zbor,
zastavo pozdravit
potem pa je voljno.
Se že veseliš,
da v partizane pohitiš
pa zmoti te zvočnik
„Hej, haj brigade“
treba je spati
v sobi ostati
luč ugasiti
in le komandanta
v sobo spustiti
Jutri pa spet. Irena

O soncu, lopati in traserki

Sonce sije, kramp pa bje,
zgodnje rane ure že,
prej neznan žuljev rane,
meni spati ne pustje.

in pokaži kak sovraži,
kramp karjolo in grablje.

Ti si kriva, lopata siva
in traserka neusmiljena,
ti me raniš, ti mi braniš,
da ne morem spat naprej.

Moralo dvigni, s štilom migni,
če boš traserke se,
kramp naj pojje, roke moje
novi žulji naj kraste.

Štil tvoj krivi, celi sivi,
mi je vedno pred očmi,
zdihujoča, roke vroče,
vstran od tebe hrepene.

V jark poglejte in povejte,
če lopato kramp lovi,
je še cela al' v dva dela,
že je štil razpadel ji.

V jarek pridí, da ne vidi,
ko traserka mimo gre,

Če je cela naj le dela,
saj brez dela jela ni,
vsa brigada je vesela
in na soncu se poti.

DRAGI MAMI!

Imam se fino. Brigadirje že poznam. Posebej ekonoma in kuharja. Na trasi ni tako zelo hudo. Nekaj časa podpiram lopato jaz, nekaj časa pa podpira ona mene. Tako minevajo štiri ure na dan.

Popoldan sem vedno med najboljšimi aktivnimi. Morda bom dobil udarniško značko, saj prespim vse popoldneve. S prostovoljnimi aktivnostmi začnem po večerji, ko se šele prav prebudim.

Zelo hitro mi je zmanjkalo sredstev za nekaj raznih nujnih potrebščin (od coca-cole z nečim, do raznih žvečilnih gumijev).

Hrana je čudovita, samo nikar mi ne kaži konzerv, ko pridem domov! Lep pozdrav in čim prej mi pošlji denar tvoj sin brigadir!

Leonida

Kopanje v Kidričevem

En teden garanja na trasi in končno pričakovani dan za kopanje. V nedeljo zjutraj smo najprej odšli v muzej na grad. Tam smo si ogledali razstavo prejšnjih stoletij. Po ogledu smo odšli pogasiti žejno in željo po sladoledu. Vrnili smo se v naselje in odšli na kosilo.

Popoldan smo se pripravili na kopanje v Kidričevem. Kopali smo se cele štiri ure. Voda je bila prijetna za kopanje, še bolj pa za skakanje in vse ostale užitke, ki pa so nam jih le skušali prepovedati. Pa jim ni uspelo! Sladoleđ je bil dober in pa seveda tudi poceni. Po kopanju v Kidričevem smo se vrnili v naselje in odšli na večerjo, po spuščanju zastave. Potem pa smo imeli do 9.30 prost večer in smo si tudi smeli v kinu ogledati film. Javno, tam je bilo največ nas pionirjev. Nekateri so gledali, drugi pa smo mnogo bolj občudovali brigadirske hrbe! Kdo ve, kaj bo prihodnje nedeljo. Na srečo je danes že petek . . .

Leonida

Nekaj o pionirski brigadi

Verjetno se niste še nikoli vprašali, kakšen pomen imajo pionirske brigade, zakaj mladi radi sodelujemo v njih. Eden najpomembnejših razlogov je: radi imamo Tita in domovino in tudi sami bi radi kaj doprinesli k napredku naše domovine. Ko se že kot mlajši vključujemo v delo brigade in se s tem pripravljamo na delo v mladinskih brigadah, se učimo vsega, kar mora bodoči mladinec brigade vedeti. Ponosni smo, ker že tako mladi pomagamo pri razvoju naših krajev, še bolj ponosni pa bomo, ko s tem izpolnjujemo Titove besede. V brigadi razvijamo prijateljstvo med seboj in s tem krepimo bratstvo in enotnost. Vse to se lepo kaže tudi pri naših delovnih rezultatih. Razpletajo se tudi prve nežne ljubezni, prve simpatije in razočaranja. To smo ugotovili že po prvih tednih brigadirskega življenja in želim, da bi se tako kot je, tudi nadaljevalo.

Letos od brigade mogoče pričakujem še več kot lansko leto na Krasu. Upam, da se bomo z ostalimi brigadami še tako dobro razumeli in postali še večji prijatelji.

B. B. Kokrški odred

Brigadirji pionirske delovne brigade Kokrški odred

Foto: L. Kotar

ŠOLSKE POTREBŠČINE V PAPIRNICI IN GALANTERIJI

dobite

Bezjakova ulica Ptuj

PRIPOROČAMO SE ZA OBISK . . .

Mercator

mercator izbira panonija ptuj

ZVONE MIHALIČ, NAJUSPEŠNEJŠI SLOVENSKI SUPER TEŠKAŠ V JUDU

»PO OSMIH LETIH PRIDNEGA IN VZTRAJNEGA DELA POSTANEŠ IZDELAN BOREC«

V ptujski garniziji JLA, Dušan Kveder-Tomaž, služi vojni rok, v enoti Božidarja Kostadinoviča, 28-letni Zvone Mihalič, vrhunski športnik v judu, v super teški kategoriji, to je nad 95 kg. Je najuspešnejši slovenski super teškaš, v Jugoslaviji sodi v strogo »spico«, saj bi ga po rezultatih sodeč lahko krstili z »večno drugim« ali vice šampionom. Povabili smo ga, da nam pove, nekaj o tem športu.

— Zakaj si se pričel ukvarjati s tem športom?

»V osnovni šoli sem bil zelo debel, pa so me zaradi tega sošolci zbadali, kar je na mene tudi psihično slabo vplivalo. V šestem razredu, me je telesno vzgojo učil Peter Šubic, sedanjí profesor telesne vzgoje na strojni fakulteti v Ljubljani. Postal je moj duhovni in moralni vodja in me spodbudil, da sem se začel ukvarjati z judom v ljubljanskem klubu »Nagaoka«, ki je postal moj drugi dom. Iz prejšnjega slabšega uspeha sem postal dober učenec, končal poklicno in srednjo šolo ter se vpisal na Visoko šolo za telesno kulturo v Ljubljani, kjer sem absolvent. Po zaslugi dobrega mentorja sem »psihično spaval«, dobil samozavest, občutek trdnosti. Sprva so bili rezultati na tekmovanjih slabši, spodbuda za nadaljnje načrtno delo, treninge, pa mi je bilo drugo mesto na republiškem mladinskem prvenstvu v Mari-

boru leta 1971. Od takrat dalje sem se še bolj predal judu. Poleg uspehov sem se stalno srečeval s težavami glede treningov v klubu »Nagaoka« v Ljubljani, ker nisem imel sotekmovalec svoje teže. Tako sem kompenziral treninge z vadbo bremenskih uteži in kondicijskimi treningi. To se pa pozna na tehniki. Kljub temu sem bil tretji na državnem članskem prvenstvu Jugoslavije leta 1974 in bil uvrščen v reprezentanco za evropsko prvenstvo v Londonu. Uspeh na državnem prvenstvu sem leta 1976 še izboljšal in dosegel drugo mesto. Čutil sem pomanjkanje tekmovanj, ker klub »Nagaoka« ni bil v I. zvezni ligi, sem prav zaradi tega pristopil k najboljšemu slovenskemu klubu »Impol« iz Slovenske Bistrice.

— Lahko o tem klubu poveš kaj več?

»Judo klub »Impol« iz Slovenske Bistrice sestavljajo delavci, saj razen nekaj študentov vsi tekmovalci opravljajo različna dela v tovarni »Impol« kot kovinarji. Tovarna omogoča izvedbo vseh tekmovanj, ekipo že dvajset let, torej od vsega začetka, vodi France Piberšek. V vseh letih se še ni pripetilo, da ne bi klub imel vsaj dva tekmovalca v državnih reprezentanci, eno sezono jih je bilo celo sedem. To so preprosti fantje, še neokuženi od vedno večjega profesionalizma v športu, pravi

entuziasti. Imeli so celo tri olimpijce: v Münchenu je bil Stanko Topolčnik, v Montrealu Janez Vidmajer in v Moskvi Franc Očko-mladinski evropski prvak. Velik je uspeh Toneta Leskovarja, ki je bil leta 1977 tretji na svetu, v mladinski konkurenci. Klub ima 15-letno tradicijo prevlade v lahki in super lahki kategoriji. To je šola najboljših jugoslovanskih lahkašev in se prenaša iz roda v rod iz generacije v generacijo. Judo klub »Impol« se že deset let enakovredno bori za prvo mesto v zvezni ligi, enkrat je to lovoriko tudi dosegel štirikrat so osvojili 2. mesto v ligi, trikrat so njegovi člani osvojili prvo mesto v pokalu maršala Tita. Ima pa tudi številne druge mednarodne uspehe.

— Kako se je razvila tvoja športna kariera po prihodu v klub »Impol«?

Zvone Mihalič

»Prišli so še boljši rezultati: drugo mesto na CUP-u Mediterana v Tunisu leta 1977, tretje mesto na Balkanskem prvenstvu v Novem Sadu leta 1978 in drugo mesto na Balkanskem prvenstvu v Atenah leta 1979 ter obilica zmag v zvezni ligi in na drugih turnirjih, seveda pa tudi porazov ni manjkalo. Zadnji dve leti sem bil stalno v vrhu, v finalu državnega prvenstva, v boju za prvo mesto in se mi je to vedno izmuznilo iz rok. Leta 1978 in 1980 sem osvojil drugo mesto. Najdražja želja mi je postati državni prvak, kar pa nikoli ne bom postal. Že trikrat sem zamudil izredno prilžnost...« Za svoje delo, pravi, da je slabo stimuliran. Kljub temu, da je vrhunski športnik, nima štipendije oziroma dobiva minimalno.

— Kako to, da ti na državnih prvenstvih, že kar tradicionalno manjka stopnička, čeprav si vrsto let zapored v samem vrhu in dosegaš »večna druga« mesta, kljub temu, da se zmagovalci menjajo, medtem ko na Balkanskih prvenstvih vedno premagaš vse naše tekmece in posegaš po najvišjih mestih?

»Sistem na državnih prvenstvih, glede prihajanja v reprezentanco je slab, športniki že tu

porabijo večno energije, namesto za kasnejša tekmovanja. Na Balkanskih prvenstvih pa se bolj sprosti...«

— Kakšne pozitivne lastnosti ima judo kot šport na človeški organizem?

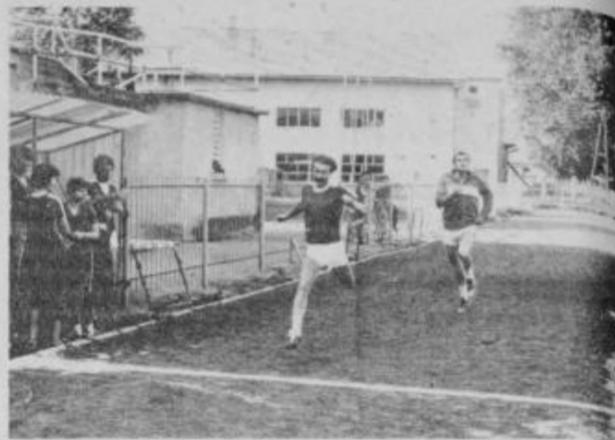
»Mnoge države Francija, Nizozemska, Japonska itd. imajo judo že v osnovni šoli, kot poseben predmet. Ugotovili so, da judo v obliki elementarnih iger za otroke, izredno koristno vpliva na razvoj ekstremitet. Sem spada pravilna drža, povečevanje moči in koordinacija gibov. To je olimpijska panoga, ki je izredno razširjena po celem svetu, v Jugoslaviji je med prvimi desetimi disciplinami. Pot do dobrega tekmovalca je izredno težka. Zajema ogromno tehnike. Za vsako je treba vaditi, do popolne avtomatizacije. Na tekmovanjih se uporablja tehnika metov, koničnih prijemov, davljenje in izvodov na komolec. V športni borbi so vse možnosti poškodbe izključene, razen, če se dela proti pravilom ali če tekmovalci ne dovolijo fizično pripravljene, ne obvlada tehnike, ni dovolj usposobljen, šport vzel preveč površno...«

Tehnika metov se deli na nožne, bočne, ročne in požrtvovalne mete. Tekmovalci pa izvajajo kombinacije vseh teh vrst metov, ampak ne uporabljajo celega repertoarja, pač pa samo mete in tehniko, ki so primerne tekmovalčevi specifičnosti, glede konstitucionalnih dimenzij tekmovalca, njegovega načina borenja in od položaja v borbi. V bistvu se uporablja uspešno največ dva do tri mete, ampak je treba pripraviti »steren«, da nasprotnik pade ravno na njihovo specifičnost. Prav zaradi kombinacij teh tehnik, pride do izdelanega borca po osemih letih pridnega dela. »Vrhunske zvezde« v športu sicer brez talenta, ne morejo postati npr. »svetovni prvaki«, lahko pa povprečen človek, kljub vsemu s pridnostjo, voljo, treningom, doseže lepe rezultate.

— Kaj meniš o vrhunskem športu?

»Vrhunski šport je pretirana zadeva, ni več smisel zdravja, prej škoduje kot koristi; pretirane vezi, obrabljeni hrustanci, hrbtenice, udarci, pretiranost... Isto kot motor formule 1, ki je navit za kratko časovno obdobje, potem pa ga vržejo v stran... Po končani športni karieri je vrhunski športnik psihično in fizično utrujen. Mnogi imajo ostanek življenja zelo zagrenjen oz. se zelo težko vklopijo v normalno življenje. Družba bi morala takim ljudem pomagati, da se vključijo v druge življenjske dejavnosti, končajo študij, pridobijo poklic in razumevanje družinskih članov, ki pomagajo prebroditi krizo. Najti morajo nov smisel in cilj življenja za vnaprej, ko se aktivno na športnem področju ne udeležujejo več.«

— Kako usklajuješ športno dejavnost v JLA?

Med vadbo se je udeležil tudi partizanskega mnogoboja v Ptuj (na desni)

foto: B. Rode

»Ukvarjanje s športom je odvisno od staršev, ki so ti nadrejene. Od 9. ljubljanske armijske oblasti sem bil poklican v ekipo Slovenske armijske reprezentance v judu, katere vodja je bil starešina Ljubiša Milošević iz Maribora, ki je porabil mnogo prostega časa za svojo prisotnost na treningih. Imeli smo pet turnirjev na območju Slovenije: za dan republike, dan JLA, Pokal Pohorškega bataljona, republiško prvenstvo Slovenije in državno prvenstvo v Celju, kjer sem zastopal Slovensko armijsko ekipo. V aprilu in maju letos pa sem bil član vsearmijske ekipe, ki je na medrepubliških igrah organov varnosti v Beogradu, osvojila prvo mesto. Za barve JLA sem na vseh teh tekmovanjih osvojil štiri prva mesta in dve drugi in sicer na državnem prvenstvu in Dnevu varnosti. V boju za prvo mesto me je po trdi borbi premagal le absolutni prvak Jugoslavije — Ranko Miranović (Titograd). Sodeloval sem na 35. športnem prvenstvu ljubljanskega armadnega območja v Beli krajini, kot član ekipe v patrolnem orientacijskem gibanju, ki je obsegal tek v popolni vojaški opremi na 15 km, s pomočjo specialne karte in kompasa. Osvojili smo četrto mesto prav tako pa je ekipa Ptuj (Ptuj je bil nosilec skupne ekipe V. P. iz Celja, Slovenske Bistrice in Ptuja, ki so zastopali del Štajerske) Osvojila 1. mesto v streljanju s polavtomatsko puško (ekipno), 2. mesto v košarki, 3. mesto v roketu in metu krogle ipd.«

— Sedaj opravljaš naloge referenta za šport. Kakšno so in kako sodelujete z mladino Ptuja in okolice?

»Življenje v vojašnici je dobro urejeno: imamo drevesni park s cvetličnimi gredami, igrišča, mošni popoldanske rekreacije. Za šport je v naši garniziji veliko zanimanja in organiziramo različna športna srečanja med osnovnimi enotami in mladinskimi organizacijami, športniki kluba in društvi. Organiziram tekmovanja ekip, ki zastopajo vojašnico v tekmah z občani Ptuja, skrbim za športno opremo, vodim jutranjo telovadbo enote, vodim trim kabinet.«

— Kaj je bila zate največja čast?

»Vedno sem si želel, da bi bil gost pri tovarišu Titu, v obliki

neke športne delegacije. Obiskal sem ga v delegaciji JLA, v njegovem poslednjem domu...«

— Kako si ujel športni utri v samem mestu Ptuj?

»Že na začetku sem našel stik s športnim življenjem v mestu. Poznam skoraj vse športnike in športnice, z njimi sem se spoprijateljil. Tu se bolj ukvarjam z nabiranjem bazične kondicije, ker pač partnerjev tudi tu nimam. Ptuj ima mnogo delujočih športov, za tako mesto kar nekoliko preveč. Zdi se mi, čeprav me to v bistvu zelo veseli, da ljudje počnejo tisto, kar jih veseli, da je za vrhunske dosežke vseeno preveč različnih panog. Ta sistem se razlikuje od Slovenske Bistrice, kjer je v bistvu judo alfa in omega mesta. Sistem v Ptuj tako povzroča težave glede stimuliranja vseh športov, sicer sem pa že prej omenil, da je šport predvsem za sprostitve človeka, ki mu olajša njegove življenske funkcije in poveča delovno sposobnost ter tudi neomejene možnosti za rekreacijo in razvedrilo. Je v neki meri tudi beg iz vsakdanjih življenjskih težav in priprava na premaganje let-leh.«

— V septembru bo slekel »vojaško suktnjo«. Kakšni so tvoji načrti v prihodnje?

»Z akvirnim udejstvomem v športu (judo) nameravam prekiniti, če me ne bodo pri klubu preprečili, da treniram še kakšno leto, dokler me ne nadomesti nova generacija. Služba, dokončanje študija, zahtevata svoje žrtve. Za vrhunski šport človek ne sme početi ničesar drugega kot to. Če moraš misliti na svojo eksistenco (služba), ni več uspehov, si pač polovničar. Zaradi svoje telesne prizadetosti v mladosti, bo moj moto bodočega dela pomagati ravno otrokom, mladini, ki ima telesne pomanjkljivosti, hibe, da jih psihično osvobodijo, ker sem prav na sebi dokazal, da je za uspeh predvsem pomembna velika volja, katere pa talenti v večji meri nimajo. Sem tudi velik ljubitelj teka v naravi, zanima me tudi košarka, kot rekreativca, v prostem času pa se ukvarjam s kulinarijo (kuhanje) končal sem srednjo hotelsko šolo. Sproščam se ob glasbi, sem velik privrženec bluesa...«

Drago Papler

O streljanju na leteče cilje

Streljanje na glinaste golobe spada med športe, ki niso toliko v središču pozornosti, kot igre z žogo. To je dokaj razširjen šport, ki pa ni dovolj znan med športno javnostjo. V Ptuj se je pred kratkim odvijalo državno prvenstvo na glinaste golobe. Udeležilo se ga je veliko strelcev, zmagal pa je Janko Rožmarin iz Markovca, s 196 točkami ali prav toliko zadetimi golobi. Z državnim prvacom je stekel pogovor o njegovem začetku, o sami disciplini in še o čem.

Tovariš Rožmarin, kdaj ste pričeli s streljanjem na glinaste golobe?

»Kot član lovske družine Spodnje ptujske polje-Sobotinci sem se 1969 udeležil občinskega prvenstva na glinaste golobe. Takrat še nisem vedel za to športno disciplino in sem se z njo bolje seznanil šele na strelišču. Na tekmovanje sem prišel povrh vsega še z nepričakovano puško, to je kar z navadno lovsko puško. Na prvem tekmovanju sem kljub temu osvojil naslov občinskega prvaka. To je bilo vse nepričakovano, saj sem zmagal pred starejšimi kolegi, ki so se že več let ukvarjali s to športno disciplino. Šele naslednje leto sem dobil pravo puško za streljanje na leteče cilje.«

Ali bi lahko predstavili streljanje na glinaste golobe?

»Streljanje na glinaste golobe, ali leteče cilje ima dve panogi in sicer TRAP in SKIT. Pri TRAPU smo strelci oddaljeni od ploščadi, za katero je avtomat, ki meče golobe, približno 15 metrov. Poleg strelca je mikrofona, prek katerega pokličete goloba, ki ga nato avtomat vrže za strelca v neznan smer. Za vsakim golobom lahko strelca ustreliti dvakrat. Pri skitu pa so v pluku dve hišici. Višja se imenuje MARK, nižja pa PULL. Strelja se v krožnem toku. Streljanje je podobno kot pri Trapu, le da tukaj lahko golob zamudi do treh sekund.

Kakšen je ta golob?

»Golob je težak 11 dkg. Od spodaj ima 11 cm premera, 1,5 cm je visok, sestavljen je iz smole, gline in keramičnih snovi. Zadetec velja takrat, če od goloba odpade viden kos, ali pa da se razleti.«

Leta 1976 ste bili kandidat za olimpijske igre. Zakaj potem niste odšli?

»V Novem Sadu je bilo takrat izbirno tekmovanje. Rečeno je bilo, da bi na olimpijske igre odšla prvouvrščena strelca. Bil sem v zelo dobri formi in sem bil skorajda prepričan, da bom odpotoval na Ol. Toda jugoslovanski olimpijski komite je odločil drugače. Nihče ni odpotoval na olimpijske igre iz te športne discipline. Istega dne, kot je bilo tekmovanje na olimpijskih igrah, sem nastopil

na turnirju v Voitsbergu v Avstriji, kjer sem v močni konkurenci osvojil prvo mesto in dosegel dober rezultat — 196 točk, na olimpijskih igrah pa je dosegel zmagovalce samo 194 točk.«

Vi ste že nekaj časa član ljubljanske Olimpije. Kako je z organizacijo in vašim sodelovanjem v tem klubu?

Streljanje na glinaste golobe je šport, ki zahteva določena finančna sredstva. Vsak nabož in glinasti golob stane 4 oziroma 9 in več din. Strelci si tega sam ne more kupovati, zato je normalno, da sem odšel v klub, kjer je to vse urejeno. Zraven tega imam na voljo še trenerja. Skratka v klubu je tako poskrbljeno, da strelca samo strelja in ne misli na probleme.«

In kako je bilo na domačem terenu?

»V Ptuj sem res postal državni prvak, vendar bi drugje dosegel boljši rezultat. Ljudje me poznajo in vsak mi je hotel svetovati. Vsi so želeli, da bi zmagal, s tem so

Janko Rožmarin-kmet, gostilničar, lovec in državni prvak v streljanju na leteče cilje.

Foto: B. Rode

povzročili določeno psihično napetost. Na koncu pa mi ni bilo vseeno, kako se bom na domačem terenu odrezal. Enostavno sem si po prvi seriji nadel slušalke, kar je bila edina rešitev, da sem se sprostil.«

Imate gostilno in zraven še nekaj živine in zemlje. Kako potem uskladiate delo in streljanje?

»Poleg gostilne imam še 10 ha zemlje. V hlevu imam 50 bikov in 200 svinj. Sem kooperant KZ Ptuj. Dela je v gostilni in na polju veliko. Časa je malo, zato vsak prosti trenutek izkoristim za streljanje, ali pa za tekmovanje.«

Danilo Klajšek

MINI PULJ '81

Mestni kino in Filmsko gledališče Ptuj sta se v okviru Ptujskih kulturnih srečanj lotila predstavitve najuspešnejših filmov z letošnjega 28. Festivala jugoslovanskega igranega filma v Pulju. Osnovni nemen prireditve Mini Pulj '81 je predstaviti ptujskim kinoobiskovalcem najnovejše dosežke domače filmske proizvodnje, saj so bili izbrani filmi prvič predvajani šele pred mesecem dni v puljski Areni. Po izkušnjah sodeč vemo, da prihajajo ti filmi na spored manjših kinematografov včasih šele po daljšem časovnem obdobju in tako nemalokrat izgubijo na svoji aktualnosti, to pa je tudi eden izmed vzrokov, da se sorazmerno majhno število gledalcev odloči za ogled domačega filma.

Puljska žirija letos ni imela lahkega dela. Namesto šestih osrednjih nagrad je bila podeljena samo ena, pa vendar je žiriji kljub temu uspelo nagraditi najboljše filme, čeprav v drugi plan potisnjenimi priznanji (za ka-

mero, scenarij, glasbo). Izmed nagradjenih filmov smo izbrali samo štiri, vendar pa ti predstavljajo po mnenju domačih in tujih kritikov teh gledalcev absolutni kakovostni vrh letošnjega festivala. Ker so bili ocenjevalci in gledalci istih misli (kar se v puljski Areni zgodi le redkokdaj), lahko trdimo, da gre pri filmih, ki jih bomo predvajali, za zrele in dognane filmske dosežke, ki so namenjeni najširšemu krogu ljubiteljev filma.

V dneh od 1. 9. do 4. 9. 1981 bodo predvajani sledeči filmi: »Papec Italije« režiserja Lordana Zafranoviča, ki je prejel Veliko zlato areno kot najboljši film festivala, obenem pa nagrado občinstva »Jelen«. Film Rajka Grečiča »Samo enkrat se ljubi« je dobil zlato areno za kamero — (Tihomir Pintar). Film je bil edini jugoslovanski predstavnik na letošnjem filmskem festivalu v Cannesu in je bil deležen zelo ugodnih ocen. »Banovič Strahinja« režiserja Vatroslava

Mimice je dobil zlato areno za glasbo (Alfi Kabiljo) in za najboljšo moško vlogo (Dragan Nikolić). Film »Se spominjaš Dolly Belle« režiserja Emira Kusturice, pa je dobil zlato areno za scenarij (Abdulah Sidran). Če dodamo še, da sta bila filma »Papec Italije« in »Se spominjaš Dolly Belle« sprejeta v uradno konkurenco letošnjega filmskega festivala v Benetkah, (ki se bo vršil v mesecu septembru, potem vidimo, da bodo kinoobiskovalci zagotovo prišli na svoj račun.

Razpored predvajanja filmov:
torek, 1. 9. 1981 ob 20 PADEC ITALIJE
sreda, 2. 9. 1981 ob 17 SAMO ENKRAT SE LJUBI
četrek, 3. 9. 1981 ob 17 BANOVIČ STRAHINJA
petek, 4. 9. 1981 ob 17 SE SPOMINJAŠ DOLLY BELL

MIŠQ KOLTAK

Kmetijsko-živilski sejem v Gornji Radgoni

V petek, 21. avgusta je bil v Gornji Radgoni odprt mednarodni kmetijsko-živilski sejem, ki je že 19. no vrsti. Letos je na okrog 5 ha razstavnih površin razstavljalo okrog 600 domačih in 80 tujih razstavjalcev iz 12 držav. Na otvoritveni slovesnosti je navzočim spregovoril Zvone Dragan, podpredsednik Zveznega izvršnega sveta, navzoč pa so bili predstavniki slovenskega izvršnega sveta, gospodarske zbornice Slovenije, deželne zbornice iz Gradca in madžarske županije Zala ter številni drugi gostje.

Priznanja gasilcem v Loperšicah

Ob 70-letnici uspešnega delovanja gasilskega društva v Loperšicah so na osrednji proslavi v nedeljo podelili tudi priznanja najzaslužnejšim za gasilstvo v tem kraju.

Matija Kuharič, eden najstarejših gasilcev v Loperšicah je prejel plaketo veterana, ki mu jo je podelil IO Gasilske zveze Slovenije. Gasilska odlikovanja tretje stopnje je prejel Matija Kuster, Ivan Stampar in Matija Plavec pa sta prejela gasilsko plamenico druge stopnje. Gasilsko društvo Loperšice pa je GZ Slovenije ob 70-letnici odlikovalo z gasilsko plamenico prve stopnje.

TURNIR BRATSKIH OBČIN V ROKOMETU

PRVO MESTO ZA PRVOLIGAŠICE

Člani rokometnega kluba Drava so v soboto pod pokroviteljstvom Občinskega sveta ZSS Ptuj izvedli četrti turnir ženskih ekip bratskih občin, posvečen letošnjemu občinskemu prazniku in v okviru medrepubliškega sodelovanja. Nastopilo je šest ekip, opravili pa sta se Koka iz Varaždina in Zrinski iz Cakovca. Na svečani otvoritvi na stadionu Drava so vsem ekipam najprej podelili posebna spominska darila in priznanja, zbranim pa je o prazniku občine in turnirju bratskih občin govoril član IS SO Ptuj Oto Polič.

V prvem delu turnirja so ekipe bile razdeljene v dve skupini. Prva je igrala na stadionu Drava, druga pa v vojašnici Dušan Kveder, kjer so se vojaki in

starešine izkazali z odlično organizacijo in kot publika. V prvi skupini so bili doseženi naslednji izidi: Drava — Zagorac 10 : 9, Zagorac — Velika Nedelja 14 : 12 in Drava — Velika Nedelja 16 : 10; v drugi skupini pa: Podravka — VIS 15 : 7, Branik — Podravka 8 : 18 in VIS — Branik 12 : 13.

Popoldan so se vse ekipe pomerile za uvrstitve od prvega do šestega mesta. V srečanju za peto mesto je ekipa VIS iz Varaždina z 20 : 11 premagala Veliko Nedeljo in v srečanju za tretje mesto mariborski Branik Zagorca iz Krapine z 22 : 14. V srečanju za prvo mesto sta se pomerili Podravka iz Koprivnice in domača Drava. Prvoligaška ekipa je zlasti v prvem delu napolnila mrežo domačink in ob

Odlično posredovanje Šoštariceve na srečanju Branik — Podravka (foto B. Rode)

koncu zmagala z 28 : 8. Tako je prvo mesto, prehodni pokal praznika občine in pokal KS Boris Zihert osvojila Podravka, drugo mesto in pokal OS ZSS je osvojila Drava, tretje mesto in pokal ZTKO pa Branik. Četrti je Zagorac, peti VIS in šesta Velika Nedelja. Plaketo za najboljšo strelo je prejela Nada Sauperl (Branik), dosegla je 19 zadetkov, za najboljšo vratarko Branka

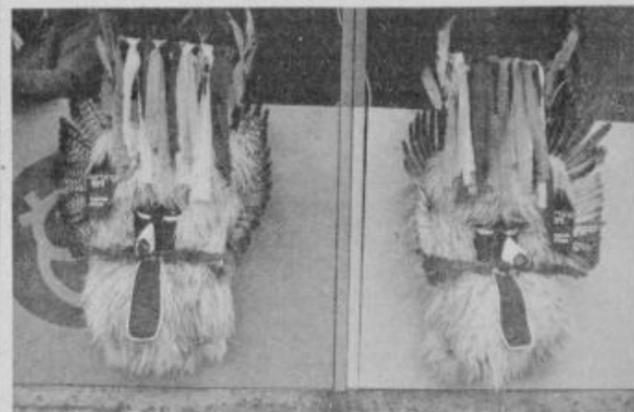
Šoštaric (Podravka), za fair-play (najmanj opominov in izključitev) pa domača Drava. Turnir so ob pomoči Izvršnega sveta SO Ptuj, občinskega sveta Zvez sindikatov, ZTKO, vojakov in starešin vojašnice Dušan Kveder, KS Boris Zihert in KK Ptuj TOZD Petovica zelo uspešno izvedli člani rokometnega kluba Drava.

L. KOTAR

MEDNARODNO TEKMOVANJE V KARTINGU ZA NAGRADO PTUJA

Kurentovi maski v Avstrijo in ČSSR

Člani in športni funkcionarji AMD Ptuj so v nedeljo popoldan odlično izpeljali mednarodno tekmovanje v kartingu za Nagrado Ptuja, pokrovitelj prireditve, ki si jo je v deževnem vremenu ogledalo okrog 1000 gledalcev — zvestih ljubiteljev kartinga —, je bila DO Agis. Po

Nagradi Ptuja

otvoritvi, predstavitvi tekmovalcev in vodij ekip ter podelitvi spominskih pokalov se je pričela prva vožnja v kategoriji do 100 ccm. V tej kategoriji sta se za prvo mesto borila Moser (Avstrija) in Feyhal (Zvezna republika Nemčija). Prvi dve vožnji je dobil Moser, tretjo pa Feyhal pred našim Rotarjem. V skupnem seštevku je Nagrado Ptuja — kurentovo masko — dobil Moser, drugi ja Feyhal in tretji Rotar. V tej kategoriji je v odprti dirki nastopilo 14 kartistov iz Avstrije, ZRN in Jugoslavije.

Start v kategoriji 100 ccm, v prvi vrsti Moser (levo) in Feyhal (9)

V močnejši kategoriji, torej do 125 ccm, je v vseh treh vožnjah prepričljivo zmagal Milan Šimak (ČSSR) in tako prejel drugo kurentovo masko. Drugi je njegov klubski tovariš Sedlak, tretji pa Majnarič (Jugoslavija). Ta kategorija je bila močnejše zastopana, nastopilo je 22 kartistov iz Avstrije, Zvezne republike Nemčije, ČSSR in Jugoslavije. Torej, še ena zelo uspeša prireditev v počastitev občinskega praznika.

tekst in foto: I. kotar

Pred startom močnejših — levo Šimak, desno Sedlak, v sredini Siller (Avstrija), ki je bil dvakrat drugi, v zadnji vožnji pa ni imel sreče

Železničar — Ptuj 1:4

Maribor — Stadion Tabor v Mariboru, gledalcev 300, sodnik Pahor iz Lendave. Ptuj: Simonič, Šmigoc, Malek, Panikvar (Krajnc), Vogrinec, Čeh, Vrabl, Bek, Radolič, Emeršič, Špehonja (Žgeč).

Nogometaši selekcija Ptuja so v uvodni tekmi 1. kola enotne slovenske nogometne lige premagali ekipo mariborskega Železničarja na njihovem igrišču. Začeli so zelo živahno. S povečano mero opreznosti pri preprečevanju napadov domačih in s hitrimi protinapadi so dali slutiti, da bi lahko osvojili točko. Toda že lepa podaja Čeha proti Beku in prekršek nad njim je pomenilo vodstvo selekcije, ki ga je iz enajst-metrovke dosegel Vogrinec. Nekaj minut zatem že 2:0 po zadetku Emeršiča. Take akcije bi lahko nekateri prvoligaši prešli na prste ene roke. Domači so postajali nervozni in so igrali zelo ostro. Toda pobež Vrabra prek desnega krila in zadetek, ki ga je dosegel je pomenilo že zmago.

V začetku drugega polčasa so domači rezultat znižali. To je bilo zraven nešportne igre tudi vse, kar so pokazali. Toda proti razigrani ekipi Ptuja tokrat ni šlo. Nekaj minut pred koncem je Krajnc preigral vse obrambne igralce in tako še povečal rezultat.

Selekcija Ptuj bo v nedeljo igrala proti dobri ekipi Rudarja iz Trbovelj, ki ima v letošnji sezoni velike ambicije. Dober nogomet ne bo izostal. Igralcem, ki so v Mariboru dosegli pomembni prvi točki, pa bo nedvomno potrebna pomoč s tribun. Torej vabljeni!

Danilo Klajnsček

JUGOSLOVANSKI AERORALLY

Tri posadke med prvih deset

V Borovu je bil 24. jugoslovanski aerorally motornih pilotov za pokal maršala Tita, vsakoletno najpomembnejše tekmovanje jugoslovanskih športnih pilotov. Na njem so sodelovale tudi tri posadke aerokluba Ptuj in sicer Hojnik — Muršič, Kolarič — Pišek in Krepfl — Fajfer. Ptujski piloti sicer niso ponovili lanskega izrednega dosežka, ko so osvojili prvo in drugo mesto, vendar so se vse tri posadke uvrstile med prvih deset, na letošnjem tekmovanju pa je sodelovalo 60 tekmovalcev iz vseh republik in obeh pokrajin. Hojnik in Muršič sta v končni uvrstitvah kot najboljša slovenska posadka na četrtem mestu, Kolarič in Pišek sta sedma, Krepfl in Fajfer pa osma. Prehodni pokal je osvojila dvojica Delič — Lugonja iz Borova.

Visoka zmaga

Središče — Videm 9:0

Igralci Središča so dosegli visoko zmago in se uvrstili v naslednje kolo pokalnega tekmovanja. Dosegli so 9 golov in imeli še dosti lepih priložnosti, ki jih niso realizirali. Eden od najlepših golov je dosegel Dokša J. s kakih 25 m. Pa tudi drugi goli so padli iz lepih akcij. Gledalci so uživali v lepi nogometni predstavi. Za Središče so nastopali: Horvat L., Goršič, Trstenjak, Petran, Zinko, Dokša, Zidarič, Košir (Zerjav D.), Rajh, Kačičnik, Horvat D. Ekipi sta se pomerili v oblačnem in hladnem vremenu na lepo urejenem novem igrišču, ki so ga zgradili z veliko pomočjo sami igralci. Največje zasluge za tako lepo igrišče ima predsednik kluba Kovač, ki je vložil dosti svojega truda. Na tekmi je bilo prvič preizkušeno in rezultat je bil najlepše darilo vsem tistim, ki so pomagali pri urejanju. Na tekmi se je zbralo čez 100 gledalcev. Igra je bila fer in sodnik Hazimali ni imel težkega dela.

TI

Atletski kriterij slovenskih mest

(Carljevi zlato, Babičevi in Vindiševi bron)

Minulo soboto je bilo v Novem mestu tekmovanje občinskih atletskih reprezentanc skupina A v kateri so sodelovale mestne oz. občinske reprezentance Ljubljane, Maribora, Nove Gorice, Celja, Velenja, Ptuja in domačini. Novomeščani so nastopili z moško ekipo, Ptuj z žensko, a vsa ostala mesta pa so imeli kompletne ekipe. Namreč pravico na tem tekmovanju so imele le tiste ekipe, ki so v finalu APS v članski konkurenci dosegle vsaj šesto mesto. Atletinje Ptuja so si pred dvema mesecema priborile četrto mesto v Sloveniji in so tako prvič sodelovale v tem tekmovanju.

Program tekmovanja je obsegal deset disciplin, pri čemer je prvo mesto štel 6 točk, drugo 5 itd. Zmagala je tista ekipa, ki je osvojila največje število točk. Pri moških je zmagala Ljubljana, pri dekletih pa Maribor. Atletinje Ptuja so osvojile

peto mesto in prehiteli ekipo Velenja in si tako priborile pravico sodelovati v tem tekmovanju tudi prihodnje leto. Šesto uvrščena ekipa namreč izpade in jo zamenja zmagovalc iz ekipe B.

Ptujsko ekipo so sestavljale: Marija Šešerko, Sonja Pajenk, Tatjana Sevšek, Nada Bolcar, Marija Hameršek, Vesna Carli, Smiljana Babič, Marija Vindiš in Marija Tili. Med posameznicami je bila najuspešnejša Vesna Carli, ki je osvojila prvo mesto v skoku v daljino in prejela zlato odličje. Bron oz. tretje mesto pa sta osvojili Smiljana Babič v suvanju krogle in Marija Vindiš v teku na 800 metrov.

Pred tekmovanjem je bil v Novem mestu tudi posvet o razvoju atletike v Sloveniji, ki so se ga udeležili iz Ptuja zastopniki ZTKO, AK in TKS.

OP

KRITERIJ SLOVENSkih MEST — SKUPINA B

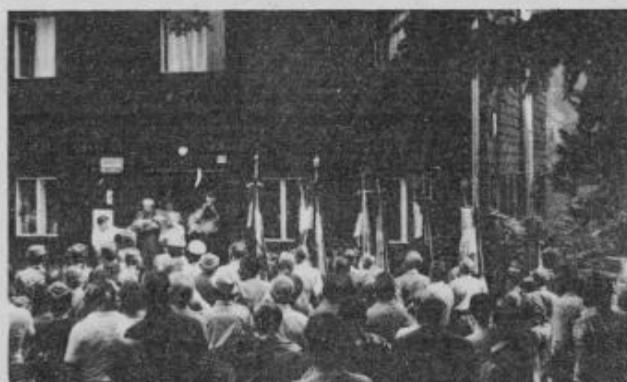
Tretje mesto za Ptuj

Na kriteriju slovenskih mest v atletiki so na tekmovanju skupine B v Postojni nastopili tudi člani AK Ptuj. V končnem seštevku so osvojili tretje mesto za Kranjem in Ravnami. Dušan Koren je premočno zmagal v skoku v višino, druga mesta so osvojili Prstec v teku na 200 m, Zupanič na 1500 m, Vindiš na 5000 m in štafeta 4 krat 100 metrov, tretje mesto pa je osvojil Klinkon v suvanju krogle.

I. k.

Ptujski planinci pod Storžičem.

Zastave in pozdravni govor pri koči pod Storžičem.

Planinski izlet pod Storžič

Huda vročina preteklih dni je nekoliko zbegala starejše planinke in planince iz Ptuja, pa so mesto na Plitvice izbrali raje izlet v haldnejše gorske predele.

Prvi posnetek je bil v Kamniku pred kipom generala in pesnika Rudolfa Maistra-Vojanova, zatem pa smo v nadaljevanju vožnje skozi Kranj in Tržič dokaj hitro prispeli do Slaparske vasi. Od tu smo se podali navkreber, strmo navzgor po razgledni planinski stezi čez senože in skozi gozd do Doma pod Storžičem. Zastave in pozdravni napis ob robu gozda ter za tem pred Domom pod Storžičem zbrani partizanski borci s prapori, pripadniki naše vojske in množica drugih občanov so dajali vedeti, da bo tu večje slavlje.

In res. Nenadejano je prišla naša skupina ptujskih planink in planincev na proslavo občinskega praznika občine Tržič. V spomin na tragične dogodke, ko so 5. avgusta 1941. v Verbičevi koči pod Storžičem Nemci zveržinsko pobili 8 prvoborcev in njihov trupla s kožo zažgali, pripravijo Tržičani vsako leto pred spomenikom v bližini Doma pod Storžičem spominsko svečanost ter

srečanje borcev Kokrškega odreda. Tokratno slavlje je bilo posvečeno še proslavi 40-letnice, s planinci pa so v obnovljenem Domu pod Storžičem

Pri spomeniku padlih borcev „Kokrškega odreda“ govori-recitacije „Obtožujem“, izvajajo mladinke iz mladinskega gledališča Tržič.

žičem odprli stalno zgodovinsko razstavo. Po končani slovesnosti smo se

vračali zdaj strmo navzdol v dolino, odkoder nas je avtobus v silovitem naližu in grmenju potegnil do naslednjega postanka, ki smo ga

imeli pred spomenikom interniranec pod Ljubeljem, kjer je zdaj že zopet sijalo sonce. Sam spomenik,

manjši park na temeljih nekdanje taboriščne barake in zlasti še visok železen okostnjak z napisom OBTOŽUJEM živo pričajo, da je bilo tukaj, od julija 1943 do maja 1945, koncentracijsko taborišče s krematorijem, kot podružnica zloglasnega Mauthausna. Interniranci z vseh okupiranih dežel in naše domovine so morali pod izredno težkimi pogoji graditi cesto in predor pod Karavankami. Mnogo se jih ni nikoli vrnilo.

Počastili smo spomin na žrtve in po krajšem postanku na vrhu Ljubelja nadaljevali pot nazaj proti domu. Ustavili smo se še v vasi Spodnji Brnik ob preranem grobu ptujkega akademskega slikarja Janeza Mežana in okrasili grob s simboličnim šopkom — gladiole iz Ptuja ter planinsko cvetje izpod Storžiča.

Čeprav je bil izlet nekoliko utrudljiv, sta bila dobra volja in domača pesem na povratku dokaz, da so udeleženci zadovoljni z izletom, ki ga je pripravil in vodil naš vodnik Lipe Izlaakar.

Besedilo in posnetki: R. Rakuša

TV spored

TV LJUBLJANA

ČETRTEK, 27. AVGUSTA:

18.00 Poročila; 18.05 Divja leta, mladinska nadaljevanka; 18.35 Obzornik; 18.45 Po sledih napredka; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Film tedna: Naša hči, kamerunski film; 21.35 Vj. Ganelin: Rdečelaska lažniva in vojak opera;

PETEK, 28. AVGUSTA:

17.25 Poročila; 17.30 Godba brez not: Codona, 1. del; 18.05 Obzornik; 18.15 Marx in Engels — Postaje nujnega življenja; 19.00 Ne prezrite; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Vitez v modrem, ameriška nadaljevanka; 21.30 Stiriidesetletniki poljska humoristična serija; 22.15 Nočni kino: Na tuj račun, ameriški film;

NEDELJA, 30. AVGUSTA:

9.20 Poročila; 9.25 Sezamova ulica, otroška serija; 10.25 Šoferja, nadaljevanka; 11.20 TV kašpot; 11.30 Narodna glasba; 12.00 Ljudje in zemlja; 13.00 Poročila; 15.00 Zandwoort: Avtomobilske dirke za veliko nagrado Nizozemske; 16.00 Risanke; 16.20 Poročila; 16.25 DOBOJ: Finale rokomega turnirja; 17.50 Natak, beži! češki film; 19.15 Risanka; 19.22 TV in radio nocoj; 19.24 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 M. Vučetić: Bilo je, pa je minilo, zadnji del nazizanke; 20.55 20-letnica nevrščenosti, dokumentarna oddaja; 21.40 V znamenju; 21.50 Nogomet Radnički—Crvena zvezda, reportaža; 22.20 Športni pregled;

PONEDELJEK, 31. AVGUSTA:

16.30 Kmetijska oddaja TV Novi Sad; 17.30 Poročila; 17.35 V gosteh pri zboru »Suncokrili« otroška oddaja; 18.05 Mozaik kratkega filma: Korejsko gledališče, korejski film; 18.35 Obzornik; 18.45 Mladinska oddaja; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Dane Škerl-Iko Otrin: Peter Klepec, balet v izvedbi baleta SNG Maribor; 21.05 Kulturne diagnoze; 21.45 V znamenju.

TOREK, 1. SEPTEMBER:

17.25 Poročila; 17.30 Beli delfin, francoska risana serija; 17.45 Obzornik; 17.55 Slovenska akademija ob 20-letnici nevrščenosti; 19.15 Risanka; 19.14 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Aktualna oddaja; 20.55 J. Farrell: Studs Lonegan, ameriška nadaljevanka; 22.25 V znamenju; 22.40 Za lahko noč z Jožetom Faloutom;

SREDA, 2. SEPTEMBER:

17.45 Poročila; 17.50 Rdeča zora, otroška nadaljevanka; 18.20 Okrogli svet; 18.30 Obzornik; 18.45 Trije zlati — MPZ Celje 81; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Film tedna: Dirigent, poljski film; 21.50 V znamenju.

ČETRTEK, 30. SEPTEMBER:

18.00 Poročila; 18.05 Divja leta, mladinska nadaljevanka; 18.35 Obzornik; 18.45 Na sedmi stezi; 19.15 Risanka; 19.24 TV in radio nocoj; 19.26 Zrno do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 Dane Škerl: Lizistrata '75, opera; 21.10 625; 21.50 V znamenju.

OBVESTILO

Začetek pouka za vse šole v CENTRU SREDNJEGA USMERJENEGA IZOBRAŽEVANJA PTUJ, je 1. september 1981

za novince (1. letnike) ob 8. uri v avli centra za ostale razrede, ob 10. uri v avli centra.

Vsi novinci, ki so ob vpisu predložili potrebne dokumente (spričevalo in prijavo), so sprejeti v šolo.

DELAVSKA UNIVERZA PTUJ

RAZPISUJE

Vpis v 6., 7. in 8. razred večerne osnovne šole

Pravico do vpisa imajo:
— kandidati, ki so dopolnili 17 let starosti in
— kandidati, ki so izpolnili osem letno šolsko obveznost pa še niso dopolnili 17 let starosti, a se lahko izkažejo s potrdilom v smislu 49. člena zakona o osnovni šoli.

VPISUJEMO TUDI V:

- tečaj nemškega jezika — I. in II. stopnja
- tečaj za upravljalce viličarjev
- tečaj za upravljalce gradbenih strojev
- tečaj za skladiščnike
- tečaj za kurjače centralnih kurjav
- tečaj šivanja in krojenja
- tečaj strojepisja

Prijave in informacije: Delavska univerza Ptuj, Trg MDB 2, 62250 Ptuj, tel. 771-539

Glasbena šola Karol PAHOR PTUJ, Hrvatski trg 3

Vpisuje učence v Glasbeno šolo Karol Pahor Ptuj za šolsko leto 1981—82.

Vpisovanje učencev v Glasbeno šolo Karol Pahor Ptuj, bo v dneh 1., 2. in 3. septembra od 9. do 11. ure in od 15. do 17. ure v prostorih glasbene šole.

Poučevali bomo naslednje instrumente: violončelo, kontrabas, trobenta, pozavna, klarinet, flauto, blokflauto, tolkalo in nauk o glasbi.

Predšolske otroke od 5. let dalje sprejemamo v glasbeni vrtec, učence 1. in 2. razreda osnovnih šol v pripravnico in blokflauto. Letos ne bomo sprejemali v 1. razred na oddelku klavir in violina. Tudi na drugih oddelkih bo vpis omejen.

Ravnateljstvo

krvodajalci

Lovrenc, 18. avgusta 1981:
Anton Pintar, Pleterje 49; Milan Frank, Lovrenc 92; Tone Pernat, Župečja vas 1/b; Ivan Pernat, Pleterje 16/a; Anica Klajnshek, Župečja vas 37; Stefan Beranič, Župečja vas 4; Anton Planinšek, Pleterje 34; Anton Peršoh ml. Pleterje 48; Katica Rihtarič, Dravsko polje 70; Maks Beranič, Lovrenc; Vili Pepelnik, Župečja vas 10; Katica Gajšt, Pleterje 67; Frančka Kidrič, Župečja vas 1/c; Franc Križnjak, Brezovec; Marija Beranič, Župečja vas 4; Branko Strel, Lovrenc 83; Franc Plajnshek, Pleterje 34; Anica Strel, Lovrenc 83;

Grajena, 20. avgusta 1981:
Jožica Caf, Grajenščak 39; Slavica Breg, Krčevina 49; Alojz Sužnik, Grajenščak 40; Franc Mihelič, Janež, vrh 28; Milan Breg, Krčevina 49; Miran Arnuš, Krčevina 152; Franc Kramberger, Placar 65; Marjan Tikvič, Grajena 27; Branko Tikvič, Mestni vrh 121;

Branko Potočnik, Krčevina 45; Janez Tašner, Mestni vrh 89; Franc Stajnik, Placar 37; Bernarda Lozinšek, Grajena 34; Irena Štegar, Mestni vrh 6; Vinko Zemljčič, Krčevina 101; Marjan Lozinšek, Mestni vrh 98; Andrej Breg, Krčevina 116; Josip Četrtek, Štrekljeva 24; Franc Malek, Krčevina 35; Stefan Malek, Grajena 53; Branko Godec, Krčevina 24. Perutnina, Ptuj, 7. avgusta 1981:

Stanko Zagoršek, Mezgovci 28; Franc Roškat, Borovci 4; Franjo Bezjak, Ul. Borisa Kraigherja 12; Bruno Krajnc, Nova vas 75; Marjan Vrtič, Potrčeva 35; Janez Muršec, Soberinci 24; Milan Potrč, Iličeva 1; Vinko Toš, Vitomarci 7; Branko Rogina, Ul. Pohorskega bat. 4; Majda Merc, Povodnova 10; Milan Malnar, Nova vas 28; Ivanka Tašner, Placar 64; Milan Herga, Drstelja 29; Franc Lah, Mihovci 100; Marjan Ferčec, Stanošina 2; Julijana Sphenonja, Kidričevo 4; Peter Jurkovič, Ob Železnici 13; Venčeslav Trafela, Videm 5/a; Vlado Zupanič, Skroba 19; Klotilda Letonja, Krčevina 13; Srečko Čeligo, Sela 39/a; Viktor Mlakar, Popovci 8; Milan Matjašič, Slovenja vas 61/b; Stanko Molnar, Krčevina 82; Dragica Vrabl, Pobrežje 164; Adolf Janžekovič, Prerad 40; Ida Iljevec, Gregorčičev drev. 13; Marica Kocuvan, Erjavci 21; Stanko Pernat, Cirkovec 20; Tonček Stajnik, Kvedrova 3; Dragica Škrpač, Gomilškova 12; Janja Toplak, Langusova 30; Tone Čeh, Lovrenc (Dr. p.); Janez Narat, Trnovci 21;

OBVESTILO OBRTNIKOM

Obrtno združenje Ptuj obvešča vse obrtnike, da naj po sklepu odbora za drobno gospodarstvo v času od 15. septembra do 15. oktobra, oddajo kolektivne pogodbe na občinski komite za družbeno-ekonomski razvoj in planiranje Srbski trg 1, soba 42/II; lahko pa tudi na sedež obrtnega združenja Ptuj, Vrazov trg 1.

Obrtno združenje Ptuj

•Odbor za medsebojna razmerja TOZD Ptujška tiskarna Ptuj

objavlja dela in naloge

pomožna dela v tiskarni

Pogoj: NKV delavec, odslužen vojaški rok. Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh po objavi v kadrovski oddelek Ptujške tiskarne, Jadranska 17.

Izbrani kandidat bo sklenil delovno razmerje za nedoločen čas, z eno mesečnim poskusnim delom.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega očeta

Franca Pilingerja

upokojenca iz Zabovec

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in izrekli sožalje. Hvala g. župniku, pevcem, gasilskemu društvu Zabovci, govornikom, ter sosedom za nesebično pomoč.

ŽALUJOČI: hčerka z možem Viktorjem, sinovi Franc, Stanko in Viktor z družinami, ter vnuka Milan in Milena z možem Konradom ter pravnuk Primož.

mali oglasi

PRODAM 1 m³ hrastovih plohov (fosne) in rabljeni mešalec. Naslov v upravi.
V NAJEM takoj vzamem enosobno stanovanje ali sobo z možnostjo kuhanja in pranja v Ptuj ali bližnji okolici. Ponudbe pod šifro »Zima bo kmalu«.
PRODAM motorno kolo TOMOS 14 SLC, letnik 1980. Mejna cesta 2, Ptuj.
PRODAM vino laški rizling in muškadni silvanec. Vino je iz goric Gradišča pri Borlu. Vertič, Stuki 3, Ptuj.

PRODAM 120 kg prašiča za zakol, domače rejce. Terezija Grabar, Jiršovci 57.
PRODAM novi pianino Petroff. Ogled vsako popoldne. Karl Petek, Grajena 37.
PRODAM šmarnico, mešano z belim vinom po 28. din. Naslov v upravi.
PREKLICUJEM zaključno spričevalo Kovinarske šole v Ptuj na ime Danilo Hertiš, Majšperk 100.

PRODAM osebni avto Lada 1600, dve leti star. Informacije po telefonu: 773—511 — Sega.
POSTENEMU NAJEMNIKU dam sobo z gospodarskim poslojem in nekaj zemlje za malo pomoč. Pol ure od Ptuja. Marija Kosenburger, Skorba 66.
PRODAM dve svinji 200 in 150 kg. Franc Tement, Sobotinci 39.
PRODAM suho luščeno koruzo. Naslov v upravi.
SPOZNATI ZELIM izobraženega upokojenca ali vdovca od 70 let naprej višje in vitke postave, brez otrok za stalno družbo in po možnosti s svojim domom. Ponudbe pod šifro »Roža«.

KUPIM okrog 8 arov zemlje, primerne za graditev v Ormožu ali bližnji okolici do 3 km. Ponudbe pod šifro »Ormož«.
PRODAM telico, staro 1 leto in belo vino. Andrej Mlakar, Gorišnica 177.
PRODAM dve nadstropni postelji z jogi vložki. Burjan, Gregorčičev drevored 9.
PRODAM telico simentalko—rodovniško in brejo sedem mesecev. Oglasite se vsak dan pri Valenku, Tiboleci 5, Moškanjci.
PRODAM gnojno črpaliko, kompletno s trofaznim elektromotorjem, 5 KM in sod iz mecesna. Martin Stopinšek, Zg. Hajdina 49.

PRODAM Škodo 100 L, dam tudi na ček. Veselin Miletič, Kvedrova 1, Ptuj.
PRODAM 300 l dobrega jabolčnika. Berger, Peršanova 36, Ptuj.
MTI TOZD volneni izdelki Majšperk prodaja na javni dražbi 7. septembra 1981 ob 12. uri osebno vozilo IMV kombi 1600, letnik 1970. Ogled kombija je možen od 6. do 14. ure v podjetju. Pred pričetkom dražbe je obvezen polog 10 % varščine.

PRODAM kvinton in sedem tednov stare pujske. Alojz Strelec, Bukovci 62/a Markovci.
KUPIM rabljen topli pod. Naslov v upravi.
PRODAM dobro ohranjeno BCS kosilnico. Mirko Ivančič, Lovrenc na Dravskem polju 14.
TAKOJ ZAPOSIM natakario, lahko je začetnica, stara od 17 do 25 let. Dober zaslužek, hrana in stanovanje priskrbljena. Gostilna v bližini Ptuja. Naslov v upravi.

PREKLICUJEM spričevalo Kmetijske šole 1. letnika na ime Slavko Petek, Brezovci 3, Polenshak.
KUPIM manjšo starejšo hišo z malo zemlje na naslov: Stočko, Tržec 38, Videm pri Ptuj.
PRODAM koso za traktor Deutz. Stanko Smolinger, Lovrenc na Dravskem polju 89 ali telefon: 790-237.
PRODAM osebni avto športno Škoda, letnik 1978. Boris Hojnik, Bratislavci 53 ali telefon 771-501 dopoldan.
PRODAM Zastavo 750, letnik 1975. Cena 35.000.- Zlatko Hojnik, Bratislavci 53, Polenshak.
PRODAM brejo kravo, staro dve leti in pol. Franc Belšak, Vareja 46, Videm pri Ptuj.

DEŽURSTVO PREHRAMBENIH TRGOVIN

SOBOTA, 29. avgusta 1981
prodajalni SAMOPOSTREŽNA CMD in DELIKATESA

SOBOTA, 5. septembra 1981
prodajalni NA-MA in PANORAMA

Osnovna šola Tone Žnidarič Ptuj

objavlja opravljanje del in nalog

učitelja razrednega pouka za podružnično šolo Vinko Jurancič Vitomarci za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Pogoji razpisa: predpisana strokovna izobrazba po zakonu o osnovni šoli.

Kandidati naj oddajo prošnje z dokazili o strokovnosti: v roku 30 dni v tajništvo šole.

Komisija za medsebojna delovna razmerja osnovne šole Majšperk razpisuje opravljanje del in nalog:

1) predmetni učitelj — biokemija za nedoločen čas

2) predmetni učitelj — glasbena vzgoja za določen čas (nadomeščanje v času služenja vojaškega roka)

Razpis velja do zasedbe delovnih mest. Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo na gornji naslov.

PRVENCII — STRELCI

LEP PRIKAZ MODE TAKRATNEGA ČASA

Kljub dolgemu čakanju, na revijo namreč, se je v soboto, 22. avgusta, le zbralo nekaj obiskovalcev, da se je revija lahko pričela; je prikaz starih oblačil in obutve uspel. Oblačila in obutev; vse je bilo izvirno; so pritegnili maloštevilno občinstvo; ogrela pa jih je tudi pesem skupine pevcev iz Velike Nedelje, ki je pela pesmi, ki so nekoč spremljale delo na kmetiji. V uvodnem delu prireditve so se pokazali tudi čevljarji, ki so prikazali, kako so nekoč hodili od hiše do hiše popravljat čevlje.

Organizator prireditve Ivan Galun objavlja, da si bomo prireditve v kratkem lahko ogledali tudi v Ptuj in še kje. Pri organizaciji revije je sodelovalo tudi prosvetno društvo Prvencii—Strelci. MG

Prikaz iz revije

Foto: JOS

kino

Četrtek, 27. avgusta: ŠTIRJE KLATEŽI, amer. barv. komedija; Od petka 28. do nedelje 30. avgusta: PONOČNI EKSPRES, amer. barv. pustolovski film, v nedeljo, ob 10. uri KJESTA TOM IN JERRY, amer. barv. risanka.

SREČANJE MDA V DORNAVI

V nedeljo, 23. avgusta je bila ZMDA »Slovenske gorice«, gostitelj srečanja mladinskih delovnih akcij iz Kozjanskega, Suhe krajine, Bele krajine in slovenskih goric. Brigadirji v sinjemodrih uniformah, okrog osemsto jih je bilo, iz Ptuj, Dubrave, Lokosavice, Majdenpeka, Kraljeva, Tržiča, Barajeva, Rdečega križa Slovenije, Belega Manastira, Belja, Beograda, Krškega, Bajine Bašte, Jesenic, Radoljice, Krive Palanke, Svetozareva, Čapljinje, Kopra, Maribora, Izole, Pirana, Nove Gorice in Ljubljane Moste-Polje, so se med seboj pomerili na športnih srečanjih v rokometu, košarki, odbojki, namiznem tenisu, in šahu, se pogovorili in izmenjali izkušnje. Skoda je le to, da finalna tekmovalca niso bila zaradi deževnega vremena, do konca zaključena. Kljub temu so se brigadirji med sabo spoznali, za kosilo pa so vojaki ptujske garnizije Dušan Kveder-Tomaž pripravili vojaški pasulj.

Ob tej priložnosti je nastal zapis z brigadirji. Mojca Galeš je študentka farmacije, namestnik komandanta za interesne dejavnosti ZMDA Suha Krajina.

»Na ZMDA v Suhi krajini, ki letos poteka sedmo leto, četrto je kot zvezna akcija, je bilo letošnje leto zgrajeno novo naselje v Žužemberku, kjer so postavljene štiri nove »barake«. Tu so spalnice in prostori interesne dejavnosti. Staro naselje pa je v Prevaljah. Na akciji je 780 brigadirjev v sedemnajstih MDB, v prvi izmeni so bile štiri brigade, v drugi sedem in

ZMDA »SLOVENSKE GORICE«

v zadnji tretji šest brigad. Brigadirji delajo na izkopu vodovodnih kanalov in urejanju cest. Delo poteka v občinah Novo mesto, Grosuplje, Trebinje in Kočevje. Sodelovanje s krajani je izredno dobro, na medsebojnih kulturnih in športnih srečanjih, aktivnostih in udarniških akcijah, saj je naša ZMDA odprtega tipa. Dobro potekajo interesne dejavnosti, v tretji izmeni je manjša aktivnost kot v prvih dveh, ko je bila najbolj nacionalno mešana struktura. Trenutno sodelujejo na akciji otroci naših zdomcev iz Stuttgarta, MDB »Moše Pijade« iz Krive Palanke, »Ivo Lola-Ribar« iz Čapljinje, »Svetozar Markovič« iz Svetozareva, pionirska delovna brigada »Alma Vivoda« iz slovenske obale, MDB »France Planinc-Frenk« iz Kopra in MDB »Bratov Polančič« iz Maribora. V drugi izmeni je sodelovala študentska brigada »4. april« UK ZSMS Beograd.«

Teoda Bihler je star 48 let, iz Zagreba—Trešnjevka, sodelujejo pa v brigadi »2. grupe odredov«, katere organizator je Ljubljana Moste-Polje. Na ZMDA »Bela krajina« je letos zanj že tretja akcija, do sedaj je sodeloval že 114 krat. Bil je na Savi, Kozari, Sutjeski, Moravi, Petrovi gori, Titogradu... pa izven države v Sovjetski zvezi in na potresnem območju Italije. Za svoje udarniško delo je prejel najvišje priznanja

»Orden z zlatim vencem«, za najbolj marljivega brigadirja na delu v Sovjetski zvezi, katerega je prejel v lanskem letu, podelil pa mu ga je sam Leonid Brežnjev. Ob 40-letnici JLA je prejel priznanje Josipa Broza-Tita, ki mu je najdražje. Do sedaj je bil 50-krat udarnik. Letos je sodeloval že na ZMDA »Sava« v Zagrebu v naselju »7. sekretarjev SKOJ-a«, kjer je prejel v prvi izmeni udarniško značko brigade in v drugi udarniško značko akcije.

Všeč mu je, da dela z brigadirji, z njimi se dobro razume, pravi, da ni starostnih preprek, daje jim napotke, jih usmerja, svetuje. Delajo na izkopu in zasipanju kanalov, postavljanju cevi, urejanju cestnih bankin, ravnanju ceste in postavljanju TV pretvornika. Pravi, da so med prvimi akcijami in sedanjimi velike razlike. Prej ni bilo ne časa, ne pogojev za interesne dejavnosti, niso bili urejeni prostori, igrišča. Mladi naj bi se bolj vključevali v mladinsko prostovoljno delo in s tem prispevali k napredku krajev. S sedanjjo brigado se bom še večkrat srečal...»

Sabina Jaklič je dijakinja 4. letnika kranjske gimnazije, v pionirski delovni brigadi »dr. France Prešeren Gorenjske« pa je mentor. Sodelujejo na MDA »Kozjansko 81«. O akciji je povedala:

»Na tej akciji kopljemo in zasipavamo jarke za vodovod, ure-

jamo ceste, kopljemo jame za drogovce, kar bo pripomoglo k elektrifikaciji teh krajev. Akcija ima dve naselji Šentvid pri Planini in Bistrica ob Sotli. Na akciji sodelujejo trenutno brigade »Kopaonički odred« Kosovo, bratska MDB »Slavka Klavara« Maribor-Kraljevo, MDB »Jože Lacko« Ptuj in MDB »5. zemaljska konferenca KPJ« Dubrava-Zagreb. Delamo na različnih delovnih mestih: Dobje-Planina, Manga-Kalobje-Sevnica, Pionirsko delovno brigado »Dr. France Prešeren« Gorenjske sestavlja 42 brigadirjev iz občin Tržič, Skofja Loka, Kranj in Jesenice. To je regijska brigada, letos pa je njen organizator OK ZSMS Tržič. Interesne dejavnosti so standardne. Tečaj cestno prometnih predpisov, prve pomoči, radio in foto tečaj, tečaj za sodnike košarke, nogometa, plesni tečaj, recitatorski krožek in krožek vokalstva. V tretji izmeni nas sodeluje 208 brigadirjev, pri nas pa so gostovali: Andres Valdes, Andrej Šifer, igralec Dare Ulaga, Mateja Kolečnik, Ladko Korošec, Rafko Koritnik, Sonja Hočvar, Milan Stante, kulturno-prosvetno društvo Dobje in Šentvid ter folkloristi iz Rogaške Slatine. Brigadirji so pripravili igre brez meja, več pestrih kulturnih programov s tabornim ognjem, številna športna srečanja, zabavni kviz ipd. Skoda je le, da med obema naseljema, ki sta med seboj oddaljeni 30 km, ne moremo vzdrževati stikov, je slaba povezava in imamo občutek kot da ni skupna akcija, ampak dve.« Drago Papler

Ptujski brigadirji pri Pepci Kardelj

V petek 21. avgusta je 8-članska delegacija ZMDA Slovenske gorice 81, v kateri so bili brigadirji mladinske delovne brigade Edvard Kardelj iz Beograda in Belja, predsednik skupščine ZMDA SG Savo Kozjak in komandant akcije Janko Lah, odpotovala v Ljubljano. Tam jih je najprej sprejela Pepca Kardelj. Z brigadirji se je pogovarjala o življenju in delu Edvarda Kardelja, velikega sina jugoslovanskih narodov in narodnosti. Delegacija ptujskih brigadirjev je Pepci Kardelj izročila monografijo Ptuj, za tem pa so odšli k spomeniku Edvarda Kardelja na Trgu revolucije, kjer so položili venec.

— OM

Pepca Kardelj je bila obiska ptujskih brigadirjev zelo vesela.

V vseh treh izmenah več kot uspešni

V soboto 29. avgusta bodo zaključile z delom v glavnem vse Zvezne in nekatere republiške mladinske delovne akcije. Za leto dni bo utihnila pesem brigadirjev tudi v naselju ZMDA Slovenske gorice 81, kjer je od 6. junija v treh izmenah vihtelo kramp in lopato čez 500 brigadirjev iz vseh koncev naše domovine.

Do zaključka naše redakcije se nismo sprejeli uradnih rezultatov o uspehih na delovišču in na področju interesnih dejavnosti. Ivan Skedelj, namestnik komandanta za delovišče na ZMDA Slovenske gorice pa nam je zaupal najpomembnejše rezultate iz njegove beležnice.

V prvi izmeni so sodelovali brigadirji iz Ljubljane — Šiška, Raven na Koroškem, Pristine in Bosanske Gradiške. Vseh je bilo 167. Na delovišču Levajnci — Desenci — Ločič v ptujski občini so izkopali 2.700 m jarka. Na delovišču v lenarški občini na

odseku Žerjavci — Cenkova — Ana pa so izkopali 2.200 m jarka za vodovod in v glavnem tudi položili cevi in v precejšnji dolžini tudi obtežili in zasipali.

V drugi izmeni so sodelovali brigadirji iz Zalca, Dravograda, Alibunarja in Dugog Sela. Tudi v drugi izmeni je bilo 167 brigadirjev. Na delovišču Podložje — Sestrže so izkopali 1.100 m jarka, na delovišču Juršinci — Kukova (I. etapa) so izkopali 1.800 m jarka. V lenarški občini pa so na delovišču Žerjavci — Cankova — Ana izkopali še 2.200 m jarka.

V tretji izmeni so sodelovali brigadirji iz Krškega s pobrateno brigado iz Bajine Bašte, iz Barajeva, iz Belega Manastira s pobrateno brigado Edvard Kardelj, iz Radoljice s pobrateno brigado iz Jesenic in posebna specializirana brigada Rdečega križa dr. Maks Puhar.

Na delovišču v Gorci so izkopali 680 m jarka za vodovod. Na delovišču Podložje — Sestrže so v glavnem zasipavali jarek. Na trasi Levajnci — Desenci — Ločič so izkopali še 1000 m in opravili dokončni zasip. Na delovišču II. etapa trase Juršinci — Kukova pa so izkopali še 700 m jarka.

Po neuradnih podatkih so torej vsi brigadirji na letošnji ZMDA Slovenske gorice opravili na trasah v rednem delu izkop jarka v dolžini 12.280 m. V vsej dolžini so tudi položili cevi, jih obtežili in jarke zasipali. Razen tega so opravili 8 udarniških akcij v krajevnih skupnostih Janški vrh, Destrnik, Žerjavci, Zgornja Ščavnica, Rogoznica in 2 krat v Stopercah. Vrednost vseh opravljenih del letošnje akcije ocenjujejo na 16 milijonov dinarjev. O uspehih brigadirjev na področju interesnih dejavnosti bomo poročali v prihodnji številki.

M. Ozmeč

Prizorišče nesreče v Spuhlji.

(Foto: J. Bračič)

SPET SMRTNA NESREČA V SPUHLJI

Sopotnica umrla na kraju nesreče

V petek 21. avgusta se je zgodila zelo huda prometna nesreča v Spuhlji. Voznik osebnega avtomobila Josip Lukačič (28) iz Carevdarja je okoli 10. ure peljal po regionalni cesti iz Zavrča proti Spuhlji. V križišču s prednostno magistralno cesto Ptuj — Ormož je zapeljal s precejšnjo hitrostjo mimo znaka STOP na glavno cesto. V tem času je iz smeri Ptuj pripeljal voznik tovornega avtomobila Ivan Koprivec iz Martina na Muri in zavijal proti Ormožu. Lukačič je s prednjim delom silovito trčil v tovornjak. Na kraju dogodka je zaradi poškodb umrla voznikova sopotnica Ratka Lukačič (26), lažje pa je bil ranjen tudi sopotnik v osebnem avtomobilu Dragutin Matošević iz Daruvarja. OM

10. dan perutninarjev v soboto

Pred desetimi leti so v Perutnini Ptuj prvič organizirali srečanje delavcev vseh TOZD (takratnih obratov) in kooperantov te delovne organizacije. Srečanje, ki je bilo organizirano na gradu Borl, so imenovali DAN PERUTNINARJEV. Prireditev je lepo uspela, zato so se odločili naj bo dan perutninarjev tradicionalna prireditev, ki naj sladi z bliževanju in medsebojnemu spoznavanju delavcev in kooperantov te delovne organizacije.

V minulem desetletju se je ptujska Perutnina izredno hitro razvijala, s tem pa je seveda raslo število zaposlenih in kooperantov. Dvorica na gradu Borl je postala kaj kmalu pretesna, zato že vrsto let perutninarji organizirajo srečanja na stadionu NK Drava v Ptuj. Dan perutninarjev je postal prireditev odprtega tipa, zato se pa poleg delavcev tega kolektiva in kooperantov radi udeležujejo tudi mnogi Ptujčani in okoličani. Tako bo tudi v soboto 29. avgusta ko Perutnina Ptuj prireja jubilejni 10. dan perutninarjev, ki bo na stadionu NK Drava Ptuj.

Prireditev se bo začela ob 14.30, v spondu pa bodo po govoru predsednika delavskega sveta DO sodelovali še: Komorni moški pevski zbor Ptuj in folklorna skupina Vinke Korže iz Čirkove, razglasili pa bodo tudi uspehe športnih aktivnosti perutninarjev.

S specialitetami PP in pristno kapljico bodo goste prijazno postregli delavci Haloškega bisera, zbrane pa bo zabaval priznani ansambel Tornado.

V primeru močnega in trajnega deževja bo prireditev naslednji dan, v nedeljo 30. avgusta ob istem času.

Bralci Tednika in občani VABLJENI!

ČRNA KRONIKA

UMRL ZA POSLEDICAMI NESREČE

V predzadnji številki smo poročali o prometni nesreči, ki se je dogodila 9. avgusta na lokalni cesti Hum—Loperšice. 73-letni Tomaž Plavec je na ovinku omejenjene ceste s traktorjem zapeljal na bankino, traktor se je prevrnil in pokopal pod seboj voznika, ki je bil pri tem hudo telesno poškodovan. Zvedeli smo, da je Tomaž Plavec, 23. avgusta umrl za posledicami poškodb, ki jih je dobil v nesreči s traktorjem.

MOTORIST ZADEL PEŠAKI-NJO

V petek, 21. avgusta je na Ptujski gori voznik motornega kolesa 18-letni Janez Selinšek, doma na Janškem vrhu 63 zadel 67-letno Ano Uran, Ptujška gora 75, ki je pravilno šla po cesti, pri padcu je dobila težje poškodbe in so jo prepeljali v ptujsko bolnišnico. Do nesreče je prišlo zaradi tega, ker je voznik motornega

kolesa (v petek je deževalo) v eni roki držal odprto dežnik z drugo pa krmilo motornega kolesa.

SPET MOTORIST

V nedeljo zvečer, 23. avgusta okrog 19. ure je na cesti v Gomilcah 24-letni Jože Cafuta z motornim kolesom zadel 11-letno M. V. iz Doliča 15 KS Destrnik, ki se je peljala s kolesom. Deklica je padla in se lažje poškodovala, prepeljali so jo v ptujsko bolnišnico. Cafuta je vozil z neregistriranim motornim kolesom in je povrh še s kraja nesreče pobegnil. Miličniki so ga še isti večer izsledili.

PADLA PO STOPNICAH IN OBLEŽALA MRTVA

Na obisk k Štefanu Krajncu, Mejna cesta 18 v Ptuj, je prišla 61-letna Ana Cafuta iz Maribora. V ponedeljek proti poldnevno je pomagala kuhati kosilo. Med kuhanjem je šla v klet, na stopnicah ji je spodrsnilo, padla je in obležala mrtva.

osebna kronika

Rodile so: Marija Zebec, Brezovec 76 — Sonja; Nevenka Brenholc, Ivanjkovci 10 — Primoža; Lidija Lotrič, Ptuj, Zadrinski trg 10 — Lucijana; Jožefa Maroh, Krčevina pri Vurbergu 124 — Darjo; Rozika Skledar, Čermožiše 68 — dečka; Milica Mihelač, Pobrežje 73 — deklico; Ana Ivančič, Pragersko 21 — Severino; Zdenka Masten, Ptuj, Trubarjeva 8 — Kristijana; Neža Avguštin, Janški vrh 61 — dečka; Marija Kramberger Bišečki vrh 62 — dečka; Minka Kodrič, Dobrina 26 — deklico; Danica Unuk, Apače 254 — dečka; Angela Kaisersberger, Gerečja vas 19 — deklico; Duška Cagan, Gajevci 17/a — dečka; Alenka Ekart, Zlatoličje 122 — Majo; Brigita Pečnik, Ptuj, Kvedrova 2 — Bojana; Anica Vrabl, Markovci 1 — Mitja; Olga Cizerl, Mala vas 25/a — Aleksandro; Marija Petek, Polenci 32 — deklico; Mara Vranjec, Ptuj, Vošnjakova 1 — dečka; Gizela Nemeč, Središče ob Dravi, Šinkova 14 — deklico; Cvetka Taciga, Stoperca 79 — deklico; Alojzija Prejac, Podgorci 21 — dečka; Alojzija Sambolec, Vičancf 80 — deklico; Dragica Arnuš, Nova vas pri Ptuj 100 — dečka; Marija Osojnik, Videm ob Ščavnici 15 — Sabino; Terezija Kukovec, Podgorci 12/a — dečka; Ljudmila Trop, Pušenci 23 — Aleksandro; Kristina Fošnaric, Turški vrh 31 — deklico; Marija Taciga, Doklece 30 — deklico; Marica Ozvald, Vičava, C. Olge Meglič 20 — deklico; Ana Križanec,

Poroke: Marijan Petrovič, Gorišnica 112 in Ana Klemenčič, Tivolci 31; Janez Jeza, Strug 14 in Marija Fideršek, Stoperca 32; Stanislav Seliga, Stogovci 47 in Zdenka Srdinšek, Janški vrh 34; Branko Lukman, Jurovci 5/a in Dragica Tomanič, Kungota pri Ptuj 62; Zvonko Ribič, Stražogonca 50 in Jožica Kalcic, Starošince 48; Jožef Gajser, Janški vrh 45 in Marija Polič, Svetinci 36; Marjan Cafnik, Maribor, Saraževska 5/a in Katica Vidovič, Zgornja Hajdina 176; Bojan Trlep, Rošnja 65 in Ljudmila Bezjak, Hajdoše 59/c; Srečko Zorko, Sentilj v Slov. goricah 118/a in Ana Habjanič, Stanošič 20.

Umrlji so: Stanislav Zupanič, Kungota pri Ptuj 61, roj. 1922, umrl 16. 8. 1981; Ana Topolovec, Gradišče 11, roj. 1898, umrla 16. 8. 1981; Alojz Kamenšek, Stoperca 74 roj. 1927 umrl 16. 8. 1981; Franc Černezel, Ptuj, Jadranska 16, roj. 1943, umrl 15. 8. 1981; Rozalija Meško, Mihovci pri Veliki Nedelji 20, roj. 1907, umrla 20. 8. 1981; Ivan Valenko, Gorišnica 127, roj. 1903, umrl 20. 8. 1981; Rozalija Sirec, Slape 14 roj. 1899, umrla 21. 8. 1981; Štefan Poredoš, Vičava, C. Olge Meglič 33, roj. 1893, umrl 16. 8. 1981.

TEDNIK

izdaja zavod za časopisno in radijsko dejavnost RADIO—TEDNIK 62250 Ptuj, Vošnjakova 5, poštni predal 99. Ureja uredniški kolegij, ki ga sestavljajo vsi novinarji zavoda, direktor in glavni urednik FRANC LAČEN, odgovorni urednik FRANC FIDERŠEK, tehnični urednik ŠTEFAN PUŠNIK. Uredništvo in uprava Radio—Tednik, telefon (062) 771-261 in 771-226. Celoletna naročnina znaša 300 dinarjev, za tujino 550 dinarjev. Ziro račun SDK Ptuj 52400-603-31023. Tiska ČGP Večer Maribor. Na podlagi zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu je TEDNIK tvršen med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

emona
ptuj
merkur

TRGOVINA OPREMA
TRSTENJAKOVA 14

Odobravamo kredit